သိပဟိုင်ကျွန်း- အနုရာဓမြို့ တောင်ဘက်
မဟာဝိဟာရကျောင်း
ရဟန္တာမြတ် တပါး ရေးသားတော်မူသော
(ဘုရားသိုက်)

ဆဒေကာသဃါတုဝင်
နှင့်
သောဏ္ဏာယစေတီကျောက်စာ

ဆရာကြီး—ဦးမြသိန်းထွန်း
ရေး

သဒ္ဓမ္မရှင်းတမ်း
၃-ကျမ်းတွဲ

မူပိုင်ရှင်-ထုတ်ဝေသူ
(ဆန်းလိုက်) ဦးမောင်ကြီး
သာသနမုခစာအုပ်တိုက်
ဆူးလေဘုရားဝင်း၊ ရန်ကုန်မြို့
အဘိုး-၁ ကျပ်ခွဲ။

၂၁၇၀၃

သီဟိုဠ်ကျွန်း-အနုရာဓမြို့ တောင်ဘက်

မဟာဝိဟာရကျောင်း

ရဟန္တာမြတ် တပါး ရေးသားတော်မူသော

(ဘုရားသိုက်)

ဆကေဿဓါတုဝင်

နှင့်

သောဏာယခေတီကျောက်စာ

ဆရာကြီး—ဦးမြသိန်းထွန်း

ရေး

သဒ္ဓမ္မရှင်းတမ်း

၃-ကျမ်းတွဲ

မူပိုင်ရှင်-ထုတ်ဝေသူ

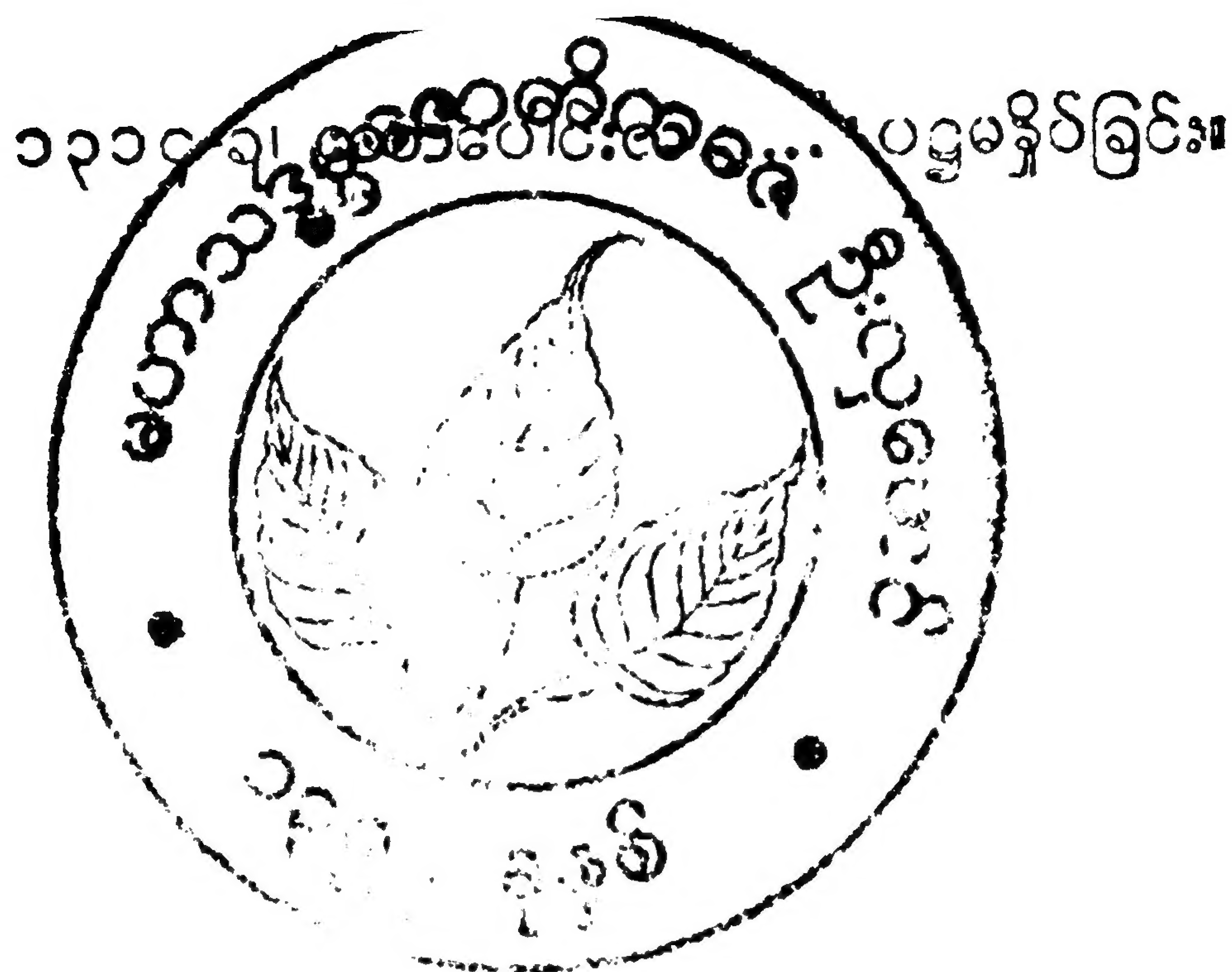
(ဆန်းလိုက်)ဦးမောင်ကြီး

သာသနာ့မုခဓာတုပိဋကတ်

ဆူးလေဘုရားဝင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

1

၁၃၁၄ ခု၊ [illegible] ပဉ္စမနှိပ်ခြင်း။

ယောဂီပုံနှိပ်တိုက်၊ ၂၄၅-လွှစ္စလမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ၏ နိဒါန်း

"ဓိရုံဘိဠ္ဌတု သန္တမ္မော"

၁၃၁၃-ခု၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့၌ **"သာသနမုခကျမ်း"**ကိုထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ၎င်းကျမ်းကို ထွင့်ခေါင် ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ မြေး၊ ပိဋကတ္တယပါရဂူ ဝိပဿနာ ဓမ္မပါမောက္ခ- ကျေးဇူးရှင် ဆရာကြီး ဦးမြသိန်းထွန်း ရေးသားသည်။ ဆရာကြီးက **"မဟာဉာဏ်မြင်-ခုနစ်ရက်စဉ်"** အမည်ဖြင့်ရေးသားပေးလေရာ ကျွန်ုပ်က စာမျက်နှာ ၁၀၀ ခန့်ရှိ ထုတ်ဝေသူ၏ နိဒါန်းကို ရေးသားပြီးလျှင် **"သာသနမုခကျမ်း"** ဟု အမည်တတ်ကာ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ အဆိုပါနိဒါန်းကိုရေးသားရာ၌ **"သာသနာတဝက်-မင်းကောင်းတဆက်"** ဟု ဆိုသောစကားနှင့် စပ်လျဉ်း၍- လောကီပညာရှိများ ရေးသားထားကြသော ဂဝံပတေ့သိုက်၊မှန်ကန်းသိုက် ဓွတိဂုံသိုက်၊ နတ်စက်ရောင် ဇာဂရုသိုက် အစရှိသော သိုက်စာများမှ အရေးကြီးသော အချက်များကို အနည်းငယ်စီထုတ်နှုတ်၍ ဝေဘန်ပြခဲ့သည်။ ထိုနောက်ရဟန္တာ ဘပါး ရေးသားတော်မူသော ဘုရားသိုက် ရဟန္တာသိုက် ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သည့် **"ဆကေသဓာတုဝင်"**မှ- မြတ်စွာဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော် ၄-ချက်နှင့် ရဟန္တာကြီး ၆-ပါး တို့၏ ဗျာဒိတ်တော် ၃-ချက်တို့ကိုသာ ထုတ်နှုတ်ဘော်ပြခဲ့သည်။ထို့ပြင် ဆကေသဓာတုဝင်ကိုကိုးကား၍ ညောင်ချောင်း ဆရာတော် ဘုရားကြီး (ဦးဉာဏဝံသ)

စိုက်ထူ ထားတော်မူခဲ့သော **"သောဠာယစေတီ-ကျောက်စာ"** အကြောင်းကိုပါ အနည်းငယ်ဘော်ပြခဲ့ပါသည်။

လင်္ကာဒီပ၊ တမ္ဗဒီပ၊ ဝရဒီပ၊ ဩဇာဒီပ၊ မဏ္ဍဒီပ၊ နဂ္ဂဒီပ၊ မဟိလာဒီပ၊ နာဂဒီပ၊ သီဟဠဒီပဟု ဆိုအပ်သော သီဟိုဠ်ကြီး၌ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်-နေရောင် လရောင်ပမာထွန်းပစဉ်အခါက ရဟန္တာအရှင်မြတ်များ စီရင်တော်မူခဲ့ကြသော ဗုဒ္ဓဝင်၊ မဟာဝင်၊ အနာဂတဝင်၊ ဓာတုဝင် အစရှိသော ဝင်ကိုးဝင်အပါအဝင် **"ဆကေသ ဓာတုဝင်"** ကျမ်းသည် လောကီပညာရှိများ ရေးသားကြသော သိုက်စာများနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် အထူး မိုမိအားထား စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသော ကျမ်း တကျမ်း ဖြစ်သည်မှာ ယုံမှားဘွယ်ရာ မရှိချေ။

သို့ကြောင့် ညောင်တုံးမြို့ ဇွဲပဟာသီတောရ **"အဂ္ဂ မဟာပဏ္ဍိတ"** စံကျောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ပင်လျှင် ၁၂၇၅- ခုနှစ် သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကျော် ၂-ရက် နေ့တွင် ရေးသားတော် မူသော **"စေတိယ ဝိနိစ္ဆယကျမ်း"** (စာမျက်နှာ ၂၅ မှ ၃၀) ၌ မြတ်စွာ ဘုရားသခင်သက်တော်ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်က၊ ဥဒ္ဒိသက စေတီတော် များကို ပဋ္ဌာန်ရာဇ် အရပ်၌ ရဟန္တာကြီး ၆ ပါး တည်သွားတော် မူခဲ့ကြောင်းကို ဆကေသဓာတု ဝင်ကို ကိုးကား၍ ဘော်ပြတော်မူ ထားလေသည်။

တဖန် ခေနပြုမြို့နယ် ညောင်ချောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး(ဦးဥက္ကာဝံသ)သည်လည်း၊ ၎င်းဆကေသဓာတုဝင်ကိုပင် အထောက်အထား အကိုးအကားပြု၍ သသုံခရိုင် ဘီးလင်းမြို့နယ် တောင်စွန်း ကေလာသ တောင် ထိပ်၌ ၁၂၈၈ခု-တန်းခူးလပြည့်နေ့တွင် **''အဟောအစ္ဆရိယာ ဝတ-သောဏ္ဍာယစေတီကျောက်စာ''** တိုင်ကြီးကို စိုက်ထူတော်မူခဲ့ပြန်သည်။

အထက်က တော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း သာသနမုခကျမ်း ထုတ်ဝေသူ၏ နိဒါန်းတွင် အဆိုပါဆကေသဓာတုဝင်နှင့် သောဏ္ဍာယ စေတီ ကျောက်စာမှ အရေး ကြီး သော အချက်များကို ထုတ်နုတ် တော်ပြလိုက်လေရာ တိုင်းသူပြည်သား မိတ်ဆွေအများတို့က အပြည့်အစုံ သိလိုကြကြောင်းကို အခါခါ တောင်းပန်ကြသောကြောင့် ရှာဖွေ စုဆောင်းရရှိထားသော ဆကေသဓာတုဝင်မူဟောင်းမှ ချို့ယွင်းသော ပါဠိအက္ခရာ များကို သုတ်သင် ရှင်းလင်း ပြင်ဆင်၍ ရေးသား ပေးသနားတော်မူရန် ပထမကျော် သကျသီဟ ဓမ္မာစရိယာ ပါဠိပါရဂူပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တဦးအား တောင်းပန် လျှောက်ထားရ ပြန်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပြင်ဆင် ရေးသား ပေးတော် မူသော ဆကေသဓာတုဝင်နှင့် ညောင်ချောင်း ဆရာတော် ဘုရားကြီး စိုက်ထူထားခဲ့သော သောဏ္ဍာယ စေတီ ကျောက်စာ မူကိုပါ ရပေါင်း၍ စာတအုပ် ကျမ်းတကျမ်းတည်း ပြုလုပ်ကာ တိုင်းသူ ပြည်သားတို့ သဒ္ဓါတရား တိုးပွါး ကြည်ညိုစိမ့်

သော၎ါ ၏ **"ဆကေသဓေတု၀င်နှင့်သောဏ္ဍာယစေတီ ကျောက်စာ"**ကိုပုံနှိပ်ထုတ်ဝေဖြန့်ချိလိုက်ရပြန်သည်။

ထိုမှတပါးလည်း၊ အဆိုပါ ဗျာဒိတ်တော်လာ၊ အလံ (၁၀၀) မြင့်သော၊ သောဏ္ဍာယ ရွှေစေတီတော်ကြီးနှင့် တကွ၊ မွေ့ရာဇာ သာသနာပြုမင်းကောင်း မင်းမြတ်ပေါ် ထွန်းသောအချိန်အခါအထိ၊ ကပ်ကြီးသုံးပါးမှ ကင်း၄င်း လွတ်မြောက်၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြစေခြင်း အကျိုး၄ါ၊ လူတိုင်းလူတိုင်း သဒ္ဓါ, သီလ, သုတ, စာဂ, ပညာ, ဟိရိ, ဩတ္တပ္ပတရား တည်းဟူသော သူတော် ကောင်း ဥစ္စာရတနာ (၇) ပါးနှင့် ပြည့်စုံထားနှင့်ကြရန် အထူးသဖြင့် အရေးကြီးလှသည်အားလျော်စွာ **"သဒ္ဓမ္မ ရှင်းတမ်း"**ကိုပါ၊ နောက်ဆက်တွဲ အနေဖြင့် ထုတ်ဝေ လိုက်ရပါသတည်း။

သဒ္ဓမ္မံမဓာယန္တု၊ သပ္ပုရိသာ။

မနာပသုခကာမာ၊ မြတ်နိုးဘွယ် နှစ်သက် ဘွယ် သော ချမ်းသာကို အလို ရှိကုန်သော။ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော် ကောင်း တို့သည်။ သောကပရိဒေ၀ါဒိကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း မြည်တမ်းခြင်း အစရှိသော။ ပရိဠာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းကို။ ၀ူပသမံ၊ ငြိမ်းစေတတ်သော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို။ မမာယန္တု၊ မြတ်နိုးစုံမက်နှစ်သက်သည်ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ။ဓမ္မ ရသံ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးမြည်တမ်း ဆင်းရဲခြင်းကို

လွတ်ကင်း ပပျောက် စေတတ်သော တရားအရသာကို။ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သဒ္ဓါဟဇ္ဇေန၊ သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသောလက်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇန္တု၊ သုံးဆောင်သည် ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ။သဒ္ဓမ္မေ၊ စိတ်နှလုံး၏ ကြည်လင်ရှင်လမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အဓိပညာ ဝိပဿနာတရားသဘင် မင်္ဂလာပွဲ၌။ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည်။ အဘိရမန္တု၊ မွေ့လျော်နိုင်သည်-ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ထုတ်ဝေသူ။ ။(ဆန်းလိုက်) ဦးမောင်ကြီး၊

သာသနမုခစာအုပ်တိုက်၊

ဆူးလေဘုရားဝင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၃၁၄-ခုတပို့တွဲ လပြည့်နေ့။

သိကြားသာသနာ

—း၀း—

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၈-ခုနှစ်။ ။ တာ၀တိံသာသကာလေ၊ ၁၀၄၆-ခုကြွင်းသောကာလ၌။ ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနာ္တရာ၊ သာသနာတော် ကုန်သောကြောင့်။ သက္က ယာ၀တ်၊ သိကြားမင်းတောင်းပန်အပ်သော။ သာသနံ၊သာသနာတော်ကို။ ဒေ၀ါ၊ နတ်တို့သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်။ ရက္ခိသာတိ၊ စောင့်ရှောက်ကြလတံ့။ ။

သာသနာနှစ် ၂၅၀၀။ ။မြွေနှင့်နဂါး၊ ကြွက်နှင့် ကျား၊ ရောက်ပြားထိုခါ၊ သာသနာ၊ ဒေ၀ါနတ်များ ကူသတံ့။ ။

(နတ်စက်ရောင်နှင့် ဇာဂရုသိုက်။)

ဆကေသဓာတုဝင်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မဉ္စ ဂဏံ နမိတွာ၊ အဂ္ဂံ ဝိသုဒ္ဓံ ဇနပုည
ခေတ္တံ။ ဆကေသ ဓာတူနစ ထူပဝံသံ၊ ဝက္ခာ
မဟံ သာသနဝဍ္ဎနာယ။ ။

၂။ ဧကသ္မိံ ကိရ သမယေ အမှာကံ ဘဂဝါ ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ ဝေဠုဝနေ ကလန္ဒကနိဝါပေ။ တတြှိ ခေါ ဘဂဝါ စတုန္နံ ပရိသာနံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ အာဒိကလျာဏံ မဇ္ဈေကလျာဏံ ပရိယောသာနကလျာဏံ သာတ္ထံ သဗျဉ္ဇနံ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ။

၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန အနုရုဒ္ဓေါ သောဘိတော ပဒုမုတ္တရော ဂုဏာသာဂရော ဉာဏပဏ္ဍိတော ရေဝတောတိ ဆ ခီဏာသဝါ ဧကဇ္ဈံ ဟုတွာ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိံသု၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိံသု၊ ဧကမန္တံ နိသိန္နာ ခေါ တေ ခီဏာသဝါ ဘိက္ခူ ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစုံ။

၄။ နှ ဟိ ဘန္တေ ဘဂဝတာ သမတိံသ ပါရမီယော ပူရေန္တေန ဧကဒေသသတ္တဟိတတ္ထံ ပူရိတာ၊ အထခေါ သဗ္ဗသတ္တဟိတတ္ထံ ကတ္တုကာမေန ပူရိတာ၊ ယေကေစိ ဘန္တေ သတ္တာ အာသန္နဋ္ဌာ၊ တေသံ တာဝ ဒဿနေန ဥဘယတ္ထသိဒ္ဓါ။ ယေစညေ သတ္တာ ဒူရဋ္ဌာ ဟောန္တိ၊ တေသံ အတ္ထာယ ဘဂဝတော သရီရဓာတု ပူဇနီယာဝတ္ထု ထပေတဗ္ဗာ၊ မဟာသမုဒ္ဒဿ ပန ဘန္တေ အဝိဒူရေ

ကေသဉ္စိ ပစ္စန္တဒေသေ ဗဟုဇနာ ဝသန္တိ၊ တေသံ အနု
ကမ္ပာယ ပူဇနီယံ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတီတိ။

၅။ အထခေါ ဘဂဝါ တေသံ ဝစနံ သုတွာ မဟာ
ကရုဏာယ သမုဿာဟိတစိတ္တော ဟုတွာ ဇနပဒ ဝါ
သီနံ ဟိတကရဏတ္ထံ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန သီသံ ပရာ
မသိ။ သီသံပရာမသိတွာ သောမဝဏ္ဏရံသိဟိ ဝိဇ္ဇောတ
မာနာ ဆကေသာ ဘဂဝတော ဟတ္ထေ လဂ္ဂိံသု။ အထ
ခေါ ဘဂဝါ တေသံ ဆန္နံ အရဟန္တာနံ အဒါသိ။

၆။ တေပိ ခေါ တုဋ္ဌမနာ ဟဋ္ဌာ အတ္တနော သိရ
သာဝ သမ္ပဋိစ္ဆိံသု။

၇။ တဒါ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ဘဂဝန္တံ ပုစ္ဆိ ကိံ
ဘန္တေ တသ္မိံ ဇနပဒေ သတ္တာနံ အနုတ္တရာယော ဘဂဝ
တော ဓာတုယော နိဿာယ ဘဝိဿတီတိ။

၈။ ဆ ပဿာမိ အာနန္ဒ တသ္မိံ ဇနပဒေ သတ္တာနံ
ပရိဟာနိံ ဝုဍ္ဎိယောဝ ပဿာမိ တိ အာဟ။ (က) မမ
ပရိနိဗ္ဗာနတော ဟိ အာနန္ဒ ပဉ္စဝဿသဟဿာနိ မမ
သာသနံ ပတိဋ္ဌိတံ ဘဝိဿတိ။ (ခ) ဣမာ ဆ ကေ
သဓါတုယော ပဉ္စသတာဓိက ဒွိသဟဿဝဿာနိ ဒုက္ခိ
တာ ဘဝိဿန္တိ။ (ဂ) တတော ပရံ မဟာပူဇာ သက္ကာ
ရော ဘဝိဿတိ။ (ဃ) ဧကကံ စေတိယံ မဟာ
သတ္တ ဗန္ဒိယံ ဘဝိဿတိ တိ ဗျာကာသိ။

၉။ တတော အာယသ္မာ အာနန္ဒော ဘဂဝန္တံ ဝန္ဒိ
တွာ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ ပက္ကမိ။

၁။ တေပိ ခေါ ဝီတာသဝါ ကေသေ **လာယိတွာ**
ဘဂဝန္တံ ဝန္ဒိတွာ အနုရုဒ္ဓေန သဒ္ဓိံ ပက္ကမိံသု၊ ပက္ကမိတွာ
ပန အာကာသေ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ တသ္မိံယေဝ ပစ္စန္တ**ဒေသေ**
ဩတရိတွာ တာဠေကရဋ္ဌံ ဝသိတွာ သုရိယုဂ္ဂမန **ဝေလာ**
ယ သရီရပဋိဇဂ္ဂနံ ကတွာ တတော ဂါမံ ပိဏ္ဍာယ **ပဝိ**
သိတွာ ယထာလဒ္ဓံ အာဟာရံယေဝ ပရိဘုဉ္ဇိံသု။

၂။ တတော သဗ္ဗေပိ ဝီတာသဝါ ဒက္ခိဏာဒိသာဘာ
ဂေန ဂန္တွာ သာခက်ုရဝနသဏ္ဍံ အရုဏာသမိဿဝဏ္ဏံ **ရမ**
ဏီယံ ဘူမိဘာဂံ ဒိသွာ တုဋ္ဌစိတ္တာ ဟုတွာ ဣမသ္မိံ ဌာနေ
ဖါသုကံ ဣမသ္မိံ ဧကံ ကေသဓါတုံ နိဒဟိတုံ ဝဋ္ဋတီတိ၊
အထခေါ ဧတဒဟောသိ ကထံ အာဝုသော ဣမံ ဓါတုပါ
သကော လဒ္ဓေါ အမှေဟီတိ။

၃။ တဒါ အနုရုဒ္ဓေါ အဉ္ဇလိံ ပဂ္ဂဟေတွာ အဓိဋ္ဌာနံ
ကရောန္တော ဣမံ ဂါထမာဟ။

ပါဏံ ဓနံ ဝါ သကပုတ္တဒါရံ၊ ပုဗ္ဗေ တဝေန ဗိန္ဒု မနုပ္ပရူပံ။
တေနေဝ လဒ္ဓါ ယဒိ ဗောဓိဉာဏံ၊ ဟောတွဇ္ဇမသ္မိံ
သုဥပဋ္ဌကာရောတိ။

၄။ တံခဏညေဝ သက္ကဿ ပဏ္ဍု ကမ္ဗလ**သိလာ**
သနံ ဥဏှာကာရံ ဒဿေသိ။ သက္ကော ဒေဝရာဇာ **အာ**
ဝဇ္ဇေန္တော တံကာရဏံ ဉတွာ လာဘာ ဝတ မေ၊ သုလဒ္ဓံ
ဝတ မေ၊ ယော ဟံ ဧဝံ မဟာနုဘာဝါယ ဒါယကာဝိရှ
ဟိတာယ ဇိနဝရကေသဓါတုယာ ဒါယကော ဘဝေယျ
န္တိ စိန္တေတွာ ဒေဝလောကတော ဩတရိတွာ တေသံ
ဆန္နံ အရဟန္တာနံ ပုရတော ပါတုရဟောသိ။

၅။ အထခေါ အနုရုဒ္ဓေါ နာမ ဂါထမာဟ။
အစ္ဆေရံ ဝတ လောကသ္မိံ၊ သဟာယကော သုဇမ္ပတိ။
ပဝိဋ္ဌံ နာမ ဋ္ဌာနံ၊ အာနုဘာဝေန ဓါတုယာ တိ။ ။

၆။ အထ ထေရော တံ ဒိသွာ ဒေဝရာဇ တွံ မဟိဒ္ဓိကော ဝရပညဿ ဓါတုယာ ဒါယာကော ဟောဟိ တိ အာဟ။

၇။ တံ သုတွာ သက္ကော သာဓု ဘန္တေ တိ ဝတွာ အနုရုဒ္ဓဿ ထေရဿ ဟတ္ထတော ကော်ဓေသံ ဂဟေတွာ အဉ္ဇနေ သိရသ္မိံ ထပေတွာ ဥဒဂ္ဂစိတ္တော ဝ ဟုတွာ ဣဒ္ဓိယာ အာဝါဋံ မာပေတွာ တတ္ထ အသီတိသာဝကာနံ ရူပံ ဗုဒ္ဓမာတုယာ ရူပံ ဗုဒ္ဓပိတုနော ရူပံ အနောပမဿ ဒသဗလဿ ရူပဉ္စ သုဝဏ္ဏမယံ ထပေတွာ မဏိသဏ္ဌာရတနရာသိံ ကတွာ သမန္တတော သုဝဏ္ဏဇာလံ ပရိက္ခိပိတွာ သေတဆတ္တံ ဥဿာပေတွာ တဿ ဟေဋ္ဌာ နာနာရတနသမုဇ္ဇလံ ပလ္လင်္ကံ မာပေတွာ သဒဗလဿ ဓါတုံ သီသတော ဩရောပယိတွာ သက္က ဘိင်္ဂါရောဒကေန နှာတွာ ဘန္တေ ဘဂဝါ ဣမသ္မိံ ဌာနေ သကလဇနဟိတတ္ထံ ပဉ္စဝဿသဟဿ ပမာဏံ တိဋ္ဌာဟိ တိ ဝတွာ ထပေသိ၊

၈။ တံခဏညေဝ စတုနဟုတာဓိက ဒွေသတ သဟဿ ယောဇနဗဟလာ အယံမဟာပထဝိ ဥဒကပရိယန္တံ ကတွာ သံကမ္ပိ။ သိနေရုပဗ္ဗတရာဇာ ဩနမိ။ မဟာသမုဒ္ဒေါ သံခုဘိ။ ဒသသဟဿ စက္ကဝါဠဒေဝတာ တုဋ္ဌစိတ္တာ ဟုတွာ နာနာမင်္ဂလဘာဇနာနိ ဂဟေတွာ သတ္ထုဆနာ ရူပံ ပူဇယိံသု။

၉။ အထ သတ္ထော ဓါတုယာ ဥပရိ စေတိယံ စတ္တ ဝတ္တိမဏိသန္ဓိတံ မဏိပဒိပံ ပူဇေတွာ မဏိမယံ စေတိယံ အကာသိ။ တတ္ထ မဏိစေတိယာ ဗဟိ ကနကမယံ စေ တိယံ ကာရေတွာ အနာဂတေ အန္တရာယာဘာဝတ္ထံ စက္ကာနိ ပရိက္ခိပိတွာ စေတိယံ ဗန္ဓေသိ။

၁၀။ အာယာသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ တံဓါတုံ အတ္တနော အာ နီတာဘာဝပ္ပကာသနတ္ထံ အတ္တနော ပရိမာဏရူပံ ဥတ္တရဒိ သာဘိမုခံ ကာရေတွာ ထပေသိ။

၁၁။ သတ္ထော ဒေဝရာဇာပိ ဧကံ သုဝဏ္ဏရထံ ကာ ရေတွာ ဓါတုပူဇံ အကာသိ၊ စေတိယာဝိဒူရေ ဧကံ နိမိ ထပေသိ၊ တံ ဧကံ ဒေဝပုတ္တံ ရက္ခာပေသိ။

၁၂။ သဗ္ဗေ ဆ အရဟန္တာ သဒ္ဓာတ ဝီတိပါမောဇ္ဇာ ဟုတွာ စေတိယံ ပဥ္စပတိဋ္ဌိတေန ဝန္ဒိတွာ နိသိဒိံသု။

၁၃။ တသ္မိံ ခဏေ သတ္ထော အဓိဋ္ဌာနံ ကရောန္တော ဣမံ ဂါထမာဟ။

စိရမေဝိဓ တိဋ္ဌတု ထူပဝရံ၊......ယဒိ တွံ မုနိနော သိရတောဝ ဘဝံ။
ဇနကာယသသပိ ပဒိပါတုံ သဒါ၊—တဝ တေဇ ဝရေန ဇနောတြံ ရဝေါ။ ။

ဣတိ ဝတွာ တုဋ္ဌစိတ္တော ဟုတွာ စေတိယံ ပ ဒက္ခိဏံ ကတွာ ပဥ္စပတိဋ္ဌိတေန ဝန္ဒိတွာ ပက္ကာမိ။

သတ္တထူပဝံသော နိဋ္ဌိတော။

ပဍ္ဍုန္နထူပဝံသော

၁။ တဿ အစိဒ္ဒူရေ ဒက္ခိဏာဒိသာဘာဂေ တိဂါ ဧတန္တ္ၚရံ မဂ္ဂံ ဂေါဏ္ဍာ သဗ္ဗေ ဆဒ္ဒိဏာသဝါ နာနာဝိဓ ဝါလု ကာရောဿိ ပရိကိဏ္ဏံ ပရမရမ္မဏီယံ ကေလာသပဗ္ဗတသန္နိဘံ ရက္ခ တိဏ ပါသာဏ သက္ခရ ကထလရဟိတံ ကတ ဿုဓါ ကမ္မမိဝဂ်ဏံ သကလဇနေရမ္မဏီယံ ကောံ ဠှာနံ ဒိတွာ ၜိန္တယိံသု၊ သပ္ပုါယမိဒံ ခေါ အာဝုသော ဠှာနံ၊ ဣမ သ္မိံ ကောံ ကေသဓာတုံ အဖ္မေဟိ ထပေတဗ္ဗန္တိ။

၂။ အထခေါ အာယသ္မာ သောဘိတော ဣမဿ ဓါတုဿဒါယက ပရိယေသနေ မမဘာရောတိ ဝတွာ ကောံသံ ဥတ္တရာသံဂံ ကရိတွာ ဇာဏုမဏ္ဍလံ ပထဝိယံ နိဓာယ အဉ္ဇလိံ ပဂ္ဂယှ ဇိနဓါတုဝရံ ဝန္ဒိတွာ ပဏ္ဍုနံ ကာရောန္တော ဣမံ ဂါထမာဟ။

ဒါယကောပတိပါတွဇ္ဇ၊ တေဇသာ တဝ နာယက။
သဗ္ဗသတ ဟိတတ္ထာယ၊ ဣဓ ဌှသတိ စေ ဝရံ။

၃။ ဣစ္စေဝံ ပရမနိပစ္စာကာရံ ကတွာ ပဏ္ဍုနံ ကာရောန္တိသော ဝလာဟကဂဗ္ဘတော ပဏ္ဍုန္နောနာမ ဒေဝပုတ္တော မဟာန္တေဟိ ပရိဝါရေဟိ ပရိဝုတော နာနာ ဝိဓံ ပရမဒဿနီယတရံ အလင်္ကာရံ အလင်္ကရိတွာ သက ဝိမာနတော ဩရုယှ တဿ ပုရတော ပါတုရဟောသိ။

၄။ အထခေါ အာယာသ္မာ သောဘိတော တံ ဒိသွာ ဥပါသက တွံ ဥဒ္ဓာရာနုဘာဝေါ၊ အဂ္ဂိရသဿ အပ္ပနိ မဿ ဘာဂဝတော ဓါတုဒါယကော ဟောဟိ တိ အာဟ။

၅။ ပဏ္ဍုကမ္ဗလော မဟာရာဇာပိ တံဝစနံ သုတွာ သာ ရ ဘန္တေ၊ အဟာမေဝ တဿ ဒါယကော ဘဝေယျန္တိ ဝတွာ တေနဟိ တွံ ဥပါသက ထူပဿ ဗန္ဓနဥ္စာနံ ဝိစာ ရေဟိ တိ အာဟ။

၆။ တသ္မိံ ခဏေ ပဏ္ဍုကမ္ဗလော မဟာရာဇာ ဇာန္ဒိယာ ဇေကံ အာဝါဒံ ကရိတွာ တတ္ထ ဓါတုဂဗ္ဘံ မာပေတွာ တသ္မိံ သတ္တရတနမယံ အာသနံ ပညာပေတွာ ဗုဒ္ဓပ္ပ ကာရံ အသီတိ မဟာသာဝကာနံ ဗိမ္ဗံ ဗုဒ္ဓဗိမ္ဗံ ဗုဒ္ဓမာ တာပိတုနံဗိမ္ဗဥ္စ သုဝဏ္ဏမယံ ပဋိသင်္ခရိတွာ အာသန မဇ္ဈေ သတ္တရတနမယံ ဓါတုစင်္ကောဋ ကံ ထပေတွာ တံ ဇိနဓါတုဝရံ ဆဗ္ဗဏ္ဏရံသိဟိ ဝိဇ္ဇောတမာနံ ဒိဗ္ဗဂန္ဓော ဒကေန နှာပေတွာ ဇာခေဝ ဘန္တေ တိဋ္ဌတု သကလဇန ဟိတာယာတိ ဝတွာ ဆန္နံ အရဟန္တာနံ ရုစိံ ဂဟေတွာ တသ္မိံယေဝ စင်္ကောဋကေ ထပေသိ။

၇။ တသ္မိံ ခဏေ ဟေဋ္ဌာ ဗုဒ္ဓပ္ပကာရာနိ ပထဝိ ကမ္ပနာဒီနိ အစ္ဆရိယာနိ အဟေသုံ။

၈။ အထခေါ ပဏ္ဍုကမ္ဗလော မဟာရာဇာ ဓါတုဝရံ သဥ္စာတပေမော ဟုတွာ ဇာမံ ဂါထမာဟ။

ဇဝံမဟာနုဘာဝဿ၊ အာဿမဿ မဟေသိနော။
ဓါတုယာ ဒါယကော အသ္မိ၊ အဟော မေ
ပုညသဥ္စယော။ ။

ဇဝံ ဝတ္ထာ တံ ဘဂဝတော ကေသဓါတ်ု ပဋ္ဌပတိဋ္ဌ တောန ဝဋ္ဋိတ္ထာ အဇ္ဇနော ကာယာဂုဏ္ဍပါဂုပန် ဩမုဋ္ဌိ တ္ထာ ဒုလ္လဘံ ဝတ ဒဿနတ္တိ ဝတ္ထာ ဓါတုပူဇ် အကာသိ။

၉။ သဗ္ဗေပိဒေဝါ အဇ္ဇနော အနုရူပံ ပူဇ် ကရိံသု။ တတော ပဋ္ဌုန္နော မဟာရာဇာ နာနာရတနမယာယဟိ ရုဋ္ဌကာယဟိ စေတိယံ ဗန္ဓာပေသိ၊ စေတိယင်္ဂဏံပိ ပိသော ဓါပေတွာ တဿ သမန္တတော ပါကာရံ ပရိက္ခိပိတွာ တဿာပိနုရေ ဇကံ ပေါက္ခရဏိံ မာပေတွာ စတုသု ဒိသာသု နိမိယော နိဓေတွာ ဓါတုပူဇ် အကာသိ၊

၁၀။ သဗ္ဗေ ခီဏာသဝါ (က) ရုဒ် စေတိယံ အနာဂတေ သတဗျာမံ ဘဝိဿတိ။ (ခ) ဓမ္မရာဇာပိ ရုဓေဝ ဘဝိဿတီတိ ဗျာကရိံသု။

၁၁။ တံ ပန စေတိယံ သမန္တတော ကိဋ္ဌိမိတိ ကာဒိနာ ထူပဿ ပိစာရိတတ္တာ ပဋ္ဌာ သောဏ္ဍာယ စေတိယန္တိ ပါကဋံ။

ပဋ္ဌုန္နထူပဝံသော နိဋ္ဌိတော။

မဏိမေခလာထူပဝံသော။

၁။ အထခေါ သဗ္ဗေပိ ခီဏာသဝါ တတော နိဝတ္တိတွာ သမုဒ္ဒတီရေ သမန္တတော အသောက ရုက္ခ သဏ္ဍနံ့ ဇကံ ဌာနံ အဒ္ဒိံ။ ပဿိမဒိသာ ဘာဂေစဿ ကန္ဒရပရိက္ခိတ္တံ အဟောသိ။ တံ ဒိသွာ သဗ္ဗေ ခီဏာသ

ဝါ ဝိန္ဒယိံသု။ ကထံ ပနာဝုသော ရာမသ္မိံ ပဒေသေ အမှေဟိ ပရိယေသိတဗ္ဗံ—ဓါတု ဒါယာ ကတ္တာ ယာဝတိ။

၂။ အထခေါ အာယသ္မာ ပဒုမုတ္တရော တေသံ ပဉ္စန္နံ ခီဏာသဝါနံ ဧတဒဝေါစ။ အဟမေဝ ဓါတုဒါယကံ ပရိယေသေယျန္တိ ဝတွာ ဖုဿဂုဏပတိသံယုတ္တာယ ဂါထာယ အဝိဿာနံ ကရောန္တော ဣမံ ဂါထမာဟ။

သစေ တွံ သဗ္ဗလောကဂ္ဂ ဇနောဃာ တရိတုံ ဣစ္ဆ။
ဥဿဘော တဝ တေဇေန၊ ပဉ္ဉာ မေ သမိဇ္ဈတု။
အဇ္ဇ ထူပဿ ဒါယကံ၊ လဘေယျံ ဇိနသိရဇံ။

၃။ ဣစ္စေဝံ ပတ္ထနံ ကရောန္တဿ သမုဒ္ဒရက္ခိကာ မဏိမေခလာနာမ ဒေဝဓီတာ ဖုဿိနုဘာဝေန တံဒိဿ မာနာဝိယ သဗ္ဗာဘရဏေဟိ အလင်္ကရိတွာ မဟန္တေဟိ ပရိဝါရေဟိ ပရိဝုတာ သမုဒ္ဒတောပညာယ မာနရူပါ ပါတုရဟောသိ။

၄။ အထခေါ ထေရော ဝေမှဟံသု- ကပ္ပတိ ဥပါသိကေ ကေသဓါတုယာ ထူပံ ကာရေတုံ၊ သစေ သက္ကိဿသိ တွမေဝ အသမဿ ဓါတုယာ ဒါယိကာ ဟောဟိတိ။

၅။ အထဿာ ဧတဒဟောသိ အဟံ မာတုဂါမဘာဝေ ဌိတာမှိ ထူပ ဝိစိနနေ ကထံ ဝိစိနိဿာမိ ကထာဟံ ဘန္တေ ကရေယျန္တိ အာဟ။

၆။ သစေ ဥပါသိကေ ရာမေသံ ပစ္စန္တဒေသဝါသိနံ

ဘတိံ ဒါတုံ သက္ခိဿသိ၊ ခိပ္ပမေဝ ဣတော စေတိယံ ကာရိဿန္တီတိ အာဟ။

၇။ သာ သာဓူတိ ပဋိသုဏိတွာ အညာတကဝေသေန ဂန္တွာ တေသံ ဘတိံ ဒတွာ စေတိယံ ပဋိသင်္ခရာပေသိ။

၈။ တေ မနုဿာ တသ္မိံ ဌာနေ ဓာတုဂဗ္ဘံ အသီတိဟတ္ထဂမ္ဘီရံ ကာရိံသု။

၉။ အထခေါ သာ ဒေဝဓီတာ ဣဒ္ဓိယာ အာနီတရတနံ သမန္တတော ရာသိံ ကတွာ ဂိရိဝေပုလ္လတော စက္ကဝတ္တိနော မဏိရတနသဒိသံ ပဒီပံဝိယ ဇလမာနံ ကေရတန ဃနမဏိံ ဓါတုဂဗ္ဘဿ မဇ္ဈေ ထပေသိ၊ တဿုပရိ ဓါတု ကရဏ္ဍကံ မာပေတွာ ထပေသိ။

၁၀။ သဟာထပနေနေဝ မဟာပထဝီ ကမ္ပိ၊ အကာလဝိဇ္ဇုလ္လတာ နိစ္ဆရိံသု၊ ရမဏီယဝဿံ ဝဿိ၊ သဗ္ဗေ ဒေဝါ သာဓုကာရံ အဒံသု။

၁၁။ တတော မဏိမေခလာ ဘဂဝတော ဓါတုယော မဟာသက္ကာရံ ကတွာ စေတိယံ ဗန္ဓာပေသိ၊ ဗန္ဓိတွာစ ပန စေတိယေ နိဋ္ဌိတေ အဓိဋ္ဌာနံ ကရောန္တီ ဣမံ ဂါထမာဟ။

ပဉ္စဝဿ သဟဿာနိ၊ ဇိနဂဗ္ဘေ ပတိဋ္ဌတု။
တေဇေန တပိမေ သတ္တာ၊....ဇာနန္တု အမတံ ပဒန္တိ။

၁၂။ ဧဝံ ဝတွာ ဒေဝဓီတာ....ပသန္နာ မဏိမေခလာ။
ထပေတွာ ကောသံ ထူပဿ၊ ဥဿာပေသိ သမန္တတော။

သာ တဒါ အရဟန္တာနံ၊......ပါဒေ နတွာန ဒေဝတာ။
ပဟဋ္ဌစိတ္တာ ပက္ကာမိ။......ပဝိဋ္ဌာ သကာဘဝနန္တိ။
မဏိမေခလာယ ထူပဝံသော နိဋ္ဌိတော။

အဋ္ဌိက နာဝိက ထူပဝံသော။

၁။ တတော ဥတ္တရာယ ဒိသာယ သမုဒ္ဒေ အရဟန္တော ဂန္တွာ သာခါပလ္လဝလင်္ကာတေ သိတန္တာယေ ဧကသ္မိံ နိဂြောဓရုက္ခေ အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာ တေ အာဂစ္ဆန္တေ ဒိသွာ ကိံ ဘန္တေ ဣဓ အာဂစ္ဆထာတိ ပုစ္ဆိတွာ တတော တေဟိ အာဝုသော ဣမံ ဌာနံ သပ္ပါယံ၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ ကောံ ဇိနဝရ ကေသဓါတုံ ထပေန္တာယ အာဂတမှာတိ ဝုတ္တေ သာဓု ဘန္တေ အဟံပိ တုမှေဟိ သဒ္ဓိံ အနုမောဒနံ ကရေယျန္တိ အာဟ။

၂။ အထခေါ အာယသ္မာ ဂုဏသာဂရော ဓါတုပဋ္ဌကပရိယောသာနေ မမေဝ ဘာရော တိ ဓါတုပဋ္ဌကတ္တာယ အဉ္ဇလိံ ပဂ္ဂဟေတွာ အဓိဋ္ဌာနံ ကရောန္တော ဣမံ ဂါထမာဟ။

ဒါယကော သုလဘော ဟောတု၊ သစေ တွံ မုနိ မုဒ္ဓဇ၊
ဟိတာယ သဗ္ဗသတ္တဿ၊ ဌဿသိ သတတံ ဣဓ။ ။
ဧဝံ ဝတွာ တံဓါတုံ နမဿမာနော၀ နိသီဒိ။

၃။ တသ္မိံခဏေ ဇိနဓါတုယာ အာနုဘာဝေန ထေရာဓိဋ္ဌာနဗလေန စ သတ္တုအာဒိနံ အာနုဘာဝေန စ မန္ဒဝါတေန အာနိတာ ဝိညာတသာသနံ ဝါဏိဇပရိ

ပုဏ္ဏာ ကော နှာဝါ တသ္မိံယေဝ ပဒေသေ အနုပတ္တာ အဟောသိ။

၄။ အထခေါ ဝါဏိဇာ ဘိက္ခုသံဃံ ဒိသွာ "မယံ သမုဒ္ဒစရာ ဒုလ္လဘံ ဆန္နံ ခီဏာသဝါနံ သန္တိကံ ဥပဂန္တွာ သံဃဿ ဒဿနန္တိ" စိန္တေတွာ နာဝိကံ အာရောစေသုံ။

၅။ နာဝိကောပိ တံ သုတွာ သံဃေ ပသန္နမာနသော သဟ ဝါဏိဇေဟိ မဟာနာဝါယ ဩရုယှ ခုဒ္ဒကနာဝံ အဘိရုဟိတွာ တေသံ ဆန္နံ ခီဏာသဝါနံ သန္တိကံ ဥပဂန္တွာ သံဃံ ဝန္ဒိတွာ ကိံ ဣဓ အယျာနံ ကိစ္စံ အတ္ထီတိ ပုစ္ဆိ။

၆။ မဟာတ္တ ခေါ ဥပါသက ကေံ သဗ္ဗညုသရီရဓါတုံ လောကဟိတတ္ထာယ ထပနတ္ထံ ဣဓါဂတာတိ။

၇။ တံ သုတွာ နာဝိကော တုဋ္ဌမာနသော တေ ဝါဏိဇေ အာမန္တေတွာ လာဘာ ဝတ ဘော၊ သုလဒ္ဓံ ဝတ ဘော အမှေဟိ ယေ မယံ ဣဒံ မဟိဒ္ဓိကံ ဇနဟိတာဝဟံ သဗ္ဗညုသရီရဓါတုံ ပဿာမာတိ။ မဟာသမုဒ္ဒသ္မိံ ဘော စိရကာလံ သဉ္စရန္တာ ဤဒိသံ လာဘံ န လဒ္ဓပုဗ္ဗာတိ။ တုမှေ မမ သဟာယာ ဘဝထ အဟမေဝ ထူပံ ကရေယျာမီတိ အာဟ။

၈။ တေပိ ခေါ ဝါဏိဇာ သာဓူတိ သမ္ပဋိစ္ဆိံသု၊ ရုက္ခဒေဝတာပိ မနုဿဝေသံ ဂဟေတွာ အဟံပိ တုမှာကံ သဟာယော ဘဝေယျာမီ အာဟ။

၉။ တေ သဗ္ဗေပိ ထေရာနံ သန္တိကံ ဥပသင်္ကမိတွာ ယာထာဝနှု ရူပံ ဒါနံ ဒတွာ ထေရေ ဝန္ဒိတွာ နိသီဒိံသု။

၁၀။ အထခေါ နာဝိကော အဟမေဝ ဘန္တေ ဓါ တုသုပကရဏော ဥဿုက္ကံ ကရေယျန္တိ ယာစိ။

၁၁။ ထေရာပိ သာဓု ဥပါသက ကရောဟီတိ အဟံသု။

၁၂။ နာဝိကော ပုရိသေ အာဏာပေတွာ ဗဟုခန္ဓမ္ပိ ဝိသာဓေတွာ ဓါတုဂဗ္ဘံ ကရိတွာ တသ္မိံ ဂဗ္ဘေ သတ္တ ရတနာနိ ပူရေတွာ ဂန္ဓသာ မဇ္ဈေ ဖုဋ္ဌါရုပံ အာသနံ ပညာပေတွာ ဂုဏသာဂရထေရဿ ဟတ္ထတော တံ ဓါ တုံ ဂဟေတွာ ထပေသိ။

၁၃။ သဟာထပနေနေဝ သဗ္ဗာနိ အစ္ဆရိယာနိ ပါတု ရဟေသုံ။

၁၄။ အထခေါ နာဝိကော ပဟဋ္ဌစိတ္တော ဣမံ ဂါထ
မာဟ။ လောကာစရိယာဘူတဿ၊ အာသမဿ
မဟေသိနော။ ဓါတုယာ ဒါယကော အသ္မိ၊
လာဘာ မေ ဝတ မာရိသာတိ။

၁၅။ ဧဝံ ဝတွာ စေတိယံ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတောန ဝန္ဒိတွာ နာနာဝိဓ ဓဇပဋာကံ ဥဿာပေတွာ စေတိယံ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ အရဟန္တာနံ ပါဒေ ဝန္ဒိတွာ ဝါဏိဇ္ဇေဟိ ပရိဝုတော နာဝံ အာရုဟိတွာ အတ္တနော နဂရံ နိယျာသိ။

၁၆။ ရက္ခဒေဝတာ စေတိယံ တုသိတွာ ယာဝဇ္ဇ ကာလာပိ ဒီဃာယုကာ ဟုတွာ တံစေတိယံ ရက္ခတိ။

အဂ္ဂိကာနာဝိက ထူပဝံသော နိဋ္ဌိတော။

ဝရုဏနာဂရာဇဇာတ္တုပ္ပဝံသော

၁။ တဘော ပါဠိနဒိသာဘာဂေ ဂင်္ဂါတီရေ ကေံ ရမ္မဏိယံ ဌာနံ အတ္ထိ။ ....သဗ္ဗေ ခီဏာသဝါ တတ္ထ ဂန္တွာ။ ဣဒံ ခေါ အာဝုသော ဌာနံ ဆာယူဒကသမ္ပန္နံ၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ ကေံ ဓာတုံ နိဒဟိတုံ ဝဋ္ဋတီတိ။

၂။ အထခေါ ညာဏပဏ္ဍိတထေရော ဒါယကဝိစိနနေ့မမ ဘာရောတိ ဝတွာ ကေံ ဇာဏုမဏ္ဍလံ ပထဝိယံ နိဓာယ အဉ္ဇလိံ သိရသိ ပတိဋ္ဌာပေတွာ ဂါထမာဟ။

ယောဓီရော လောကနာယကော၊ အသမော ပုရိသာ
သဘော။
ဗေအာပိ ဓာတု တဿေဝ၊ လဘောယျ ဝတ ဒါယကန္တိ။

၃။ ဧဝံ နိပ္ပကာရံ ကတွာ ကထေန္တဿေဝ ဧကော နာဂရာဇာ နာမေန ဝရုဏော နာမ သော နာဂဘဝနတော သပရိဝါရေန အာဂန္တွာ ထေရဿ ပူရတော ပါတုရဟောသိ။

၄။ တဒါ နာဂရာဇာ ထေရေ ဝန္ဒိတွာ အာဂမနကာရဏံ ပုစ္ဆိတွာ ဘဂဝတော ဓါတုယာ ထပနတ္ထာယ ဧဝ ဣဓါဂတမှာ ဥပါသ ကာတ် ဝုတ္တေ တေနဟိ ဘန္တေ ဓါတုစေတိယေ မမ ဘာရံ ကရောထာတိ ယာစိတွာ တေဟိ ဒိန္နောကာသော ဟုတွာ သကပရိသံ အာမန္တေတွာ ပဟဋ္ဌမာနသော ဟုတွာ ဓါတုဂဗ္ဘတ္ထာယ ပထဝိံသော ဓါပေတွာ အာဝါဋံ ခဏာပေတွာ ဓါတုဂဗ္ဘံ ဒေဝဝိမာန သဒိသံ ကာရာပေတွာ တဿ မဇ္ဈေ ကေရုတာနမယံ

ပလ္လင်္ကံ မာပေတွာ သောဝဏ္ဏဆတ္တံ ဥဿာပေတွာ ဓါတု စင်္ကောဋကံ သိရသာ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ ဇေံ အနဿ မဏိ ကရဏ္ဍကံ ကတွာ ပရမဂ္ဂံ သပတ္တံ အာဒရံ ကတွာ ထေရာနံ ရူပိယာ အနုရူပမေဝ ထပေသိ။

၅။ တံခဏညေဝ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တပ္ပကာရာနိပိ သဗ္ဗ ပါဋိဟာရိယာနိ ပါတုဟေသုံ။

၆။ နာဂရာဇာပိ ဥဒဂ္ဂစိတ္တော ဟုတွာ အတ္တနော ပရိဘောဂံ အပရံပိ ဇေ မဏိရတနံ စက္ကဝတ္တိရညော မဏိသဒိသံ အနဂ္ဃံ သဗ္ဗကာမဒဒံ အတ္တနော ဂီဝတော ဩမုဉ္စိတွာ ဘဂဝတော ဓါတု ပူဇံ အကာသိ။

၇။ သဗ္ဗေ နာဂပရိသာ နစ္စန္တာ ဂါယန္တာ သဗ္ဗ တူရိယာနိ ဝါဒေန္တာ ဥဿေဠာသိံသု၊ သဗ္ဗေ ဒေဝါ နာနပ္ပ ကာရံ သာဓုကာရံ အဒံသု။

၈။ တသ္မိံ ခဏေ နာဂေါ ဓါတုထူပံ ပရမ ဒဿနီယံ ကတွာ ဗန္ဓာပေသိ။

၉။ နိဋ္ဌိတေ ထူပေ နာဂေါ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ ဩနတသီသော ဟုတွာ ဝန္ဒိတွာ ဣမံ ဂါထမာဟ။

ကပ္ပကောဋီဟိ ယံ ဗုဒ္ဓံ၊ ဒုလ္လဘံ အမတေပိ တံ။
ဓာတုယာ ဒါယကော အဟံ၊ ဘာဝါမိ ကုသလတ္ထိ
ကောတိ။ ။

၁၀။ ဧဝံ ဝတွာန ဝရုဏော နာဂရာဇာ မဟိဒ္ဓိကော ပဟဋ္ဌစိတ္တော ပက္ကမိ နာဂေဟိ ပရိဝါရိတောတိ။

ဝရုဏ နာဂရာဇ ထူပဝံသော နိဋ္ဌိတော။

သတ္တနာဝိက ထူပဝံသော

၁။ တတော ဥတ္တရာယ ဒိသာယ ဂန္တွာ ခီဏာသဝါ ဘိက္ခူ။ နစ္စာသန္နံ နာတိဒူရံ အတ္ထိကာနံ ဂမနာဂမနသမ္ပန္နံ ဧကံ ဌာနံ ဒိသွာ ဣဒံ ဟိ ခေါ အာဝုသော ဌာနံ သပ္ပါယံ၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ အဝသိဋ္ဌံ ဧကံ ဇိနကေသဓာတုံ ထပေတဗ္ဗန္တိ။

၂။ အထခေါ အာယသ္မတော ရေဝတဿ ထေဒဟောသိ သဗ္ဗေသံ ပဉ္စန္နံ အရဟန္တာနံ မနောရထော မတ္ထကံ ပတ္တော ဓါတုဒါယကပဋိလာဘေန၊ တထာဟံပိ ဣမသ္မိံ ပဒေသေ ဧကံ ဒါယကံ လဘေယျံ၊ ယံနူနာဟံ ဓါတုထူပဒါယကတ္တာယ ပတ္ထနံ ကရေယျန္တိ။

၃။ အထခေါ ရေဝတထေရော သဋ္ဌိ ပရမဥက္ကံ သပတ္တံ အာဒါယ သမ္ပါဒေတွာ ဧဝမာဟ သစေ ဘန္တေ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနိ စတ္တာရိ အသင်္ချေယျာနိ ပါရမိယော ပူရေတွာ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂံ ပရိစ္စဇိတွာ ဒေဝမနုဿေဟိ ဒုက္ကရံ ကမ္မံ ကရိတွာ ဗုဒ္ဓဘာဝံ ပတ္တောသိ၊ အဇ္ဇ တဝါနုဘာဝေန ထူပဒါယကော ဇာဝါနုပ္ပတ္တော ဟောတူတိ အဓိဋ္ဌာနံ ကတွာ ဣမံ ဂါထမာဟ။

သစေ လောကဟိတတ္ထာယ၊ အနုဇာနိဇ နာယကော။
ဓါတုထူပဿ ဒါယကံ၊ လဘေယျံ တေဇသာ တဝါတိ။

၄။ ဇဝံ ပဏ္ဍယာန္တ္ကသော၀ ဒမိင္ဒဝါဲကျ္ဍာ သဍ္ဍါ သမ္ပန္နာ သဇ္ဇုမဟာနာ၀ါ ဇိနဓါတုတောဇေနှ အာနိတာဝိ ယ ဟုတ္ဍာ အညုံ ဒေသံ ဂန္တ္ကုံ အသမဏ္ဍာ တသ္ဍိံပေ၀ ဍွာဇနေ့ အနုပ္ပတ္တာ အဲပေါသုံ။

၅။ တောဒ်ခေါ ဝါဲကျ္ဍာ ဒုရတော၀ ဘိက္ခုသံဃာံ ဒိသ္ဂာ ဒါနံ ဒါတုကာမာ ဇေ္ဍနာဝိကံ အာရောစေသုံ။

၆။ တံ သုတွာ နာဝိကော တောနဟိ အပာမ္ပိ ဂမိဿာ ဓိတိ ဝတွာ အညေဟိ နာဝိကေဟိ ပရိဝုတော တေသံ သန္တ္ကိကံ ဂန္တွာ ခိဏာသဝါနံ ဒါနံ ဒတွာ ပယိ ရုပါသိတွာ တေခိဏာသဝေ ပုစ္ဆိံသု ကိံ ပနိဓ ဘန္တေ အာဂတတ္ထာတိ။

၇။ ဒသဗလဿ ပရိသာဇညဿ ဘဂဝတော ကေသဓါတုံ ပါဏိနံ ဟိတာယ ထပေတုံ အာဂတမှာတိ အဟံသု။

၈။ အထခေါ တေသံ သတ္တန္နံ နာဝိကာနံ ဝါဏိ ဇ္ဂာနဍ္ဍ တေဒပေါသိ။ မယံ ဟိ ပုဗ္ဗေ ဘဂဝတော ဒဿ နကာလေ သဗ္ဗညုရုံသိဟိ ဇလမာနသရီရံ ပဿိမှာ။ ဇူဒါနိ ဘဂဝတော သိရဇကေသဓါတုယာ အာနုဘာ ဝေါ ကီဒိသောတိ ဝိန္တယန္တာနံ ကင်္ခါ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။

၉။ တေသံ ကင်္ခန္တေဒနန္တုံ ကေသဓါတု ပါဋိဟာ ရိယံ အကာသိ။

၁၀။ တေနဝုတ္တံ—

ဒဿေတိ ဓါတုယော ရသ္မိ၊ ယမကံ ပါဋိဟာရိယံ။
ကဏ္ဍမ္ဗမူလေ ပဋ္ဌာဝ၊ လောကစက္ခုပြိနယန္တိ။ ။

၁၁။ အထခေါ တေပိ နာဂိကာ ဝိဏာဋ္ဌာစ တံ ပါဋိဟာရိယံ ဒိသွာ သဉ္ဇာတသဒ္ဓါ ဟုတွာ အတ္တနော အတ္တနော အနုရူပံ ပူဇာသက္ကာရံ ကရိံသု၊ ဓါတုယော သက္ကာရံ ကတွာ ခီဏာသဝါနံ သန္တိကံ ဂန္တွာ ထူပကာရဏောကာသံ ယာစိတွာ ခီဏာသဝေဟိ ဒိန္နောကာသာ တေ နာဂိကာ ဝိဏာဋ္ဌာ ရတ္တနယေနေဝ ဓါတုဂဗ္ဘံ ကာရေတွာ တဿိံ သဗ္ဗရတနံ ရာသိံ ကတွာ ဗုဒ္ဓါရဟံ အာသနံ ပညာပေတွာ တေလပဒီပံ ဇာလေတွာ ဗုဒ္ဓဗိမ္ဗံ အသီတိသာဝကာနံ ဗိမ္ဗဉ္စ ကာရေတွာ မဉ္စေ သုဝဏ္ဏစင်္ကောဋကံ ဌပေတွာ ရေဝတထေရဿ ဟတ္ထတော အနေကပမံ ကေသဓါတုံ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ ဂန္ဓောဒကေန နှာပေတွာ သုဝဏ္ဏရတနမယေဟိ ပုပ္ဖေဟိ ဒီပေဟိစ ဓါတုံ ခမာပေတွာ စင်္ကောဋကေ ထပေသုံ။

၁၂။ တံခဏညေဝ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တပ္ပကာရေနိ ပထဝီကမ္ပနာဒီနိ အစ္ဆရိယာနိ ပါတုရဟေသုံ၊ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာ သာဓုကာရံ အဒံသု။

၁၃။ တေ နာဂိကာ စေတိယံ ဗန္ဓိတွာ နိဋ္ဌိတေ စေတိယေ အနေကပ္ပကာရံ ဓဇပဋာကံ သမုဿာပေတွာ စေတိယံ ဝန္ဒိတွာ ဘန္တေ မယံ ဒမိဠုပါသကာ အညံ သမ္ဗဿတံ ကေသဓါတုံ သဒ္ဒဟိတွာ ဝေရုပံ ကရောမာတိ အာဟံသု။

၁၄။ တတော တံစေတိယံ သဒ္ဓါပယာ ကာရိတတ္တာ သဒ္ဓါစေတိယန္တိ ဝဒန္တိ။ ဒမိဠေဟိ ကာရိတတ္တာ ဒမိဠစေတိယန္တိပိ ဝဒန္တိ။

၁၅။ တေပိခေါ နာဝိကာ ဝါဏိဇ္ဇာ စေတိယံ ခမာပေတွာ အရဟန္တာနံ ဒါနံ ဒတွာ သကသကနာဝံ အာရုယှ ပက္ကမိံသု။

၁၆။ ခီဏာသဝါ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပါ အဟေသုံ။

သတ္တနာဝိကထူပဝံသော နိဋ္ဌိတော။

၁၇။ တပ္ပိဒေသံ ကေသဓါတူနံ နိဝါသနဋ္ဌာနတ္တာ ကေသဝတီတိ နာမံ အာလပတိ။

ဆကေသဓါတုဝံသော နိဋ္ဌိတော။

ကေသဓါတုဝံသော ဂန္ထော၊ သဗ္ဗဇနပသာဒကော၊
ယံမယာ လိခိတော တေန၊ ပညဝါ ဟောမိ နာဂတေ။
သဒ္ဓါဓနံ သီလဓနံ၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပိယံ ဓနံ၊
သုတဓနဉ္စ စာဂေါ စ၊ ပညာ ဝေ သတ္တမံ ဓနံ။ ။
ဣမေဟိ သတ္တဓနေဟိ၊ သမ္ပန္နော စ ဘဝါမဟံ၊
ဣန္ဒိတဗ္ဗံ ဝရံ မယှံ၊ ဇန္တုပုဏ္ဏောဝ စန္ဒိမာ။ ။
ရတနံ ဒေဝယာမာနံ၊ ဘောဂန္တော တေသံ ကရောမဟံ၊
သဟာယာနံ ဟိတံဂေဟံ၊ ဣန္ဒဗြဟ္မာဟိ ပူဇိတံ။ ။

(ဦးနန္ဒဝံသ)

ပြည်တော်သာ အင်္ဂါများ

—းဝး—

နေ လ ဂြိုဟ်သွား၊ ဖြောင့်သားတဖြာ၊ မိုးမှန်စွာနှင့်၊ ဩဇာတက်ဖြိုး၊ သီးမျိုး ပေါ်ယာယ်၊ အန္တရာယ်ကင်းငြိမ်း၊ မုဒိမ်း မထွက်၊ စစ်မက်လည်းကင်း၊ ချင်းချင်း ညီညွတ်၊ ဖြောင့်မတ်တရား၊ သုံးပါးရတနာ၊ ရှိသေစွာလျက်၊ သင်္ဃာရဟန်း၊ စောင့်မှန်းအကျင့်၊ ဤဆယ်ဆင့်ကား၊ လင်းပွင့်တိုင်းပြည်၊ သာကြောင်းမည်၏။

တတည် မှတ်ရာ၊ ကျမ်းအလာဖြင့်၊ လယ်ယာ လုပ်မျိုး၊ ပြည့်ဖြိုး ပြောစည်၊ ကုန်သည် ဖြင်ပေါ်၊ သဘော ကျင့်မြတ်။ မှူးမတ်ပည်းဖြင်၊ ကြွားမြင်သုတ၊ သီလ ရှိမှန်း၊ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာများပြား၊ ဤလေးပါးလည်း၊ တိုင်းကား ရွှေပြည်၊ သာကြောင်းမည်၏။

(မဃဒေဝ လင်္ကာ)

၁။ ပဏာမ ပဋိညာဉ်

၁။ အညွှန့်အဖျား မြတ်ဘုရားနှင့် တရားစင်ကြယ် သံဃာ လယ်ကောင်း သုံးပါးပေါင်းကို ညွှတ်ပျောင်းရှိကြိုး ရှိခိုးပါ၏။ ရှိခိုးပြီးမှ ခြောက်ဆူသတ်မှတ် ဆံတော်ဓာတ်၏ တည်ရပ်ဖြစ်အင် ထူပဝင်ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှား သာသနာတော် စည်ပင်ကြီးပွါးစေခြင်းငှါ ရေးသားပါပေအံ့။

ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ခြောက်ဆူ

၂။ အခါတပါး ငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ အစ, အလယ်, အဆုံး, သုံးပါးသောကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ် အနက်သဒ္ဒါတို့နှင့် ပြည့်စုံကြွယ်ဝသော တရားစကားကို ဟောကြား တော်မူလျက် ချမ်းသာစွာ သီတင်း သုံးနေတော်မူလေ၏။

၃။ ထိုအခါ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ အရှင်သောဘိတ အရှင်ပဒုမုတ္တရ အရှင်ဂုဏသာဂရ အရှင်ဉာဏပဏ္ဍိတ အရှင်ရေဝတ အားဖြင့် ခြောက်ပါးသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် စိတ်ဆန္ဒတူစွာ ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်၍ ဤသို့လျှောက်ကြားကြလေကုန်၏။

၄။ ဘုန်းတော် ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား-ရှင်တော်မြတ် ဘုရားတို့သည် သတ္တဝါတစိပ် တဒေသတို့၏ အစီးအပွါး အလို့ငှါ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကိုဖြည့်ကျင့်ကြသည်ဟုတ်ပါ။သတ္တဝါအားလုံးတို့၏

အစီး အပွါးအလို့ငှါ ဖြည့်ကျင့်တော် မူကြပါသည်။ အနီး အနားး၌ နေသော သတ္တဝါတို့မှာ ရှင်တော်ဘုရားအား ဖူးမြင်ရခြင်းဖြင့် ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်တန်သော အကျိုး တို့သည် ပြည့်စုံကြပါပြီ။ အဝေး၌ နေသော သတ္တဝါတို့ အလို့ငှါ ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်တော်နှင့် စပ်သော ပူဇော် စရာဝတ္ထုကို တည်ထားသင့် ပါသည်။ မဟာသမုဒ္ဒရာနှင့် မနီးမဝေးသော တခုသော ပစ္စန္တရာဇ် အရပ်၌ များစွာ သော လူတို့ နေကြပါသည်။ ထိုလူတို့အား သနားသော အားဖြင့်ပူဇော်စရာ ပေးသနားတော် သင့်ပါသည်ဘုရားဟု လျှောက်ထားကြ လေကုန်၏။

၅။ ထိုအခါဘုရားရှင်သည် မဟာ ကရုဏာတော် ဖြင့် တိုက်တွန်း အပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍ နှစ်ပုဒ်သားတို့အား ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ လကျ်ာလက်ဖြင့် ဦးခေါင်းတော်ကို သုံးသပ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ကြည်နူး စဘွယ် တင့်တယ်ထိန်ဝင်း အဆင်း အရောင် တောက် ပြောင်လှူလှူ ဆံတော်ခတ် ခြောက်ဆူတို့သည် ဘုရား ရှင်၏ လက်တော်၌ ကပ်ငြိကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုခြောက်ပါးသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့အား ထိုဆံ တော်ခြောက်ဆူတို့ကို ပေးသနားတော် မူလေ၏။

၆။ ထိုခြောက်ပါးသော အရှင်မြတ်တို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက် ဝှင်လန်းသော စိတ်ဖြင့်မိမိဦးခေါင်းဖြင့်သာ အသီးအသီး ခံယူတော် မူကြလေကုန်၏။

၇။ ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ကို-မြတ် စွာ ဘုရား-ထိုဇနပုဒ်သားတို့အား ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏

ဆံတော်ခေတ်တို့ကိုအမှီပြု၍ အနက္ခရာယ်ကင်းခြင်းသည် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်လော ဟု မေးလျှောက်လေ၏။

၇။ ချစ်သားအာနန္ဒာ……ထိုဇာနပုဒ်သားတို့အား ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို မမြင်။ ကြီးပွါးခြင်းကိုသာ ငါဘုရား မြင်တော်မူ၏ ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်—

(က) ချစ်သားအာနန္ဒာ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသည့်နောက် ငါဘုရား၏ သာသနာတော်သည် အနှစ်ငါးထောင်ပတ်လုံး တည်ရစ်လတံ့။

(ခ) ဤခြောက်ဆူသော ဆံတော်ဓါတ်တို့သည် နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင့်ငါးရာပတ်လုံး ဆင်းရဲကုန်လတံ့။ ဝါ၊ ပူဇော်ခြင်းနည်းပါးလတံ့။

(ဂ) နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင့်ငါးရာ လွန်သောအခါ ကြီးပွါးသော ပူဇော်သက္ကာရဖြစ်လတံ့။

(ဃ) တဆူတဆူသောစေတီသည် လူပေါင်းများစွာ ဖွဲ့စည်းအပ် တည်ထောင်အပ်သော စေတီဖြစ်လတံ့ ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူလေ၏။

၈။ ထိုသို့ ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားပြီးသောအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ ကြွသွားတော်မူလေ၏။

သက္ကထူပဝင်

၁။ ထိုခြောက်ပါးသော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည်လည်း ဆံတော်တို့ကို ရသဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍

အရှင်အနုရုဒ္ဓါနှင့်အတူကြွသွားတော်မူကြပြီးလျှင်ကောင်း ကင်ခရီးဖြင့် ထိုပစ္စန္တရာဇ်အရပ်၌ သက်ဆင်းကြကုန်၏၊ ထိုသက်ဆင်းရာ အရပ်၌ တည့်မှ သီတင်းသုံးတော်မူ ကြပြီးလျှင် နံက်အခါ ကိုယ်လက် သုတ်သင်ခြင်းကို ပြု၍ ဆွမ်း ခံ ဝင် တော် မူ ကြ ၍ ရ တတ် သ မျှ အာဟာရကို သာ သုံးဆောင်တော်မူကြကုန်၏။

၂။ အလုံးစုံသော အရှင်မြတ်တို့သည် ထိုအရပ်မှ တောင်ဘက်သို့ ကြွတော်မူကြသဖြင့် အညွန့်အခက် ရောယှက်မြိုင်မြိုင်တောဂနိုင်လွှမ်းခြုံ နေအာရုဏ်အဆင်းကြို့ သကဲ့သို့ ကုန်းခင်းမို့မို့ မေ့လျော်စရာ မြေအတိုက်ကို မြင် တော်မူကြ၍ ဝမ်းမြောက်လှစွာ ဤနေရာ၌ ဘေးရန်လွတ် ကင်း ချမ်းသာခြင်းဖြစ်လတံ့။ ဤနေရာ၌ ဆံတော်ဓာတ် တဆူကို သိုမှီးကာ ဌာပနာ၍ စေတီတည်ခြင်းငှါသင့်၏ ဟု တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် ငါ့ရှင်တို့-ဤနေရာ၌ ငါတို့သည် ဆံတော်ဓာတ်၏ ဒါယကာကို အဘယ်သို့လျှင် ရနိုင်အံ့ နည်း ဟု အကြံဖြစ်ကြပြန်လေ၏။

၃။ ထိုအခါ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် လက်ခုပ်ချီမိုး ရှိခိုးလျက် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ရှေးအခါ ၌ အသက် ဥစ္စာ အင်္ဂါ တိုင်းကား မိမိသား မယားကို အများအပြား လှူဒါန်းခဲ့ဘူးပြီ။ ထို ကြောင့် သာလျှင် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို ရ တော် မူ သည် စင်စစ် အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့အံ့၊ ယခုအခါ ဤနေရာ၌ လုပ်ကျွေးသမှု ကောင်း

စွာ ပြုတတ်သော ဒါယကာသည် ပေါ်ပေါက်
လာပါစေသတည်း.......ဟု
မိန့်ဆိုသောအားဖြင့် မြွက်ဆိုလေ၏။

၄။ ထိုခဏ၌သာလျှင် သိကြားမင်းအား ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်နေရာသည် ပူလောင်သော အခြင်းအရာကို ပြလေ၏။ သိကြားမင်း ဆင်ခြင်လတ်သော် ထိုအကြောင်း သိရ၍ ငါ့အား အရှင်တော်လေစွ၊ ဤသို့ ဒါယကာ မပေါ်ပေါက်သေးသော ဘုရားမြတ်၏ ဆံတော်ခတ်အလို့ငှါ၊ ငါသိကြားမင်းသည် ဒါယကာ ဖြစ်ရပေတော့အံ့။ အရှင်တော်လေစွ........ဟု ကြံ၍ နတ်ပြည်မှ သက်ဆင်းပြီးလျှင် ရဟန္တာအရှင်မြတ် ခြေဘက်ပါးတို့၏ ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

၅။ ထိုအခါ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်........ ဒိုအချင်း
တို့ လောက၌ အံ့ဩဘွယ် ရှိလေစွ တကား။
မျက်စိအမြင် တထောင်ရှိသော သုဇာသခင်
သိကြား နတ်မင်းကြီးသည် ဆိတ်ငြိမ်လှစွာ ဤ
နေရာသို့ ဆံတော်ခါ်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်
ရောက်လာပေပြီတကား ဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

၆။ ဤသို့ မြွက်ဆိုပြီးလျှင် မထေရ်သည် သိကြားမင်းကို မြင်၍ အိုသိကြားနတ်မင်း အသင်သည် ကြီးသော တန်ခိုးရှိ၏။ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ခတ်အလို့ငှါ ဒါယကာဖြစ်ပါလော ဟု မိန့်ဆိုလေ၏။

၇။ ထိုစကားကို ကြားလျှင် သိကြားမင်းသည်လည်း ကောင်းလှပါပြီ အရှင်ဘုရားဟု ဝန်ခံ၍ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်မြတ်၏ လက်တော်မှ ဆံတော်ဓာတ်တဆူကို ယူပြီးလျှင် မိမိဦးခေါင်း၌ တင်ထား၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ တန်ခိုးအားဖြင့် တွင်းတခုကို ဖန်ဆင်းလေ၏။

ထိုတွင်း၌ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့၏ ရုပ်တုတော်၊ မယ်တော် မာယာ၏ ရုပ်တု ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီး၏ ရုပ်တုနှင့်တကွ နှိုင်းယှဉ်အပ်သူမရှိသော အားဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ရုပ်တုတော်တို့ကို ထားပြီးလျှင် အလယ်၌ ရတနာ့ခုနစ်ပါး အစုပြု၍ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရွှေကွန်ယက်ကို ကာရံလျက် ထီးဖြူကို စိုက်ထူလေ၏။ ထီးဖြူအောက်၌ ရတနာအထူးထူးတို့ဖြင့် တော်က်ပသော ပလ္လင်ကို ဖန်ဆင်း၍ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓာတ်ကို ဦးခေါင်းမှ ချ၍ သိကြားမင်း၏ ကလားမှ ရေဖြင့် ရေသပ္ပါယ်ပြီးလျှင်မြတ်စွာဘုရား.........ဘုန်းတော်ကြီးမား ရှင်တော်ဘုရားသည် ဤနေရာဌာန၌ အလုံးစုံသောလူတို့၏ အစီးအပွါးအလို့ငှါ နှစ်ပေါင်းငါးထောင်ပတ်လုံး တည်နေတော်မူပါဘုရား ဟု မြွက်ဆိုကာ ထားလေ၏။

၈။ ထိုခဏ၌ သာလျှင် ယူဇနာ နှစ်သိန်း လေးသောင်းအထုရှိသော ဤမဟာပထဝီမြေကြီးသည် ဝဲယာ ငြိမ့်ငြိမ့် မြင့်နိမ့်သက်တက် အိုးထိန်းစက်ပုံ တုန်လှုပ်လေ၏။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည် ဦးညွတ်သကဲ့သို့ ပြုလေ၏။

မယာသမုဒြာသည့် ခြောက်ချားလေ၏။ စကြာ ဝဠာ တသောင်း၌ နေသော နတ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်လှစွာ မင်္ဂလာအထူးထူးရှိသော ဘဏ္ဍာတို့ကိုယူ၍ ဘုရားရှင်၏ ရုပ်တုတော်ကို ပူဇော်ကုန်၏။

၉။ ထိုအခါ သိကြားမင်းသည် ဆံတော်ခေတ်၏ အထက်၌ စကြာဝတေးမင်း၏ ပတ္တမြားနှင့် တူသော ပတ္တမြားမီးတိုင်ကို ပူဇော်၍ ပတ္တမြားစေတီ ပြုလေ၏။ ပတ္တမြားစေတီ၏ အပ၌ ရွှေစေတီကို ပြုစေ၍ နောင်အခါ အန္တရာယ်မရှိစိမ့်သောငှါ ယန္တရားစက်တို့ကို ခြံရံလျက် စေတီကို ဖွဲ့စည်း တည်ထားလေ၏။

၁၀။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်မြတ်သည် ထိုဆံတော် ခေတ်ကို မိမိဆောင်ကျဉ်းလာသည်အဖြစ်ကို ထင်စွာပြ ခြင်းအကျိုးငှါ မိမိ၏ လုံးရုပ်ပမာဏ တူမျှသော ရုပ်တု တော်ကို မြောက်ဘက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက်ရှိအောင် တည်ထားလေ၏။

၁၁။ သိကြားမင်းသည်လည်း တခုသော ရွှေရထား ကိုပြုစေ၍ ဆံတော်ခေတ်ကို ပူဇော်သည်ပြု၏။ စေတီ တော်၏ မနီးမဝေး၌ တခုသော ရွှေအိုးကို ထား၏။ ထိုရွှေ အိုးကို တယောက်သောနတ်ကို စောင့်ရှောက်စေလေ၏။

၁၂။ ခြောက်ပါးသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် နှစ်သက် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်လှစွာ စေတီတော်မြတ်ကို (ဒူးနှစ်ဘက် လက်ဝါးနှစ်ဘက်၊ဦးခေါင်းဟူသော) အင်္ဂါ ငါးပါး ပြားပြားဝတ် တည်အောင် ရှိခိုး၍ ထိုင်နေကြ လေကုန်၏။

၁၃။ ထိုအခါ သိကြားမင်းကြီးသည်....
ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် သက်ထော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရား၏ ဦးခေါင်းတော်မှသာလျှင် ဖြစ်သော ဆံတော်စင်စစ် အကယ်၍ ဖြစ်ပါအံ့ စေတီတော်မြတ်သည် ဤနေရာ၌ ကြာမြင့်စွာသာ တည်နေပါစေသတည်း။ လူအပေါင်းအားလည်း အခါခပ်သိမ်း ထင်စွာ ပြတော်မူပါစေသတည်း။ ရှင်တော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ဤအရပ်၌ နေသော လူအပေါင်းသည် မြဲမြဲခိုင်ခန့်တည်တန့်ပါစေသတည်း....ဟု
မိန့်ဆွာန်သောအားဖြင့် မြွက်ဆိုလေ၏။ ဤသို့ ဆိုပြီးလျှင် ဝမ်းမြောက်လှစွာ စေတီတော်ကို လက်ျာရစ် လှည့်ကာ ရှိခိုး၍ ထွက်သွားလေ၏။

သင်္ကာသထုပဝင်ပြီး၏။

၂။ ပဏ္ဍုန္ဒြဲထုပဝင်

၁။ သိကြားမင်း စေတီတော်နှင့် မနီးမဝေးတောင်ဘက်အရပ် သုံးဂါဝုတ် အတွင်း လမ်းခရီးသို့ ခြောက်ပါးသော ရဟန္တာသခင် အရှင်သူမြတ်တို့ ကြွသွားကြသဖြင့် အထူးထူးသော သဲအရပဖြင့်ပြွမ်းသော အလွန်မွေ့လျော်စရာ ဟိမဝန္တာအနီးကေလာသတောင်ကြီးနှင့် တူလှစွာသော သစ်ပင်,မြက်ပင်,ကျောက်ခဲ ကျောက်စရစ်, အိုင်ခြင်း တို့မှကင်းသော အင်ကောဖြင့် ပြေပြစ်စွာ ပြအခ်

သော မြေအပြင်ကဲ့သို့ လူအားလုံးတို့၏ မွေ့လျော်စရာ တခုသောနေရာကို မြင်ရလျှင် ငါ့ရှင်တို့- ဤနေရာသည် လျောက်ပတ်လှ၏။ ဤနေရာ၌ ဆံတော်ဓာတ် တဆူကို ငါတို့ တည်ထားသင့်၏ ဟု ကြံစည်ကြကုန်၏။

၂။ ထိုအခါ အရှင်သောဘိတသည် ဤဆံတော်ဓာတ်အလို့ငှါ ဒါယကာ ရှာဖွေရေး၌ ငါ၏တာဝန်တည်း ဟု ဆို၍ လက်ဝဲဘက် ပခုံးထက်၌ ကိုယ်ဝတ်စမ္ပါယ် တင်ပြီးလျှင် ပုဆစ်ဒူးကို မြေ၌ထောက်၍ လက်အုပ်ချီကာ ဆံတော်ဓါတ်မြတ်ကို ရှိခိုးလျက်—

မြတ်စွာဘုရား........ ဤနေရာ၌ နတ်လူတို့ တောင့်တအပ်သော စေတီတော်မြတ်သည် သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ အစီးအပွါးအလို့ငှါ တည်တန့်နိုင်မည် ဖြစ်ခဲ့ပြားအံ့၊ ရှင်တော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ယခုအခါ ဒါယကာ ထင်ရှားစွာ ပေါ် ပေါက် လာ ပါစေသတည်း.... ဟု တောင့်တလျက် မြွက်ဆိုလေ၏။

၃။ ဤသို့ အလွန်ရိုသေစွာ တောင့်တခြင်း ပြုစဉ်သာလျှင် တိမ်တိုက်မှ ပဋ္ဌာန္နနတ်သားသည် များစွာသော အခြံအရံနှင့်တကွ အလွန်ရှုချင်စရာ တန်ဆာဆင်၍ မိမိဗိမာန်မှ ဆင်းသက်လာပြီးလျှင် အရှင်သောဘိတ၏ ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားစွာ ရောက်လာလေ၏။

၄။ ထိုအခါ အရှင်သောဘိတသည် ထိုမြိုးသင်းနတ်သားကို မြင်၍ ဒါယကာနတ်သား သင်သည် ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏၊ အတုမရှိသော ဘုရားရှင်၏ ဓါတ်တော်အလို့ငှာ ဒါယကာ ဖြစ်ပါလော........ ဟု ဆိုလေ၏။

၅။ ပဉ္စနန္ဒနတ်မင်းလည်း ထိုစကားကို ကြား၍ ကောင်းလှပါပြီ- အကျွန်ုပ်သည်သာလျှင် ထိုဆံတော် အလို့ငှာ ဒါယကာ ပြုလိုပါသည်ဘုရား ဟု ဝန်ခံလတ်သော် ဒါယကာ....ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် စေတီတည် သင့်ရာ အရပ်ကို ရွေးချယ် စီစစ်လေလော ဟု မိန့်ဆိုလေ၏။

၆။ ထိုခဏ၌ ပဉ္စနန္ဒနတ်မင်းသည် တန်ခိုးဖြင့် တခုသော တွင်းကို ပြုပြီးလျှင် ထိုတွင်း၌ ဓါတ်တော်တိုက်ဖန်ဆင်း၍ ဓါတ်တော်တိုက်၌ ရတနာ၇နစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော နေရာကို ခင်း၍ ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းအတိုင်း ရွှေဖြင့်ပြီးသော ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့၏ ရုပ်တုတော် ဘုရားရှင်၏ရုပ်တုတော်တို့ကို မယ်တော်,ခမည်းတော်တို့၏ ရုပ်တုနှင့်တကွ စီမံလေ၏။ ထိုနောက် နေရာအလယ်၌ ရတနာ၇နစ်ပါးဖြင့် ပြီးသော ဓါတ်တော် ပန်းတောင်းကို ထားပြီးလျှင် ရောင်ခြည်တော် ခြောက်ရှိန်တောက်ထိန်လျှက်ရှိသော ဆံတော်ဓါတ်ကို နတ်၌ ဖြစ်သော နံ့သာရေဖြင့် ရေသပ္ပါယ်၍ အရှင်ဘုရား အလုံးစုံသော လူအပေါင်း၏ အစီးအပွါးအလို့ငှာ ဤနေရာ၌သာ တည်နေတော်မူပါဘုရား .... ဟု မြွက်ဆိုပြီးလျှင် ရဟန္တာ ခြောက်ပါးတို့၏ အလိုတော်ကျ အတိုင်း ထိုဓါတ်တော်ပန်းကောင်း၌သာလျှင် တည်ထားလေ၏။

၇။ ထိုခဏ၌ အောက်၌ ဆိုပြီးသော နည်းအတိုင်း မြေတုန်လှုပ်ခြင်းစသော အံ့ဩဘွယ်တို့သည် တင်ရှားစွာ ဖြစ်ကုန်၏။

၈။ ထိုအခါ ပဋ္ဌာန်းနတ်မင်းသည် ဆံတော်ဓါတ် မြတ်ကို အာရုံပြုလျက်—

ငါသည် ဤသို့ တန်ခိုးကြီးမား အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်ဓါတ် အလို့ငှါ ဒါယကာ ဖြစ်ရပေပြီ။ ငါ၏ ကောင်းမှုအစုသည် ကောင်းလေစွတကား.... ဟု ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ မြွက်ဆိုလေ၏။ ဤသို့ ဆိုပြီးလျှင် ထိုဆံတော်ဓါတ်ကို ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့် ပြားပြားဝပ် ရှိခိုး၍ မိမိ၏ ကိုယ်၌ ရှုံ့အပ်သော အပေါ်ရုံကို ချွတ်၍ ရခဲလှစွာသော ဖူးမြင်ရခြင်း ဖြစ်လေစွတကား.... ဟု ဆိုလျက် ဆံတော်ဓါတ်ကို ပူဇော်ခြင်းပြုလေ၏။

၉။ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်လည်း မိမိအား လျောက်ပတ်သော ပူဇော်ခြင်းကိုပြုကြကုန်၏၊ ထိုနောက် ပဋ္ဌာန်းနတ်မင်းသည် ရတနာအထူးထူးဖြင့်ပြီးသော အုဌ်တို့ဖြင့် စေတီကို တည်စေ၏။ စေတီယင်ပြင်ကိုလည်း သုတ်သင်စေ၍ ထက်ဝန်းကျင် တံတိုင်းခတ်ပြီးလျှင် မနီးမဝေး၌ ရေကန်တခုဖန်ဆင်း၏။ လေးပါးသော အရပ်တို့၌လည်း ခွေးအိုးတို့ကို မြှုပ်၍ ဆံတော်ဓါတ်ကို ပူဇော်ခြင်းပြုလေ၏၊

၁၀။ အလုံးစုံသော ရဟန္တာမြတ်တို့သည်........

(က) ဤစေတီသည် နောင်အခါ အလံတရာမျှ မြင့်လတံ့။

(ခ) တရားမင်း သည်လည်း ဤအရပ်၌သာ ဖြစ်ပေါ်လတံ့—ဟု

မျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားကြကုန်၏။

၁၁။ ထိုစေတီတော်မြတ်ကား ထက်ဝန်းကျင်မှ မွေလျော်ဘွယ်သော တံတိုင်းအစီအစဉ် စသည်ဖြင့် စေတီကို စီရင်ခြင်းကြောင့် နောင်အခါ၌ **သောဠာသစေတီတော်မြတ်** ဟု ထင်ရှားအံ့။

ပဏ္ဍုနထုပဝင်ပြီး၏။

၃။ မဏိမေခလာထုပဝင်

၁။ ပဏ္ဍုနတ်မင်းစေတီတည်ပြီးသောအခါရဟန္တာ အရှင်မြတ် အားလုံးတို့သည် ထိုနေရာမှ ပြန်ဆုတ်၍ သမုဒ္ဒြာကမ်းအနီး၌ ထက်ဝန်းကျင်မှ သော်ကပင်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော အနောက်ဘက်၌လည်း ချောက်ဖြင့် ဝန်းရံအပ်သော နေရာတခုကို မြင်ကြရလျှင် ငါ့ရှင်တို့ ဤနေရာ၌ ဆံတော်ဓာတ် ဒါယကာအလို့ငှါ အဘယ်သို့လျှင် ရှာဖွေသင့်မည်နည်း ဟု တိုင်ပင်ကြကုန်၏။

၂။ ထိုအခါ အရှင်ပဒုမုတ္တရသည် ထိုရဟန္တာ ငါးပါးတို့အား အရှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် ဆံတော်ဓါတ် ဒါယကာကို ရှာဖွေပါမည် ဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် စပ်သောစကားဖြင့် မိဋ္ဌါန်ခြင်းအမှုကို ပြုလေ၏။

တလောကလုံး၏ ညွှန့်ဖူးတန္တန်း အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား- ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် လူအပေါင်းကို ဝဲဩဇာ, ရေအယဉ်မှ ကယ်တင်ခြင်းအကျိုးငှာ ဤအရပ်၌ တည်နိုင်သည်ဖြစ်ပါ၏ ရှင်တော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်အား တောင့်တတိုင်းမသွေ ပြည့်စုံပါစေသတည်း သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားဦးခေါင်းကိန်းအောင်း တည်တတ်ဆံတော်မြတ်ဘုရား.........အကျွန်ုပ်သည် ယခုအခါ စေတီဒါယကာကို ရရပါလို၏ဘုရား။

၃။ ဤသို့ ဆုတောင်းပဏ္ဍနာပြုစဉ် သမုဒ္ဒရာစောင့် မင်္ဂလာမြေလသုတ်သွီးသည် ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ထိုအရပ်၌ ကိုယ်ထင်ပြသကဲ့သို့ အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် ဆင်မြန်းလျက် များစွာသော အခြံအရံနှင့်တကွ သမုဒ္ဒရာမှ ထင်ရှားစွာ ပေါ်ပေါက်လာလေ၏။

၄။ ထိုအခါ မထေရ်မြတ်တို့သည် ဥပါသိကာဒါယိကာမ ဆံတော်ဓါတ် အလို့ငှာ စေတီတည်ရန်အတွက် သင့်အားပြောက်ပတ်လှပေ၏။ စွမ်းနိုင်လျှင် အတုမရှိသော ဓါတ်တော်၏ ဒါယိကာမ ဖြစ်ပါလော ဟု မိန့်ဆိုကြကုန်၏။

၅။ ထိုအခါ မင်္ဂလာမြေလသုတ်သွီးသည် ငါကား မာတုဂါမ ဖြစ်ချေ၏။ စေတီတည်ရာ၌ အဘယ်သို့ အစွမ်းစိခြင်းကို ပြုရအံ့နည်း ဟု ကြံ၍ အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား- အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ ပြုရပါအံ့နည်း ဘုရား....ဟု လျှောက်ကြားလေ၏။

၆။ ဒိုဒါယိကာမ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓာသားတို့အား အခ ပေးနိုင်လျှင် ထိုသူတို့သည် လျှင်မြန်စွာ စေတီတည်ကုန် လတံ့ ဟု မိန့်ဆိုလေ၏။

၇။ နတ်သိကြားသည် ကောင်းလှပါပြီဘုရား ဟု ဝန်ခံ ပြီးလျှင် မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့် သွား၍ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓာ သားတို့အား အခပေးသဖြင့် စေတီကို တည်စေလေ၏။

၈။ ထိုသူတို့သည် ထိုနေရာ၌ ခါတ်တော်တိုက်ကို အတောင်ရှစ်ဆယ်နက်အောင် ပြုကြကုန်၏။

၉။ ထိုအခါ နတ်သိကြားသည် တန်ခိုးဖြင့် ဆောင်ယူခဲ့ သော ရတနာကို ထက်ဝန်းကျင်စုပုံ၍ ဝေပုလ္လတောင်မှ စကြာဝတေးမင်း၏ ပဒ္မာမြားရတနာထမှ မီးရောင်ကဲ့ သို့ တောက်ပသော ပဒ္မာမြားရတနာတခဲနက်ကို ခါတ် တော်တိုက်၏ အလယ်၌ ထားလေ၏။ ထိုတခဲနက် ပဒ္မာမြားရတနာအထက်၌ခါတ်တော်ကြုတ်ကို ဖန်ဆင်း ၍ ထားလေ၏။

၁၀။ ခါတ်တော်ကြုတ် ထားသည်နှင့် တပြိုင်နက် မဟာပထဝီ တုန်လှုပ်၏။ အခါမဲ့ လျှပ်စစ်နွယ်တို့သည် ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် အရောင်ထွက်ကုန်၏။ မိုးသျှောင်ဘွယ် မိုးယံ ရွာသွန်း၏၊ နတ်ဗြဟ္မာအားလုံးတို့သည် ကောင်း ချီးနှုတ်မြဲ သာဓုခေါ်ကုန်၏။

၁၁။ ထိုနောက် ဆံတော်ခါတ်အား ကြီးကျယ်စွာ ပူဇော်သက္ကာရပြု၍ စေတီတည်စေ၏။ စေတီ တည်ပြီး သောအခါ မဟာမေဓလာနတ်သိကြားသည် အမိဋ္ဌာန်ပြုလျက် ဤသို့သော စကားကို မြွက်ဆိုလေ၏။

ငါးပါးမာရ်အောင် ဘုန်းခေါင်ထိပ်တင် ၄ှင်ပင် ဘုရား......... ရှင်တော် ဘုရားသည် နှစ်ပေါင်း များစွာ မြောင် ငါးထောင်ပတ်လုံး ဤခေတ်တော်တိုက်၌ တည်နေတော်မူပါဘုရား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ဤသတ္တဝါ တို့သည် သေခြင်းကင်းပ နိဗ္ဗာနကို သိရှိကြပါစေကုန်သတည်း ဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

၁၂။ ဤသို့လျှင် မဃဒေဝလာနတ်သမီးသည် ကြည်ညိုစွာ မြွက်ဆို၍ ဆံတော်ကို ထည့်သွင်းကာ စေတီထက်ဝန်းကျင် ဖူးမြင်နိုင်အောင် တည်ထား စေလေပြီ။ တည်ထားပြီးသောအခါ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုး၍ နှစ်သက်ဝှင်လန်းစွာ ပြန်သွားပြီးလျှင် မိမိဗိမာန်သို့ ဝင်လေ၏၊

မဃဒေဝလာထုပ္ပဝတ်ပြီး၏။

၄။ အင္ဂုလိမာလဝတ္ထုပ္ပဝတ်

၁။ ထိုမဃဒေဝလာစေတီမှ မြောက်ဘက် အရပ်သို့ ထိုအရှင်မြတ်အားလုံးတို့ ကြွလာသောအခါ သစ်ခက်ရွက်ညွန့်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော မြေသော အရိပ်ရှိသော ပညောင်ပင်တချို့၌ နေသော ရုက္ခစိုး နတ်သည် ထိုအရှင်မြတ်တို့ကို မြင်ရသဖြင့် အရှင်ဘုရားတို့ အဘယ်အကျိုးငှါ ဤအရပ်သို့ ကြွလာကြပါသနည်း ဟု မေးလျှောက် လေ၏။ ဒါယကာ နတ်မင်း- ဤနေရာ သည်

လျှောက်ပတ်၏။ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓာတ်တဆူကို တည်ထားခြင်းငှါ ငါတို့ ကြွလာကြကုန်၏ ဟု ဆိုလတ်သော် ကောင်းလှပါပြီအရှင်ဘုရားတို့၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း အရှင်မြတ်တို့နှင့် အတူတကွ ဝမ်းမြောက်သမှု ပြုလုပ်ပါမည်ဟု လျှောက်ကြားလေ၏။

၂။ ထိုအခါ ရှင်ဂုဏသာဂရသည် ဓာတ်တော် ဒါယကာ ရှာဖွေရေး၌ ငါ၏တာဝန်ဖြစ်သည် ဟု ဓာတ်တော် ဒါယကာအလို့ငှါ လက်အုပ်မိုးလျက် —

ဘုရားရှင်၏ ဦးထိပ်၌ဖြစ်သော ဆံတော်ဓာတ်သည် သဘ္ဘဝါ အားလုံး၏ အစီးအပွါးအလို့ငှါ ဤနေရာ၌ အမြဲတည်နိုင်မည်ဖြစ်ပါအံ့၊ ဒါယကာ လွယ်ကူစွာ ရပါစေသတည်း......ဟု

မိဋ္ဌာန်သောအားဖြင့် မြွက်ဆို၍ ဆံတော်ဓာတ်ကို ရှိခိုးလျက်သာ ထိုင်နေတော်မူလေ၏။

၃။ ထိုခဏ၌ ဘုရားရှင် ဆံတော်ဓာတ်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်၎င်း၊ မထေ၏မြတ်၏ မိဋ္ဌာန်ခြင်း အစွမ်းကြောင့်၎င်း၊ ဘုရားရှင်စသည်တို့၏ တန်းခိုးတော်ကြောင့်၎င်း၊ သာသနာတော်အကြောင်း ကောင်းကောင်း သိပြီးသော ကုန်သည်တို့ဖြင့် ပြည့်သော လှေတစင်းသည် လေညှင်းဆောင်သဖြင့် ထိုအရပ်ဒေသသို့ အစဥ်အတိုင်း ရောက်လာလေ၏။

၄။ ကုန်သည်တို့သည် ရဟန်းသံဃာကို မြင်ရလျှင် "ငါတို့သည် သမုဒ္ဒရာခရီးသွားတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ မြောက်

ပါးသော အရှင်ကောင်းတို့ထံ ချဉ်းကပ်၍ သံဃာတော်များအား ဖူးမြော်ရခြင်းဟူသည် ရနိုင်ခဲလှ၏''......ဟု ကြံစည်၍ လှေသူကြီးကို ပြောကြားကြကုန်၏။

၅။ လှေသူကြီးသည်လည်း ထိုစကားကို ကြား၍ သံဃာတော်အပေါင်းအား ကြည်ညိုလှသဖြင့် ကုန်သည်တို့နှင့် အတူ လှေကြီးမှ ဆင်းပြီးလျှင် လှေငယ်ပေါ်သို့ တက်၍ ထိုအရှင်မြတ် ခြောက်ပါးတို့ထံ ချဉ်းကပ်ရှိခိုးပြီးလျှင် ''အရှင်မြတ်တို့အား ဤနေရာအရပ်၌ အဘယ်သို့သော ပြုဘွယ်ကိစ္စရှိပါသနည်း''ဟု မေးလျှောက်လေ၏။

၆။ ဒါယကာ ငါတို့သည် မြင့်မြတ်လှသော ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓါတ်တဆူကို လူအပေါင်း၏ အစီးအပွားအလို့ငှာ စေတီတည်ထားလို၍ ဤအရပ်သို့ ရောက်လာကြကုန်၏ ဟု မိန့်ကြားတော်မူကုန်၏။

၇။ လှေသူကြီးသည် ထိုစကားကို ကြားရလျှင် ဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ကုန်သည်တို့ကိုခေါ်၍ အချင်းတို့ ငါတို့သည် အရတော်လေစွတကား။ ဤသို့ ကြီးမားသော တန်ခိုးရှိသော သဗ္ဗညုဝါအပေါင်း၏ အစီးအပွါးကို ဆောင်တတ်သော ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓါတ်ကို ငါတို့ ဖူးမြင်ကြရခြင်းသည် ကောင်းစွာ လာဘ်တိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပြီးလျှင် အချင်းတို့ ပေဟာသမုဒြာ၌ ကြာမြင့်စွာ ခရီးသွားကြသော ငါတို့သည် ဤသို့သော လာဘ်ကို မရကြစဘူး၊ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် အကျွန်ုပ်၏ အဘော် ဖြစ်ကြပါကုန်၊ အကျွန်ုပ်သည် စေတီတည်လိုပါသည်ဟု ဆိုလေ၏။

၈။ ထိုကုန်သည်တို့သည်လည်း ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကြကုန်၏။ ရုဗ္ဗစိုးနတ်သည်လည်း လူ့အသွင်ပြု၍ အကျွန်ုပ်သည်လည်း သင်တို့၏ အဘော်ဖြစ်ပါမည် ဟု ဆို၏။

၉။ ထိုသူအားလုံးတို့သည် မထေရ်မြတ်တို့ထံ ချဉ်းကပ်၍ သင့်လျော်သလောက် အလှူဝတ္ထုကို လှူဒါန်းပြီးလျှင် မထေရ်တို့ကို ရှိခိုးလျက် နေထိုင်ကြကုန်၏။

၁၀။ လှေသူကြီးသည် အရှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည်သာလျှင် ဆံတော်ဓါတ်အတွက် အဆောက်အဦ ကောင်းမွန်စွာ ပြုလုပ်ရာ၌ ကြောင့်ကြ စိုက်လိုပါသည် ဘုရား ဟု တောင်းပန်စကား လျှောက်ကြား၏။

၁၁။ မထေရ်မြတ်တို့လည်း ကောင်းပြီ ဒါယကာ ပြုပေတော့ ဟု ခွင့်ပြုစကား မိန့်ကြားကုန်၏။

၁၂။ လှေသူကြီးသည် ယောက်ျားတို့ကို စေခိုင်း၍ ဥစ္စာများစွာ အကုန်ခံပြီးလျှင် ဓါတ်တော်တိုက်ကို ပြုလုပ်၍ ဓါတ်တော်တိုက်၌ ရတနာ ခုနစ်ပါးကို ထည့်၍ တိုက်ခန်းအလယ်၌ ဘုရားရှင်အား ထိုက်သောနေရာကို ခင်းပြီးလျှင် အရှင်ဂုဏသာဂရ မထေရ်မြတ်၏ လက်တော်မှ ဆံတော်ဓါတ်ကို ယူ၍ ထည့်ထားလေ၏။

၁၃။ ထားလျှင်ထားခြင်း အလုံးစုံသော အံ့ဩဘွယ်တို့သည် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၁၄။ ထိုအခါ လှေသူကြီးသည် အလွန်တရာ ဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ဒိုအချင်းတို့ တလောကလုံး၏ ဆရာသမား အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရား

၏ ဆံတော်ဓါတ်အတွက် ဒါယကာ ငါဖြစ်
ချေ၏။ အရတော်လေစွတကား ဟု
နှုတ်မြွက်သံချီ ရွတ်ဆိုလေ၏။

၁၅။ ဤသို့ဆို၍ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့် စေတီကို ရှိခိုး၍ အထူးထူးသော တံခွန်ကုက္ကားကို စိုက်ထူ ပူဇော်ပြီးလျှင် စေတီကို လက်ျာရစ်၍ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုး၍ ကုန်သည်တို့နှင့် အတူ လှေစီးကာ မိမိမြို့ရွာသို့ထွက်သွားလေ၏။

၁၆။ ရက္ခစိုးနတ်သည်ကား စေတီကို နှစ်သက် မြတ်နိုးလှသဖြင့် ယနေ့တိုင်အောင် အသက်ရှည်လျက် ထိုစေတီကို စောင့်ရှောက်ကာ နေလေ၏။

အဋ္ဌိကနာဂပိကတူပဝင်ပြီး၏။

၅။ ဝရုဏာ နာဂရာဇ တူပဝင်

၁။ ထိုခရီးသွားကုန်သည် လှေသူကြီးတို့၏ စေတီတော်မှ အရှေ့ဘက် အရပ်အဘို့ ဂင်္ဂါမြစ်၏ ကမ်းနား၌ မွေ့လျော် ပျော်ဘွယ် ကောင်းသော အရပ်တခု ရှိ၏။ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည် ထိုအရပ်သို့ ရောက်ကြလျှင် ငါ့ရှင်တို့ ဤနေရာသည် အရိပ်,ရေနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဤနေရာ၌ ဆံတော်ဓာတ်တဆူကို တည်ထားခြင်းငှါ သင့်လျော်၏ ဟု မိန့်ဆိုကြကုန်၏။

၂။ ထိုအပါ ဉာဏပဏ္ဍိတမထေရ်သည် ဒါယကာ ရှာဖွေရေး၌ ငါ၏ တာဝန် ဟု ဆို၍ ဒူးဝန်းတဘက် မြေ၌ ထောက်လျက် လက်အုပ်ကို ဦးခေါင်း၌ ထားပြီးလျှင်

ဘုရားရှင်သည် တလောကလုံး၏ နိဗ္ဗာန်ခရီးဆောင်ဖြစ်၏။ အတုမရှိသော ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်၏၊ ထိုဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓာတ် စင်စစ် အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့ငြားအံ့၊ အရှင်မြတ်အလို့ငှါ ဒါယကာ ရပါလို၏ ဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

၃။ ဤသို့ အရှိအသေပြု၍ မြွက်ဆိုစဉ် သာလျှင် တဦးသော ဝရုဏာမည်သော နဂါးပြည်မှ အခြံအရံနှင့် တကွ ထွက်လာ၍ မထေရ်မြတ်၏ မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားစွာ ရောက်လာလေ၏။

၄။ နဂါးမင်းသည် မထေရ်တို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ကြွလာခြင်းအကြောင်းကို မေးလျှောက်သဖြင့် ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓာတ်ကို တည်ထားခြင်းငှါသာလျှင် ဤအရပ်သို့ ရောက်လာပေသည် ဒါယကာ ဟု မိန့်ဆို လတ်သော် အရှင်ဘုရားတို့ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ဆံတော်ဓာတ် စေတီ၌ အကျွန်ုပ်၏ တာဝန်ကို ပြုတော်မူကြပါဘုရား ဟု တောင်းပန်သဖြင့် အခွင့်ရသောကြောင့် မိမိ ပရိသတ်ကို ခေါ်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဓာတ်တော်တိုက်အလို့ငှါ မြေကို သုတ်သင်စေ၍ တွင်းကို တူးစေလေ၏။ ဓာတ်တော်တိုက်ကို နတ်ဗိမာန်နှင့်တူအောင် ပြုစေပြီးလျှင် အလယ်၌ ရတနာဖြင့် ပြီးသော ပလ္လင်တခု ဖန်ဆင်း၍ ထီးဖြူမိုးစေလျက် ဓာတ်တော် ပန်းတောင်းကို ဦးခေါင်းဖြင့် ရွက်၍ အဘိုးတန် ပတ္တမြားကြုတ်တခု ပြုလုပ်ပြီးလျှင် အလွန်ရှိသေသော အမှုပြုသဖြင့် မထေရ်မြတ်တို့၏ အလိုအားလျော်စွာ တည်ထားလေသည်။

၅။ ထိုခဏ၌ သာလျှင် အောက်၌ ဆိုခဲ့ ပြီးသော နည်းအတိုင်း တန်ခိုးတော်ပြခြင်း အမျိုးမျိုးတို့သည် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၆။ နဂါးမင်း သည်လည်း ဝမ်းမြောက် လှသဖြင့် မိမိအသုံးအဆောင် ဖြစ်သော စကြာဝတေးမင်း၏ ပတ္တမြားနှင့် တူသော များစွာ အသိုး ထိုက်တန်သော လိုရာ ခပ်သိမ်း ပေးစွမ်း နိုင်သော ပတ္တမြား ရတနာ တခုကိုလည်း မိမိ၏လည်မှ ဖြုတ်၍ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော် ဓာတ်အား ပူဇော်ခြင်း အမှုကို ပြုလေ၏။

၇။ အလုံးစုံသော နဂါး ပရိသတ်တို့သည် က,ကြလျက် သီဆိုကြလျက် တူရိယာ အားလုံးကို တီးမှုတ်ကြလျက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်လည်း အထူးထူး အပြားပြား ကောင်းချီး ပေးကုန်၏။

၈။ ထိုခဏ၌ နဂါးမင်းသည် ဆံတော်ဓာတ် စေတီကို အလွန်တရာ ရှုချင်ဘွယ် ကောင်းအောင် တည်ထားစေလေ၏။

၉။ စေတီ တည်ပြီးသော အခါ နဂါး မင်း သည် လက်ျာရစ်လှည့်၍ ညွတ်သောဦးခေါင်းဖြင့် ရှိခိုးလျက်........

ကမ္ဘာကုဋေတို့ဖြင့် မသေနိုင်အောင် အသက်ရှည်သော်လည်း ရခဲလှစွာသော ဘုရားရှင်ကို ငါဖူးတွေ့ရလေပြီ၊ ကုသိုလ် လိုလားသော ငါသည် ထိုဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓာတ် ဒါယကာလည်း ဖြစ်ရပေ၏ ဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

၁၀။ တန်ခိုးကြီးသော ဝရုဏ နဂါးမင်းသည်ဤသို့ မြွက်ဆို၍ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ နဂါးတို့ ခြံရံကာ ပြန်သွားလေ၏။

ဝရုဏ နာဂရာဇ ထူပဝင်ပြီး၏။

၆။ သတ္တ နာဝိက ထူပဝင်

၁။ ထိုနဂါးမင်း စေတီမှ မြောက်ဘက် အရပ်သို့ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ ကြွသွားကြသော အခါ မနီးလွန်း မဝေးလွန်း ကုသိုလ်လိုလားသောသူတို့၏ အသွားအလာနှင့် ပြည့်စုံသော နေရာတခုကို မြင်ရလျှင် ငါ့ရှင်တို့ ဤနေရာသည် လျောက်ပတ်၏။ ဤနေရာ၌ ကြွင်းကျန်သော ဘုရားရှင် ဆံတော် ဓာတ်တဆူကို တည်ထားသင့်၏ ဟု ဆိုကြကုန်၏။

၂။ ထိုအခါ ရှင်ရေဝတ သန္တာနိ၌ အကြံ ပေါ်ပေါက်လာ၏။ ရဟန္တာ အရှင်မြတ် ငါးပါး တို့မှာ ဒါယကာရကြသဖြင့် နှလုံးအလို အပြီးသို့ ရောက်ပြီ၊ ထိုအတူ ငါးသည်လည်း ဤနေရာ၌ ဒါယကာ တဦးကိုရချင်၏။ ငါသည် ဆံတော် ဓါတ်အလို့ငှာ စေတီဒါယကာ အတွက် တောင့်တခြင်း အမှု ပြုရပါမူ ကောင်းလေစွဟု- အကြံ ပေါ်ပေါက်လာ၏။

၃။ ထိုအခါ အရှင်ရေဝတသည် ဘုရားရှင်အပေါ်၌ အလွန်အာသိဝ်သို့ ရောက်သောရှိသောသူကို ပြည့်စုံစေပြီးလျှင်- ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ပတ်လုံး ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူပြီးလျှင် စွန့်ခြင်း ကြီး ငါးပါးကို စွန့်၍ နတ်လူတို့ ပြုနိုင်ခဲသော အမှုကို ပြု တော်မူသဖြင့် ဘုရားရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည် စင်စစ်ဖြစ်ပါလျှင် ယခုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် စေတီဒါယကာ ဤနေရာသို့ရောက် လာပါစေသတည်းဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ဤသို့သောစကား ကိုမြွက်ဆိုလေ၏။

နိဗ္ဗာန် ခရီး အပြီးဆောင်တတ် ဘုရားမြတ်- ရှင် တော်မြတ်သည် လူ အပေါင်း၏-အစီး အပွားအ လို့ ငှာ ဤ နေ ရာ၌ ခွင့်ပြုနိုင်သည် စင်စစ်ဖြစ် တော် မူ ပါ လျှင် ရှင် တော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော် ကြောင့် ဆံတော်ဓါတ် စေတီအလို့ငှာ ဒါယကာ ကို ရလိုပါသည်ဘုရား....ဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

၄။ ဤသို့ တောင့်တစဉ်သာလျှင် သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော လှေခုနစ်စင်းအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော် ဒမိဠ-လူ မျိုး [ကျေး လူ မျိုး] ကုန် သည် တို့ သည် ဆံတော်ဓါတ်တန်ခိုးဖြင့် ဆောင်ကျဉ်းအပ်ကုန် သကဲ့သို့ တပါးသော အရပ်သို့ သွားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြသဖြင့် ထိုနေရာအရပ်သို့သာ အစဉ်အတိုင်း ရောက်လာကြလေ ကုန်၏။

၅။ ထိုကုန်သည်တို့သည်လည်း အဝေးမှ ရဟန်း သင်္ဃာတော်တို့ကိုမြင်ရလျှင် လှူဒါန်းလိုကြသဖြင့် အကြီး ဆုံးသော လှေသူကြီးကို ပြောကြားကြလေကုန်၏။

၆။ ထိုစကားကို ကြား၍ လှေသူကြီး သည်လည်း ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ငါသည်လည်းသွားပေအံ့ ဟု ဆို၍ ကြွင်းသောလှေသူကြီးတို့နှင့်တကွ မထေရ်မြတ်တို့ထံ သွားပြီးလျှင် လျှံဒါန်း ဆည်းကပ်၍ အရှင်မြတ်ဘုရားတို့ ဤအရပ် သို့ အ ဘယ် အကျိုးငှာ ကြွလာပါသနည်း ဟု မေးလျှောက်ကြလေကုန်၏။

၇။ ဒါယကာတို့၊ အားဆယ်ပါးကို ဆောင်တော်မူသော ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓါတ်ကို သင့်ဒါယကာတို့ အစီးအပွားအလို့ငှာ တည်ထားလိုသဖြင့် ကြွရောက် လာကြကုန်၏ဟု မိန့်ဆိုကြကုန်၏။

၈။ ထိုသို့မိန့်ဆိုလတ်သော် လှေသူကြီးချနစ်ဦးနှင့် ကျေးလူမျိုးကုန်သည်တို့သည်နှာခန်၌အကြံဖြစ်ပေါ်လာသည်မှာ....ငါတို့သည် ရှေးအခါဘုရားရှင်အားဖူးမြော်ရသောအခါ၌ တောက်ပြောင် ထိန်ထိန် ခြောက်ရောင်ရှိန်လျှပ်ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ကြရကုန်ပြီ၊ယခုအခါ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓါတ် အာနုဘော်ကား အဘယ်သို့သောသဘောရှိမည်နည်းဟု ကြံစည်ကြကုန်စဉ် ယုံမှားသက်ဝ ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။

၉။ ထိုဒါယကာ အားလုံးတို့၏ ယုံမှားသက်ဝကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း အကျိုးငှာ ဆံတော်ဓါတ်သည် တန်ခိုးတော်ပြလေ၏။

၁၀။ ထို့ကြောင့် ဤသို့သောစကားကို ဆိုအပ်ပေ၏။ ။ဆံတော်ဓါတ်မှထွက်သော ရောင်ခြည့်သည်

ကဏ္ဍာ၏ သရက်ပင်ရင်း၌ ရောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍
လူအပေါင်း၏မျက်စိ၌နှစ်ချိုက်ဖြတ်နိုးဘွယ်ရာရေ
မိ ႏ နှစ်မျိုးတန်ခိုးအစုံကို ပေါင်းဆုံကာ ပြလေ၏။

၁၁။ လှေသူကြီး ကုန်သည် အားလုံးတို့သည် ထို တန်ခိုး တော်ကိုမြင်ရလျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သဒ္ဓါတရားဖြစ်ပွားကြသဖြင့် အသီးသီးမိမိအား ထိုက်လျောက်စွာ ပူဇော်သက္ကာရ ပြုကြကုန်၏။ဓာတ်တော်အား ပူဇော်သက္ကာရ ပြုပြီးလျှင် ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်တို့ထံ သွား၍ စေတီတော်တည်ရန် အခွင့်တောင်းကြကုန်၏။ထိုလှေသူကြီးကုန်သည် အားလုံးတို့သည် အခွင့်ရကြသဖြင့်ဆိုပြီးသော နည်းအတိုင်း ဓာတ်တော် တိုက်ကို ပြုစေ၍ ထိုတိုက်၌အလုံးစုံသော ရတနာကို စုပုံပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အားထိုက်သော နေရာကို ခင်းစေ၍ ဆီမီး ညှိထွန်းစေ၍ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ အသီတိသာဝကတို့၏ ရုပ်တုတော်တို့ကို ထား၍ အလယ်၌ ရွှေပန်းတောင်းကို ထားပြီးလျှင် အရှင်ရေဝတ မထေရ်၏ လက်တော်မှ အတုမရှိသော ဆံတော်ဓာတ်ကို ခံယူကြ၍ နံ့သာရေဖြင့် ရေသပ္ပါယ်ကြပြီးလျှင် ရွှေငွေတို့ဖြင့် ပြီးသော ပန်းတို့ဖြင့်၎င်း၊ဆီမီးတို့ဖြင့်၎င်း၊ဆံတော်ဓာတ်ကို သည်းခံတော်မူရန် တောင်းပန်ကန်တော့၍ ပန်းတောင်း၌ ထားကြ လေကုန်၏။

၁၂။ ထိုခဏ၌သာလျှင် အောက်၌ ဆိုပြီးသော နည်းအတိုင်း မြေလှုပ်ခြင်းစသော အံ့ဩဘွယ်တို့သည် ထင်စွာ ဖြစ်ကုန်၏။ တသောင်းသော စကြာဝဠာတိုက်မှ နတ်တို့သည်လည်း ကောင်းချီးပေးကြကုန်၏။

၁၃။ ထိုလှေသူကြီးတို့သည် စေတီကို တည်၍ ပြီးစီးသောအခါ တံခွန်,ကုက္ကားတို့ကို အထူးထူး အပြားပြား စိုက်ထူစေ၍ စေတီတော်မြတ်ကို ရှိခိုး၍ အရှင်မြတ်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ကျေးလူမျိုး ဥပါသကာတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကောင်းသော အတွေ့ရှိသော ဆံတော်ဓာတ်ကို ယုံကြည်စွာသဒ္ဓါတရားရှိ၍ ဤသို့သောပူဇော်သက္ကာရကို ပြုကြပါသည် ဘုရား ဟု လျှောက်ဆိုကြကုန်၏။

၁၄။ ထိုနောက်မှ ထိုစေတီကို သဒ္ဓါတရား ယုံကြည်သောအားဖြင့် တည်ထားခြင်းကြောင့် သဒ္ဓါစေတီ,ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုကြကုန်၏။ ဒမိဠလူမျိုးတို့ တည်ထားခြင်းကြောင့် ဒမိဠစေတီဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုကြကုန်၏။

၁၅။ ထိုလှေသူကြီး တို့သည်ရင်း၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်ရင်း၊ စေတီတော်မြတ်ကို တောင်းပန်ကန်တော့ကြပြီးလျှင် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့အား လှူစရာကို လှူဒါန်းကြ၍ အသီးအသီး မိမိ၏ လှေကိုစီး၍ ပြန်သွားကြကုန်၏။

၁၆။ ခြောက်ပါးသော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည်လည်း ကြံစည် တောင့်တသောအတိုင်း အကြံအစည် ပြည့်စုံကြလေကုန်၏။ ။

သဒ္ဓာနာဝိက ထူပဝင်ပြီး၏။

၁၇။ ထိုအရပ် ဒေသကိုလည်း ဆံတော် ဓာတ်တို့၏ တည်နေရာ ဌာနဖြစ်သောကြောင့် **ကေသဝတီမြို့** ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်အံ့။

ဆ ကေသဓါတုဝင် ပြီး၏။

ဝနုဖြိုမြို့နယ်

ညောင်ချောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး

သီရိဘဒ္ဒန္တဉာဏဝံသ

ရေးသားတော်မူသော

အဟောအစ္ဆရိယာဝတ

သောဠ္ဍာယစေတီတော်ကြီး
ကျောက်စာ

မူပိုင်ရှင်-ထုတ်ဝေသူ

(ဆန်းလိုက်) ဦးမောင်ကြီး

သာသနံမုခေါဘုပ်တိုက်

ဆူးလေဘုရားဝင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ရာဇာပဋ္ဌာန

လောကဓမ္မတာ၊ လူတို့ရွာဝယ်၊ မင်းသာပြဋ္ဌာန်း၊ မင်းဘုန်းတန်းဖြင့်၊ တိုင်းခန်းပြည့်လုံး၊ သိမ်းကျုံးဗိုလ်ထု၊ ဆိုးကောင်းမှုကို၊ မင်းပြုမင်းပြင်၊ မင်းသာရင်၏၊ လူရှင်သတ္တဝါ၊ များဗိုလ်ပါတို့၊ ကိုးရာအညီ၊ မှန်စွာ ပြီကြောင့်၊ မြီတလင်း လှည်း၊ ပြဋ္ဌာန်းနည်းကို၊ ကွပ်တည်းအာဏာ၊ မင်းမှာသာလျှင်၊ ရာဇာပဋ္ဌာန၊ ပြုနိုင်ကြ၏။

ကမ္ဘာ့ တန်ဆောင်၊ အခေါင် စိုးခြင်း၊ နေတစင်းသို့၊ မင်းလျှင်မဏ္ဍိုင်၊ မင်းမခိုင်သော်၊ ယိမ်းယိုင် ပြည်ကြီး၊ ပျက်စီးချောက်ချား၊ ရှားပါး မိုးဃ်းလေ၊ စာရေမွတ်ငတ်၊ ဥပါဒ် လူပေါင်း၊ ထောင်းထောင်းကြေညက်၊ နတ်များမျက်၍၊ လက်နက်ညွန့်ဆဲ၊ ကျောက်ခဲမိုးမိုးဃ်း၊ ချရွာကြိုးလျက်၊ ကျိုးမဲ့ ကုန်အောင်၊ တိုင်းလုံးလောင်ရှင့်။ ။

(မဃဒေဝ လင်္ကာ)

နိဒါန်း

"အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတံ ဉာဏံ" ဟူသော၊ သိမ့်သိမ့်ခုန်း၊ ငြိမ့်ငြိမ့်မွန်းသော၊ မိန့်ခွန်းတော် မြွက်၊ မှတ်အပ်တော်မူ သည့်နှင့်အညီ၊ လေးလီ သစ္စာ၊ မြိုက်ရသာကို၊ သဗ္ဗဝါတဝေး၊ အေးကြီး အေးအောင်၊ တိုက်ကျွေး တော်မူတတ်သော၊ လောကဗ္ဗယာ ပါရင်၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်သည် အနာဂါတ် နောင်အခါ ကမ္ဘာကမ္ဘေ၊ အကုဋေဋေ၊ အသင်္ချေချေ၊ မရေမတွက်နိုင် သော ကာလအလုံးကို၊ သိမ်းကျုံးလွယ်စွာ၊ အကာအ ကွယ် အဆီးအတားမရှိ၊ မြင်သိ နိုင်သော၊ အနာဂတံသ အပ္ပဋိဟတဉာဏ်၊ အာဝဇ္ဇိတ ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသည့်အားလျော်ညီစွာ အနာဂါတ် ကာလ သမယ၌၊ ဖြစ်ကြလတ္တံ့သော အခြင်းအရာတို့ကို၊ မိန့်မှာ ဟော ကြားတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ကျောက်စာပေါ်ဗျာဒိတ်တော် စကားတို့ကို၊ ဓနုဖြူမြို့နယ်၊ ညောင်ချောင်းရွာ ဖွားရာ ဇာတိရှိသော **သီရိဘဒ္ဒန္တ ဉာဏာဝံသ ဘွဲ့ရသော ညောင် ချောင်း ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည်** အတိုး သက္ကရာဇ် ၁၂ နှစ်ခန့်က ဟင်္သာတမြို့သို့ ကြွလာစဉ် ရာဇဝတ် ဝန် ကလေးဗိုလ်ဒန်တာခုကို အမှူးပြု၍၊ ပရိသတ်အစုံအလင်ရှေ့ ဝယ်၊ ဟောတော်မူပြီးသည်၏ အဆုံး၌၊ ယခုဟောကြား အပ်ကုန်သော ဗျာဒိတ်တော် စကားတို့ကို နောက်သား နောင်လာ၊ မျိုးလေးဖြာတို့၊ကောင်းစွာ ကြည့်ရှု၊ သတိပြု နိုင်ကြစေရန်၊ကေလာသတောင်ထွန့်ဖျား၌၊ "**အစ္ဆရိယာ**

ဓတ” ကျောက်စာတိုင်ကို ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ ကြံ့ကြံ့မားမား စိုက်ထားတော်မူမည်ဟု မိန့်ကြားတော်မူသောအခါ၊ တရားနာပရိသတ်တွင် အပါအဝင် ဖြစ်သော ပုသိမ်မြို့ မင်းကတော်ကြီး မမိက အရှင်ဘုရား မိန့်ကြားတော်မူ ချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်တော်မူပါ၊ အရပ်ရပ် ကုန်ကျ သမျှစရိတ်တို့ကို တပည့်တော်မ ကပင် အလှူ ဝင်ပါ မည်ဟု လျှောက်ထား တောင်းပန်လေသည်။ ။ယခုအ ခါ ကောဇာ သက္ကရာဇ် (၁၂၈၈-ခုနှစ်) ၌ ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် သက်တော်ခြောက်ဆယ်တိတိပြည့်ပြီ။ သာသနာတော်လည်း (၂၄၇၀) ရှိပြီ။ သာသနာ တော် ထက်ဝက်ရောက်မည်မှာလည်း အနှစ်သုံးဆယ်တိတိလို သေးသောကြောင့် သင်္ဂါရဝ တရားတို့ကို ထောက်ထား သိမြင်တော်မူသည်နှင့်အညီ ၁၂၈၈-ခုနှစ် ဟံခူးလပြည့် နေ့၌ “အနုတ္တရိယဓတ” ကျောက်စာ တိုင်ကို ကေလာ သ တောင်ထွဋ်ဖျား၌ စိုက်ထားတော်မူရာ ကျောက်စာ ပါ စကားသည် အနည်းငယ် ကျဉ်းသော ကြောင့် တ ကြောင်း၊ မရောက်မပေါက်ကြရကုန်သော အမျိုးသားတို့ မမှတ်မသား ကြရကုန် ဖြစ်သော ကြောင့် တကြောင်း၊ အကျယ် ဝိတ္ထာရ ရေးသား၍ ပေးသနားတော် မူပါမည့် အ ကြောင်း နှင့် တောင်း ပန် လျှောက် ထား အပ် သော ကြောင့် များစွာသော အထောက်အထား အကိုးအကား အာရုံဉာပက သာဓကတို့နှင့် တကွ၊ ဝိတ္ထာရ ရေးသား၍ ပေးသနားတော် မူအပ်သည့်အတိုင်း ဖေါ်ပြ လိုက်ရပါ သတည်း။

သောဠသာယစေတီတော်ကြီး
ကျောက်စာ

{ဗုဒ္ဓဝန္ဒနာ}

လောကနာထကိတ္တိကိရိတံဝေတဝဋ္ဋဝန္တံ။
မောဟန္ဓဟန္တဟာဒယံပရပတ္တိပတ္တံ။
လောကာနုကမ္ပကရုဏံပုရပုညပုညံ။
ဝိရန္ဒိရန္တရနံမာင်ဟာင်ဒွိမ်ဒ္ဒံ။

ဤကားကျောက်စာထိပ်၌ပါရှိသော(မုတ္တာဟာရနယ)
ပဋိမဏ္ဍိတဘဝသန္တတိလကပဇ္ဇဗန္ဓဂါထာ။

လောကိန္ဒ၊ သတ္တ္ဝာလေးပိုဒ် တရားမြိုက်ကြောင့် သုံးတိုက်လောက ဟူသမျှကို စိုးရိမ်တော် မူပေ ထသော။ ကိတ္တိကိရိတံ၊ ဂုဏ်တော်ကိုးတန် ကိတ္တိသံတို့ဖြင့် လူ့ထံမဆန့် ဘဝဂ်နံ့အောင် ပျံ့တော်မူထသော။ ဝတကေနှံ မချွတ်အမှန် ကြေန်စင်စစ်။ ဝဋ္ဋဝန္တံ၊ ဘဝမလပ် ချားရဟတ်သို့ လှည့်ပတ်ဖန်ဖန် ဝဋ်သုံးတန်ကို ပျိုအံတော်မူပေထသော။မောဟန္ဓံ၊ သိအပ်လှစွာလေးသစ္စာကို ကွယ်ကာတတ်လှ မှောင်မောဟကို။ဟန္တဟာဒယံ၊ရောင်လျှံငြိုးငြိုး မဂ်ဆိမ်းဖြင့် ဖျောက်ပြီးသောရွှေနှလုံးတော်ရှိတော်မူထသော။ ပရပတ္တိ၊ ကဲလွန် ထူးမြတ် ဖိုလ်အရဟတ်သို့။ ပတ္တံ၊သဗ္ဗညုဉာဏ် ပဒဋ္ဌာန်ဖြင့် အမြန်မပေါက်ရောက်တော်မူပေထသော။ လောကာ၊ သတ္တ လောက ဝေနေယျ

ကို။ အနုကမ္ဗကရဏာ ၊ သနားသမှု သားရောဟုသို့ ပြုတော် မူပေထသော။ ပုရပုလ္လပုညံ့၊ ဆည်းပူးခဲ့လှသမ္ဘာရကြောင့် နိုင်းဆမဆုံး ပျံ့ပြောသော ဘုန်းရှိတော် မူပေထသော။ ဏာဋ္ဌီမန္တီ၊ ပတ္တိမာဒိ ဏာသရိပဟု ဏာဋ္ဌိတန်ခိုး အမျိုးမျိုးကို စိုးပိုင်တော်မူပေထသော။ ဓိရ ၊ ဓိရ တံဆိပ် ဂုဏ်သံဟိတ် ဖြင့် ခပ်နှိပ်ကျော်ကြား မြတ်ဘုရားကို။ နိရန္တရ ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ် ခါမလတ်ဘဲ။ အဟာ ၊ ရှုပ် နာမ်နှစ်ရပ် ပရမတ်ကို ပညတ်ဖေါ်ထုတ် အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

သောဏ္ဏာယစေတီတော်ကြီးကျောက်စာ။

ရေနံ့ဖြူမြို့နယ် ညောင်ချောင်းရွာ ဘွားရာဇာတိရှိသော သီရိဘဒ္ဒန္တ (ဉာဏဝံသ) ဟူသော အမည် တော်ဖြင့် ကျော်စော ထင်ရှားသော ညောင်ချောင်း ဆရာတော် ဘုရားသည် ယခု ဝေါဟာရ သက္ကရာဇ်(၁၂ဂဂ ခုနှစ်၌) ငါတို့ ရှင်တော်ဘုရား ထားတော် မူခဲ့သော- သာသနာ တော် (၅၀၀၀) အနက် လွန်ခဲ့သော အတိတ် သာသနာ တော်သည် (၂၄၇၀) တိတိပြည့်နေပြီဖြစ်ပါ၍၊ သာသနာ တော်ထက်ဝက်သဲမည်မှာ၊ နှစ်ပေါင်း (၃၀) မျှသာ ကြွင်း ကျန်တော့သည် ဖြစ်ခဲ့လေရကား၊ သာသနာတော်ထက် ဝက်ကျော်သော နောင် အနာဂတ်ကာလ၌ အံ့ဘွယ်သရဲ ဖြစ်ပေါ် လတံ့ဆဲဆဲ ဖြစ်ကုန်သော "**အစ္ဆရိယဘာဝဘာ**" အနာဂတဗျာဒိတ်ခဏ်း ဘုရားရဟန္တာတို့၏ အဟော စာတမ်းတို့ကို အတိတ်ကာလက မသွကြိုတင်၍ ထင်

ထင်ရှားရှား မှတ်သားဂရု နောက်သား နောက်လာတို့
အထူးသတိပြုကြ စေခြင်း အကျိုးငှါ "သေလဏ္ဍုရာ"
ကျောက်စာ ကမ္ပည်းဖြင့် သိပ်သည်းစွာ ရေးသား၍
(ကေလာသ) တောင်မြင့်ဖျား၌ စိုက်ထားတော်မူခဲ့သော

"အဋ္ဌရီသာဝတ-ကျောက်စာတော်"

—:o:—

ဧယျုတု။ ။ဂါတို့ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရာဇ
ဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်
စံနေ တော်မူစဉ်အခါ ရှင်အနုရုဒ္ဓ ရှင်သောဘိတ ရှင်ပဒု
မုတ္တရ ရှင်ဂုဏာသာဂရ ရှင်ဉာဏပဏ္ဍိတ ရှင်ရေဝတ
ဟူ၍ ၆-ပါးကုန်သော ရဟန္တာကြီး တို့သည် ဘုရားထံ
ချဉ်းကပ်၍ တုပ်ဝပ် ဩှောက်ထားကြ ကုန်သည်မှာ-

(မဟာသမုဒ္ဒဿ ပန ဘန္တေ အဝိဒူရေ ဧကသ္မိံ ပဗ္ဗတ္တ
ဒေသေ ဗဟုဇနာ ဝသန္တိ တေသံ အနုကမ္ပာယ ပူဇနီယံ
ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ မဟာသမုဒ္ဒဿ- မဟာသမုဒ္ဒ
ရာ၏။ အဝိဒူရေ- အလွန်မဝေးလှသော။ ဧကသ္မိံ ပဗ္ဗတ္တ
ဒေသေ- တခုသောပဗ္ဗတ္တရာဇ်အရပ်၌။ ဗဟုဇနာ-များစွာ
ကုန်သောလူတို့သည်။ ဝသန္တိ-နေထိုင်ကြကုန်၏။ တေ
သံ-ထိုလူတို့အား။ အနုကမ္ပာယ- အစဉ်သနားတော်မူသ
ဖြင့်။ ပူဇနီယံ-ပူဇော်ဘွယ်ရာကို။ ဒါတုံ- ပေးသနားတော်
ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ-သင့်လှပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့ ဩှောက်ထား
ကြကုန်၏။

ဤသို့ ရဟန္တာ ၆-ပါးတို့သည် ပူဇော်ဖွယ် ကျောက်တောင်းကြ လေသျှင် မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ထို ရဟန္တာကြီး ၆-ပါးတို့၏ ကျောက်တောင်းသော စကားကို ရွှေနားတော်ကြားတော်မူ၍ ဇနပုဒ်သားတို့၏ အစီးအပွါးကို ပြုတော်မူခြင်း အကျိုးငှါ လကျာ လက်တော်ဖြင့် ဦးခေါင်းတော် မြတ်ကို သုံးသပ်တော် မူလေသျှင် ရွှေအဆင်း ရှိကုန်သော ၆-ဆူ ကုန်သော ဆံတော် ဓါတ်တို့သည် လက်တော်၌ ပြိုကပ်တော်မူကြကုန်၏။ ထိုဆံတော်ဓာတ်ခြောက်ဆူတို့ကို ရဟန္တာကြီး ၆-ပါးတို့အား တဆူစီပေးသနားတော်မူလေသျှင်၊ ဝမ်းသာအားရ ဦးထိပ်ဖြင့်သာ ရှိသေစွာခံယူကြကုန်၏။ ဤသို့ရဟန္တာကြီး ၆-ပါးတို့အား ဆံတော်ခြောက်ဆူတို့ကို ပေးအပ်တော်မူသောကာလ၌ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည် ဘုရားသခင်၏ အပါးတော်၌ ခစားခိုလှုံလျက် ရှိလေရကား မြတ်စွာဘုရားသခင်အား လျှောက်ထားလေသည်မှာ-

ကိံ ဘန္တေ တသ္မိံ ဇနပဒေ သတ္တာနံ အန္တရာယော ဘဂဝတော ဓါတုယော နိဿာယ ဘဝိဿတိတိ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တသ္မိံ ဇနပဒေ၊ ထိုဇနပုဒ်၌။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ ဓါတုယော၊ ဆံတော်ဓါတ်တို့ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်။ ဘဝိဿတိကိံ၊ ဖြစ်လတံ့ပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားလေ၏။

ဤသို့ လျှောက်ထားသောကာလ၌ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား ဗျာဒိတ်တော်ကြားလေသည်မှာ....

(၁) နပဿာမိ အာနန္ဒတသ္မိံ ဇနပဒေ သတ္တာနံ ပရိဟာနိံ ဝုဍ္ဍိမေဝပဿာမိ။
(၂) မမ ပရိနိဗ္ဗာနတောဟိ အာနန္ဒ ပဉ္စဝဿ သဟဿာနိ မမ သာသနံ ပတိဋ္ဌိတံ ဘဝိဿတိ။
(၃) ရာမာဆကေသခါတုယော ပဉ္စသတာဓိကဒွိသဟဿာဝဿာနိဒုက္ခိတာဘဝိဿန္တိ။တတောပရံ မဟာပူဇာ သက္ကာရော ဘဝိဿတိ။ ။
(၄) ကေကံ စေတိယံ မဟာသတ္တဗန္ဓိယံ ဘဝိဿတိတိ ဗျာကာသိ။ ။

ဟူ၍ (၄) ခွန်းကုန်သော ရွှေဗျာဒိတ် တို့ကို မိန့်ဟကျူးရင့်တော်မူလေ၏။

(၁) အာနန္ဒ၊ချစ်သားအာနန္ဒာ။တသ္မိံ ဇနပဒေ၊ ထိုဇနပုဒ်၌။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပရိဟာနိံ၊ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းကို။ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ဝုဍ္ဍိမေဝ၊ စည်ကားကြီးပွါးခြင်းကိုသာလျှင်။ ပဿာမိ၊မြင်တော်မူ၏။ ။ဤကား ဇနပုဒ်သားတို့၏ စည်ကား ကြီးပွါးခြင်းကိုသာလျှင် မြင်တော်မူကြောင်း (ပဌမ) ဗျာဒိတ်။

(၂) အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပဉ္စသဟဿာနိ၊ အနှစ်(၅၀၀၀) တို့ပတ်လုံး။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်နေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဤကားသာသနာတော်အနှစ်(၅၀၀၀)တည်လတံ့ကို မြင်တော်မူကြောင်း (ဒုတိယ) ဗျာဒိတ်။

(၃) အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ဆ၊ ၆-ဆူ ကုန်သော။ ဣမာကေသဓါတုယော၊ ဤဆံတော်ဓါတ်တို့သည်။ ပဉ္စသတာဓိကဒွိသဟဿာနိ၊ အနှစ် (၂၅၀၀) တို့ပတ်လုံး။ ဒုက္ခိတာ၊ ပူဇော် သက္ကာရကို မခံရဘဲဆင်းရဲကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတံ့။ တတော၊ ထို (၂၅၀၀) တိတိ ထက်ဝက်ပြည့်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ မဟာပူဇာသက္ကာရော။ ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာရသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။

ဤကား။ သာသနာတော် ထက်ဝက် ကျော်လျှင် ဘုရားတဖန်ပွင့်လာပြန်သကဲ့သို့ ဆံတော်ဓာတ် ၆ ဆူ တို့သည် ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာရကို ခံရလတံ့ကို မြင်တော်မူကြောင်း (တတိယ) ဗျာဒိတ်။

(၄) အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ဧကေကံ၊ တဆူ တဆူသော။ စေတိယံ၊ စေတီတော်သည်။ မဟာသတ္တ ဗန္ဓိယံ။ များစွာသောလူတို့၏ ဖွဲ့စည်းအပ်သော အဖွဲ့

အစည်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

ဤကား။ စေတိယ ဂေါပက လူကြီးတို့၏ အဖွဲ့ အစည်း အသင်းကြီးကို ဆိုလိုသည်။ ထိုအသင်းကြီးကို မြင်တော်မူကြောင်း (စတုတ္ထ) ဗျာဒိတ်။ ။

ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်အား (၄) ခွန်းကုန်သော ဗျာဒိတ်တော်စကားတို့ကို မိန့်ကြားတော်မူပြီး အဆုံး၌ ရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်အမှူးရှိကုန်သော ရဟန္တာကြီး-၆ ပါး တို့သည် ခြောက်ဆူကုန်သော ဆံတော်ဓာတ်တို့ကို ပင့် ဆောင်တော်မူပြီးလျှင် ဘုရားသခင်၏အထံတော်မှ ဖယ် ခွါတော်မူလာကြ၍ (မဟာသမုဒ္ဒသပနာဘင္ဂေ အဝိဒူရေ ဂေဟဆ္မိံ ပစ္စန္တဒေသေ) ဟု ပဌမ ချောက်တင်ရာ အဆို ပါ စကားအတိုင်း မဟာသမုဒ္ဒရာ၏ အနီး တခုသော ပစ္စန္တရာဇ်ဒေသသို့ ထက်ကောင်းကင် ခရီးလမ်းဖြင့် ပျံ သန်း ကြွရောက်တော် မူကြကုန်၏။ ပစ္စန္တရာဇ် အရပ်သို့ ရောက်တော်မူကြလေလျှင်ပင့်ဆောင်တော်မူလာကြကုန် သော ဆံတော်ခြောက်ဆူတို့ကို နတ်ရော လူပါ ၆ ဦး သောဒါယကာတို့သည် တဆူနှင့်တဆူ မဝေးမနီး အသီး သီးအားဖြင့် ကိုယ်စီကိုယ်၄ ရွက်ဆောင်ကြ၍-

၁။ ။သိကြားမင်းတည်ထားအပ်သော သက္ကထူပ။

၂။ ။ပဋ္ဌနိနတ်သား တည်သော ပဋ္ဌနူထူပ။

၃။ ။မဏိမေခလာနတ်သ္မီးတည်သော မဏိမေခလာ ထူပ။

၄။ ။ခရီးသည် သင်္ဘောသူကြီး တည်သောအဠိက နာဝိကထူပ။
၅။ ။ဝရုဏနဂါးမင်းတည်သောဝရုဏနာဂရာဇထူပ။
၆။ ။ဒမိဠ ကျေးကုန်သည်များ တည်သော သဗ္ဗ နာဝိကထူပဟူသော

ခြောက်ဆူကုန်သော စေတီတော်များကို တည်ထားခဲ့ကြလေကုန်၏။ ထိုစေတီတော်များလည်း ယခုထက်တိုင် ဗျာ ဒိတ် တော် (၄) ခွန်း တို့ တွင် (တတိယ) ဗျာဒိတ်တော်မြွတ်အတိုင်း မထင်မလျား တောကြား ချုံကြားထဲမှာသာ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်စွာ ကိန်းဝပ် စမ္ပါယ်တော် မူရှာကြလေကုန်၏။ (နတ်များကွယ်ဝှက်ထားဟန်တူသည်။)

ထိုစေတီတော်၏တည်ထားရာဒေသသည် (မဟာသမုဒ္ဒသပန ဘန္တေ အဝိဒူရေ) ဟူရာ၌အဘယ်မဟာသမုဒ္ဒရာဖြစ်ပါသနည်းဟု စဉ်းစားဆင်ခြင်ရန်တရပ်။ (ကေသဓိပစ္စန္တဒေသေ) ဟူရာ၌လည်း အဘယ် ပစ္စန္တဒေသ ဖြစ်ပါသနည်းဟု စဉ်းစား ဆင်ခြင်ရန်တရပ်။ ဤသို့ နှစ်ရပ်ရှိပေသည်။ ထို (၂) ရပ်တို့တွင် အဘယ်မဟာသမုဒ္ဒရာဖြစ်ပါသနည်းဟု စဉ်းစားလတ်သော်....

ရှေးရှေးသော ကာလက ကူးသန်း သွားလာကြကုန်သောသင်္ဘောတို့သည်။ ။ရက္ခဆိန္ဓုတွာ မဟာတ္တံ နာဝံ ဗန္ဓိတွာ။ ။စသောသမုဒ္ဒ ဝါဏိဇ္ဇ ဓာတ် အဋ္ဌကထာကိုထောက်သဖြင့်ဗင်း။ ။မန္ဒ

ဝါတေန အာနီတာ ။လ။ ကောနာဝါ။ ။စသော အဋ္ဌကာ နာဝိက ထူပဝင်ပါဠိကို ထောက်သဖြင့် ၎င်း။ သစ်ပျဉ် ချပ်တို့ဖြင့် တည်အပ်ကုန်သော ရွက်လှေ သင်္ဘောတို့သာ ဖြစ်ကြကုန်၍ အလွန် ဝေးလှစွာသော (အတ်တလံတိတ်) စသော မဟာ သမုဒ္ဒရာသို့ ကူးသန်း သွားလာနိုင်ကြရန် ခဲယဉ်း ကြလေရကား အာရေဗျ သမုဒ္ဒရာ၊ သို့မဟုတ် ဘင်္ဂလားအော်သို့သာ ကူးသန်း သွားလာ နိုင်ကြ ကြောင်း ထင်ရှားလေ၏။

တနည်း လည်း၊ ဒမိဠ ဝါဏိဇ္ဇာ သဒ္ဒါပသန္နာ ။လ။ ဘင်္ဂယော ဝ ဠာနေ အန္ဓကူလ္ဘာ အပေဟသုံ။ ။ဟူသော ဒမိဠထူပဝင်ပါဠိ၌ မာဂဓဘာသာအားဖြင့်(ဒမိဠ) လူမျိုး ဟူသည်ကို သက္ကတဘာသာအားဖြင့် (ဒြဝိဍ) လူမျိုး၊ ထို လူမျိုးတို့၏ ဘာသာအားဖြင့် (မူမေလ်)လူမျိုး၊ ပေါရာဏ ဘာသာအားဖြင့် (ကျေး)လူမျိုး၊ ယခုဝေါဟာရအားဖြင့် (ကလယ်) လူမျိုးဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်၏။ ထိုလူမျိုးတို့၏နေ ထိုင်ရာ ပြည်နယ်ဌာနကား မဒရပ်စီရင်ရာမှစ၍ အိန္ဒိယ ကျွန်းစွယ်၏အဆုံးကိုမိရင်အငူမ္ဘူရာနယ်တခွမ်းလုံးသည် ၎င်း(ကလယ်) လူမျိုးတို့၏ ပြည်နယ်ဌာန ဖြစ်၏။ ထို က လယ်ခေါ် ကျေးကုန်သည်တို့ ကူးသန်းသွားလာရာ ဖြစ် သော မဟာသမုဒ္ဒရာသည် (နေဂါပတန်) စသော မြို့ကြီး ပြကြီးများမှ ကူးသန်းသွားလာ ကြကြောင်း ထင်ရှားသ ဖြင့် ဘင်္ဂလားအော်သာ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလေ၏။

ဘင်္ဂလားအော်၌လည်း အရှေ့ဘက် ကမ်းရိုး၊ အနောက်ဘက်ကမ်းရိုးအားဖြင့် ပင်လယ် ကမ်းရိုး ၂-ခု တို့တွင် အဘယ်ကမ်းရိုးသို့ ကူးသန်း သွားလာကြ ပါသနည်း ဟု စဉ်းစားပြန်သော်....

တဘ္ဗိ°ယေဝဥ္ဇာနေအနုပုဗ္ဗတ္တာအပေသုံ။ ။ဟူသော ရှင်းဒမိဠ ထုပဝင် အဆိုအတိုင်း ဆံတော်ခြောက်ဆူတို့ကို ယူဆောင်ကြွသွားတော်မူကြကုန်သော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့ ရောက်ရှိရာ ပစ္စန္တဒေသသို့ ကျေးကုန်သည်တို့ရောက်ကြကြောင်း၊ ၎င်းပစ္စန္တ ဒေသ၌လည်း သာသနာတော်ထက်ဝက်ကျော်လျှင် ဘုရားတဖန် ပွင့်လာပြန်သကဲ့သို့ ဆံတော်ခြောက်ဆူတို့သည်ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာရကို ခံကြရလတ္တံ့ဟု ဆိုသဖြင့် ယခုသိရှိကြသည့်အတိုင်း အနောက်ဘက် ပင်လယ်ကမ်းရိုး တလျှောက်သည် သီတာရာမတို့ကိုသာ ယုံကြည် ကိုးကွယ်ကြကုန်သော ဘာသာအယူ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ နေထိုင်ရာ ပစ္စန္တဒေသဖြစ်နေပါ၍ အနောက်ဘက် ပင်လယ်ကမ်းရိုး တလျှောက်ကို မမှတ် ယူထိုက်ပေ။ သာသနာတော် ထက်ဝက်ကျော်လျှင် ပူဇော်သက္ကာရကို မချမလွဲ ပြုကြလတံ့ ဖြစ်သော အရှင်သောဏ အရှင်ဥတ္တရ ရဟန္တာ ၂ ပါး တို့၏ အဆုံးအမတော်ဖြင့် ယဉ်ကျေးပြီးရှိနှင့်ကြကုန်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတို့ နေထိုင်ရာ ဒေသ [(ဒမိဠ) ကျေးကုန်သည်တို့ ကူးသန်းသွားလာရာ ပေါ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း ဘင်္ဂလားအော်ပေတည်း ဟု သိနိုင်ရုံမျှမက အရှေ့ဘက် ပင်လယ်ကမ်းရိုးတလျှောက်ဖြစ်

ကြောင်းကို အာကာမြင့်တိမ်ယံမှာ ဖျိုင်းပျံ၍သွားသကဲ့သို့ ထင်လျှားစွာ သိထိုက်လှပေပြီ။

ထိုကြောင့် သစ်ပျဉ် သစ်ချပ်တို့ဖြင့် တည်လုပ် အပ်သော ရွက်သွင့် သင်္ဘောပင် ဖြစ်လင့်ကစား သုပ္ပါရက ဇာတ် အဋ္ဌကထာကို ထောက်လျှင် သုပ္ပါရက သင်္ဘောသူကြီးသည် ခုရမာလီ အဂ္ဂိမာလီ၊ ဒဓိမာလီစသော သမုဒ္ဒရာတို့ကို ကျော်ဖောက်၍ အမေရိကသို့ အကယ်သွားရောက်နိုင်စေကာမူ ဤအရာ၌ သာသနာတော် တဝက်ကျော်လျှင် ပူဇော် သက္ကာရကို မချမလွဲ ပြုကြလတံ့ ဖြစ်သောပဥ္စန္နဒေသနှင့်စပ်လျဉ်းသောဒပင်လယ်ကမ်းရိုးသာလျှင် ပဓာနဖြစ်သင့်ပေသည်။

အရှေ့ဘက် ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်း တလျှောက်တွင်လည်း အဘယ်ဌာနဖြစ်ထိုက်ပါသနည်းဟု စဉ်းစားပြန်သော် ရဟန္တာအရှင်ဘို့သည် စေတီတော်များတည်ထားကြရန် မြေဌာနကို ရွေးချယ်တော်မူကြလေရာ သာခါကို့ ရ ဝန သဒ္ဓိန္တံ အရှာ သဒိသံဝဏ္ဏံ ရမဏီယ ဘူမိဘာဂံ ဒိသွာ ဟူသော သက္ကဘူပဝင်ပါဠိ၌ အာရက်အဆင်းနှင့်ဘူသော (ဂဝံ ခေါ်မြေနီရှိသောဌာနကို ပြဆိုအပ်သည်ကိုထောက်သဖြင့်၎င်း၊ ပရမရမ္မဏီယံကေလာသ ပဗ္ဗတသဒ္ဓိဘံ၊လ၊ ရမ္မဏီယံ ဇာဝံ ဌာနံ ဒိသွာ ဟူသောပဇ္ဇုန္နထူပဝင်ပါဠိ၌လည်း ကေလာသ တောင်နှင့် တူသောတောင်ရှိရာဌာနကို ပြဆိုအပ်သည်ကိုထောက်သဖြင့်၎င်း သခုရှိသော ကေလာသတောင်ကို အာဋ္ဌာဝက ဝဏ္ဏုလာ

ဟိမဝန္တာအနီးရှိ ကေလာသတောင်အစစ်နှင့် သဒိသပြု၍ ရှေးရှေး စဉ်လာကပင် ပညတ်တွင် လာရ ခြင်းသည့် (ကေ- လာသတိ ဒိဗ္ဗတီတိ ကေလာသော) ဟူသော ဗြုပ္ပတ်ကို စွဲမှီ၍(ကေလာသော ဝိယာတိကေလာသော) ဟု ပညတ်ထားဟန် လက္ခဏာကို ထောက်သဖြင့် ၎င်း၊ ငါတို့သည်လည်း ကေလာသ တောင်နှင့် တကွ ထိုနယ် ပယ်ဌာန၏ အနေအထားကို ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ရသဖြင့် ၎င်း၊သထုံမြို့ဒိစတြိတ် (ဘီးလင်း) ခေါ်မြို့နယ်ဌာနသည် ဆံတော် စေတီတော်ကြီး ခြောက်ဆူတို့သည် သာသနာ တော်ထက်ဝက် ကျော်လျှင် ထင်ရှား ပေါ်တွန်းတော်မူ ကြလတံ့သော ဌာန၊ ကြီးစွာသော ပူဇော် သက္ကာရကို ခံကြရလတံ့သောဌာနပေတည်းဟု ငါတို့ယုံကြည်သည်။

၎င်းပြင် ငါသည် ရဟန်းငယ်ကာလ ငါးဝါရလောက် က ၎င်းဆံတော် စေတီတော်ကြီး ခြောက်ဆူ တို့၏ အ ကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဇလွန်မြို့ နာဂစံတိုက်ကြီး၌ သီ တင်းသုံးတော်မူသော ပရိယတ္တိ ဝိသာရဒ တိပိဋကရေ ဖြစ်တော်မူသော (သိင်္ဂီရိမြေးလင်္ကာရ) ဆရာတော်ဘုရား ကြီးအား လျှောက်ထား ဘူးရာ၊ ဟဲ့ ရဟန်းကလေး ငါ ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ဘူးပြီ၊တောထဲချုံထဲမှာ ကန်ပျက် ဂူပျက်မှစ၍ အဆောက် အဦ အများအစား ငါ တွေ့ရှိခဲ့ သည်၊ ဤနေရာ ဌာနကား ဟုတ်ထိုက်သော ဌာန ပေ တည်း ဟု အမိန့်ရှိတော်မူဘူးလေပြီ။

၎င်းပြင် ဟသ္သာတမြို့၌ သီတင်း သုံးတော်မူကြကုန် သော ပရိယတ္တိဝိသာရဒ ပိဋကတ္တယပိဒူ ဖြစ်တော်မူကုန်

သော ရေတံခွန်ဆရာတော်၊ လယ်တီဆရာတော်၊ ဘုရားကြီး ဆရာတော် တို့သည် ထိုနယ် ဌာနသို့ ကြွရောက်တော်မူကြစဉ် အခါက ကျိုက်ကသာမှ စ၍ ကေလာသ တောင်ခြေတလျှောက်၌ သမုဒ္ဒရာ ကမ်းပါးပြိုစားပျက်စီးနေသည်ကိုတွေ့ရှိတော်မူကြ၍ (**ကေလာသတောင်သည် ရွက်သင်္ဘောများ ဆိုက်လတံ့၊ မြို့ကြီး ပြကြီး ဖြစ်လတံ့**) စသော ရှေးတလိုင်းသူဟောင်းတို့၏ စဉ်လာစကားကို စဉ်းစားတွေးခေါ်မိကြသည့်ပြင်ယခုရေးသားအပ်သော ဗျာဒိတ်တော်များအတိုင်းဖြစ်လတံ့ကုန်သော်ဝိသေသအံ့ဘွယ်များကိုလည်း အထူးသတိပြုတော်မူကြ၍ ယုံကြည်တော်မူ ကြကြောင်းကို အမိန့်တော် ရှိဘူး ကြလေသည်။

ဧင်းပြင် (၁၂၈၇)-ခုနှစ် သထုံမြို့၌ များလှစွာသော ရဟန်းပရိသတ် လူပရိသတ်တို့အား ဧင်းဆံတော်တရားကို ဝိဿဇ္ဇနာရဟောကြားလေရာ၊ သထုံမြို့မြသပိတ်တောင်ခြေ စန္ဒာရုမ်တိုက်၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော ပရိယတ္တိဝိသာရဒ လင်္ကာပေသလဖြစ်တော်မူသော အရှင် (**သဒ္ဓမ္မာစိဏ္ဍာ**) ဆရာတော်ဘုရားသည် တရားဟောပြီးသော အဆုံး၌ မိန့်တော်မူသည်မှာ ညောင်ချောင်း ဆရာတော်၊ ယခု ဆရာတော် ညွှန်ပြ အပ်သော ဤနေရာဌာန သည် ရှေးရှေးသောကာလကပင်မကြာခဏအံ့ဘွယ်ဘနန်း အလွန်ထူးဆန်းသောစေတီတော်ကြီးများကို တောထဲ၊ ချုံထဲမှာ တွေ့ရှိဘူး သူများကြလှပါပြီ။ လွန်ခဲ့သော အနှစ် (၂၀) လောက် က ကိုပေါက်ကျိုင်းခေါ် ဒါယကာ တယောက်သည် ထိုတောသို့ ရောက်ရှိရာ အံ့ဘွယ် ဘနန်း

အလွန် ထူးဆန်းသော စေတီတော်ကြီး တဆူကို တွေ့ရှိ ပြန်၍ သစ်ပင်ကို ဓါးဖြင့်ထစ်၍ အမှတ် အသား ပြုလုပ် ထားပြီးလျှင် မြို့အုပ်မင်း ဦးသာညိုအားပြောကြား သော ကာလ မြို့အုပ်မင်းလည်း လူကြီး လူကောင်းတို့ကို- နှိုး ဆော်၍ အဖူးအမြော်သွားရောက်ရာ၊အမှတ်အသား ဓါး ထစ်၍ ထားခဲ့လေငြားသော်လည်း ကွယ်ပျောက်၍သွား ပြန်၏။ ဤသို့မကြာခဏ အံ့ဘွယ်ဘနန်း အလွန်ထူးဆန်း သော စေတီတော်ကြီးများကို ဖူးတွေ့ ကြရသဖြင့် သာ သနာတော် ထက်ဝက် နီးသောကြောင့် နတ်တို့သတိပေး သည်နှင့် အလား တူပါသည်။ ရည်သန်တော်မူသည့် အ တိုင်း နောက်သား နောင်လာတို့ အကျိုးငှါ သိလက္ခရာ ကျောက်စာကမ္ပည်းဖြင့် သိပ်သည်းစွာ ရေးသား၍ ကေ လာသ တောင်မြင့်ဖျား၌ ဆက်ဆက် စိုက်ထားခဲ့ပါဟု တိုက်တွန်းတော်မူလေသည်။

ထိုဆရာတော်ဘုရား၏တိုက်တွန်းချက်စကား၌နတ်တို့ သတိပေးသည်နှင့်အလားတူပါသည်ဟူရာ-ရက္ခဒေဝတာ စေတိယံတုသိတွာ ယာဝဇ္ဇ ကာလာပိ ဒိဿာယုကာ ဟုတွာ တံစေတိ ယံရက္ခတိ။ ။ဟူသော အဋ္ဌကနာဝိကထူ ပဝင်ပါဠိ၌လာရှိသော ရက္ခစိုးနတ်သည်ပင် သတိပေးဟန် တူသည်ဟု စဉ်းစားမိသည့်ပြင်၊ သထုံဒိစတြိတ် (ဘီး လင်း)မြို့နယ်ဌာနသည် မချကေန် အမှန်ဟုတ်ထိုက်သော ဌာနပေတည်းဟု ငါတို့ယုံကြည်သည်။

သာသနာတော်ထက်ဝက်ကျော်လျှင် ၎င်း (ဘီးလင်း) ခေါ် မြို့နယ်ဌာန၌ ဆံတော် စေတီတော်ကြီး ၆ ဆူပေါ်

တော်မူကြပြန်သော် ပဋိသန္ဓေနေတော်မူကြပြန်သော ပဋ္ဌာန်နှုတ်မင်းတည်ထားအပ်သော ဆံတော် စေတီတော်ကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန္တာကြီး ၆ ပါးတို့က ဗျာဒိတ်တော်ထားကြပြန်သည်မှာ--

(၁) ဣဒံ စေတိယံ အနာဂတေ သတဗျာမံ ဘဝိဿတိ။

(၂) ဣဓေဝ ဓမ္မရာဇာပိ ဘဝိဿတိ။

(၃) တံပနဲ့ စေတိယံ ပဉ္စာသဿောဏ္ဏာသာ စေတိ ယဿ ပါကဋံ။

ဟူ၍ (၃) ခွန်းကုန်သော ရွှေဗျာဒိတ်တို့ကို မိန့်ဟကျူးရင့်တော်မူကြပြန်လေ၏။

(၁) ဣဒံစေတိယံ၊ ဤစေတီတော်သည်။ အနာဂတေ၊ သာသနာတော်ထက်ဝက်ကျော်သော နောင်အနာဂတ်ကာလ၌။ သတဗျာမံ၊ အလံ(၁၀၀)သည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတံ့။

ဤကား သာသနာတော် ထက်ဝက် ကျော်သော နောင်အနာဂတ်ကာလ၌၊ အလံ(၁၀၀) မြေမှ စွင့်စွင့် ပေါ်မြင့်လတံ့ကို မြင်တော် မူကြောင်း—(ပဌမ) ဗျာဒိတ်။

(၂) ဣဓေဝ၊ ဤဆံတော် စေတီတော် ကိန်းဝပ်စပျော်တော်မူရာ ဒေသ၌ပင်လျှင်။ ဓမ္မရာဇာပိ၊ ဓမ္မရာဇ်မင်းကောင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။

ဤကား သာသနာတော် ထက်ဝက် ကျော်သော နောင် အနာဂတ် ကာလ၌ ငါတို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော

{ဘီးလင်း} ခေါ် မြို့နယ်ဒေသ၌ ဓမ္မရာဇာ မင်းကောင်း ပေါ်ထွန်းလတံ့ကို မြင်တော်မူကြောင်း– (ဒုတိယ) ဗျာဒိတ်။ ။ဤကို ရည်၍ ရှေးသူဟောင်းတို့သည် (သာသနာတဝက် မင်းကောင်းတဆက်) ဟု ပြောစမှတ်ပြုကြကုန်၏။

(၃) တံပနစေတီယံ၊ ထိုစေတီတော်သည်၊ ပဉ္စာ၊ သာသနာတော် ထက်ဝက်ကျော်သော နောင် အနာဂတ်ကာလ၌။ သောတ္ထာယစေတိယန္တိ ၊သောတ္ထာ ယစေတီဟူ၍။ ပါကဋ္ဋံ၊ကျော်စောသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။

ဤကား သာသနာတော် ထက်ဝက် ကျော်သော နောင် အနာဂတ်ကာလ၌ "သောတ္ထာယစေတီ" တော်ဟု ဘွဲ့မည်တော် တွင်လတံ့ကို မြင်တော် မူကြောင်း(တတိယ) ဗျာဒိတ်။

ဤသို့ ပြဆိုအပ်ကုန်သော ဗျာဒိတ်တော် (၃) ခွန်းတို့တွင် ပဉ္စမဗျာဒိတ်တော်လာ "အနာဂတေ" ဟူသော ပုဒ်ကို "သာသနာတော် ထက်ဝက်ကျော်သော နောင်အနာဂတ်ကာလ၌" ဟု ယောဇနာခဲ့ရာ၌ထက်ဝက်မှ နှစ်ပေါင်း ဘယ်မျှလောက် ကျော်အောင် ဆိုင်းငံ့ စောင့်လင့် ရဦး မည်နည်းဟု တွေးတောဆင်ခြင်ရန်ရှိ၏။ အထက်၌ ပြဆို ခဲ့ကုန်သော ဘုရားဗျာဒိတ်တော်(၃)ခွန်းတို့တွင် တတိယ

ဗျာဒိတ်တော်လာ (တတောပရံ မဟာပူဇာ သတ္တာရော ဘဝိဿတိ) ဟူသော ဝါကျ၌ တတောပရံ-ပုဒ်တို့ဖြင့် (တတောပရံ ဘဝဂ်ပါတော) ၌ ကဲ့သို့ အနန္တရကာလ (၂၅၀၀) ပြည့်သည်မှနောက်တနှစ်ဟု ယူမှုလည်း သင့်တန်ရာ၏။ (တတောပရံ ဝိဋ္ဌဓာဟာရာဓရူပဥ္စ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗ တိ)၌ကဲ့သို့ မြန်လျှင်၅-နှစ်အတွင်းလောက်၊ကြာလျှင်-၁၀ နှစ်အတွင်းလောက်ဟု အနူမာနနိုင်းဆဘွယ်လည်း သင့်တန်ရာ၏။

''သတဗျာမ''ဟူသော ပုဒ်ကို အလံ (၁၀၀) ဟု ယောဇနာခဲ့ရာ၌လည်း၊ အလံ (၁၀၀) ဟု ဆိုလျှင် အတောင် (၄၀၀) မြင့်၏။အလွန်မြင့်လွန်းလှလေ၏။ ။သတဗျာမံ ပုဒ်၌၊သတ-သဒ္ဒါသည်၊သတပဥ္စော၊သတပဒ်-စသော ပုဒ်တို့၌ သတသဒ္ဒါကဲ့သို့ ဗဟုတ္တဝါစက သင်္ချာသဒ္ဒါဖြစ်ထိုက်ရကား လွန်မူရွေတိဂုဏ် စေတီတော်ထက် ၂-လံ-၃-လံ၊ယုတ်မှု ၂-လံ ၃ လံ ဟုယူမှုလည်းသင့်တန်ရာ၏။

ဒုတိယ ဗျာဒိတ်တော်လာ၊ ဓမ္မရာဇာပါ၊ ဟူသောပုဒ် အရ၊ ဓမ္မရာဇ်မင်းကောင်း ပေါ်ထွန်းလတ္တံ့ ဟူသည့် အဘယ်မင်းကောင်းကို ဆိုလိုပါသနည်းဟု စဉ်းစားလင့်သော်။ ။ခင်္ဂြကောတိ- ဒသကုသလဓမ္မ သမ္မန္နာဂတော အဂတိဂမန ဝိရဟိတော၊ ဓမ္မရာဇာတိ ဥာဏ်ပုရိမပဒသော ဝဝေဝစနံ။ ။ဟူသည်နှင့်အညီ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မ ၁၀ ပါးနှင့် ပြည့်စုံ ညီညွတ်သောမင်း၊ မလိုက်စားအပ်သော အဂတိ လေးပါးမှ ဖယ်ရှားရှောင်ကွင်းသောမင်းကို ဓမ္မရာဇ်မင်း

ပေတည်းဟုသုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ မဟာပဒါနသုတ် ၌ ဖွင့်ဆိုလေငြားလည်း ဤ၌မလို။ ။(ပရိယတ္တိဓမ္မကရဏောနဝါဓမ္မိကော၊အညာယတိဓမ္မကရဏောနဝါဓမ္မရာဇာ) ဟူသည်နှင့်အညီ-သူတပါးတို့၏ အကျိုး တည်းဟူသော ပရိယတ္တိဓမ္မ၊မိမိ၏အကျိုးဘည်းဟူသော အတ္တဟိတဓမ္မ တို့ကို ပြုတတ်သောမင်းကို ဓမ္မိကဓမ္မရာဇာ မင်းပေ တည်း ဟုသီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ အမ္ဗဋ္ဌသုတ်၌ ဖွင့်ဆိုလေ ငြားလည်း-ဤ၌မလို။

ဓမ္မရာဇာဒိ ပုဒ်၌လိုရင်းကား။ ။ဓမ္မေနဝ ရာဇာ ဇာတောနုပိတုဃာတနာဒိနာအဓမ္မေနာတိဓမ္မရာဇာ။ ဟူ သည်နှင့် အညီ-အဘစသည်တို့ကို သတ်ဖြတ်၍ နန်းရပ် ဘိုးဖြူကို မလုယူသောမင်းကို ဓမ္မရာဇ်မင်းပေတည်း ဟု သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ သာမည ဖလသုတ်အဖွင့် သာရတ္ထ ဒီပနီဋီကာစသည်တို့၌ ဖွင့်ပြတော်မူကြလေရကား အဘ စသည် သတ်ဖြတ်၍ နန်းရပ်ဘိုးဖြူကို ဘယ်ခါမှ လုယူ လေ့မရှိသော ယခုတိုင် မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို လက် ရမိမိ သိမ်းပိုက်လျက်ရှိသော ပတ်ဝန်းကျင် တိုင်းသခင် တို့ နှိုင်းယှဉ်မခံ့ အခင်းခင်း ရှိရသော အင်္ဂလိပ်မင်းကိုပင် ဓမ္မရာဇ်ဟုကောက်ယူမှသာတော်လိမ့်မည်ဟုထင်သည်။

(ဤသည်ကား အင်္ဂလိပ်မင်း လက်ထက်ဖြစ်၍ ဆရာတော်ဘုရား ကြီးက ဥပဒေဖြင့် မငြိစွန်းစေရန် ပရိယာယ် သုံးခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။ ယခုမူ လွတ်လပ်ပြီး တိုင်းပြည်ဖြစ်သည့် အပြင် နိုင်ငံတော် အစိုးရသည် လည်း သာသနာတော်ရေးကို အထူးဂရုစိုက်လျက် ရှိရာ သာသနာ တ ခက်ကျော်သောအခါ နိုင်ငံတော် အစိုးရမှာ ဘုန်းကံ ပွင့်ချိန် တန်လိမ့် မည်ဟု ယုံကြည်ရပေသည်။ ။ထုတ်ဝေသူ။)

ဤခမ္မရာဇာပဒီ-ပုဒ်၌ ပိသဒ္ဒါကား ဝဍ္ဍာပေက္ခ အဝဍ္ဍ သမုစ္စည်းတည်း။ ဝဍ္ဍာပေက္ခကား-ဓမ္မရာဇ်မင်းကောင်း လည်း ပေါ်ထွန်းလတံ့၊ စေတီတော်လည်း အလံ(၁၀၀) ပေါ်မြင့်လတံ့ဟုဆိုလိုသည်။ အဝဍ္ဍ သမုစ္စည်း ကား- ဓမ္မရာဇ်မင်းကောင်းလည်း ပေါ်ထွန်းလတံ့၊ ဒမိဠ ထုပ ဝင်၍။ ။ ကေသဓာတုနံ့ နိဝါသန ဌာနဘူတာ ကေသဝတီ တိနာမံ အာလပတိ။ ။ ဆိုလတံ့ရကား- ကေသဝတီ မည်သောမြို့တော်ကိုလည်း ဖန်ဆင်းတည်ထောင် လတ္တံ့ ဟု ဆိုလိုသည်။ (ဓမ္မရာဇာပဒိ)ဟု ဌာနီမင်းကိုပြဆိုသဖြင့် ဌာနမြို့တော်ကိုလည်း အဝဍ္ဍ သမုစ္စယတ္ထဖြင့် ကောက် ယူထိုက်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ငါတို့ ထင်မြင် အပ်သည့် အတိုင်း ဗျာဒိတ်တော်လာ သိုက်တော်ပါ ဖြစ်ပေသော အင်္ဂလိပ်မင်းတို့ကလည်း ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ ကျူး ရင့်တော်မူအပ်သော ရွှေဗျာဒိတ်တို့ကို တစိပ် တဒေသမျှ အကယ်၍ ယုံကြည်ခဲ့ပါက ကေသဝတီ မြို့တော် ကြီး တည်ထောင်ရန် အချိန်ကာလနီးကပ်ရုံမျှကော ကျိုက်က သာကေလာသတို့၌လည်း နောင်ရွှေကြီး တင်ကြီးများ ဆိုက်ကပ်စရာ မဟာသမုဒ္ဒရာကြီး ပြူစားပုက်စီး၍ ယခု နီးကပ် လာသော အကြောင်းဟိတ် များကို ဆင်ခြင် ထောက်ထား၍ ကေသဝတီ မြို့တော်ကြီး တည်ထောင် ရန် စိမ်သင့်လှပေပြီဟု ငါတို့အထူး မှော်လင့်သည်။

(ရှဓေ ဓမ္မရာဇာပဒိ ဘဝိဿတိ) ဟူသော ဒုတိယဗျာ ဒိတ်၌ ရှ၊ဓ၊ဧ၊ ပဒိ၊ဿတိ သဒ္ဒါတို့သည်(နေကေနေကဍ္ဍ

ဝိသယာ)ဟူသည့်နှင့်အညီ အနက်အရော များလှစွာရကား ယာခု ငါသည် ၁၈၈၀ ခုနှစ်အဋ္ဌကထာ၊ သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာ စသော ကျမ်းကြီးများကို ထောက်ထားကိုးကား၍ ရေးသား ဆုံးဖြတ်အပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်မှ ပြင်ဘက် အထူး ကွန့်လွန့်၍ အတွန့်မတက်ရာ။ ။ငါတို့ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို အင်္ဂလိပ်အစိုးမင်းတို့ မသိမ်းပိုက်စဉ် ကာလ ရှေးယခေါင်ကပင် တဦးသည် တဦး-ကို သို့မဟုတ် တယောက်နှင့်တယောက် (က-ဖျက် ယ-ဖျက် မလုပ်ကြနှင့်) ဟုပေါရာဏပညာရှင်တို့၏ သွန်သင်ပြသ ဆုံးမစာ အကျဉ်းကို နှလုံးသွင်း ပြုကြ၍ သူတို့၏ (၁၂၄-က) ကို ကျော်နင်း ဖေါက်ဖျက် လိုက်ပါက (မိမိတို့-ယ) ပျက်တတ်လှသောကြောင့် က-ဖျက် ယ-ဖျက်နှင့် မထိ မရှရအောင် သတိကောင်း ဆောင်သင့်လှလေသည်။

(ဤအချက်၌လည်း အင်္ဂလိပ်မင်းလက်ထက်ကခေတ်စားနေသော ပုဒ်မ ၁၂၄-က နှင့် မငြိမစွန်းစေရန် သတိပေးတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ဆရာတော်ကြီး၏ အလိုမှာ သာသနာကို ကြည်ညိုသော သာသနာ့ဒါယကာ မင်းမြတ်ကိုပင် ရည်စူးဟန်တူသည်။ ။တနည်း-ခေတ်နှင့် စေဘန်လျှင် ရှုလ- မဟာသောတာပန် အများဆုံးပါဝင်သော အစိုးရအဖွဲ့ဖြစ်၍ လောကုတ္တရာကုသိုလ်ကိုသာလျှင် အရေးတကြီး အားပေးသော အစိုးရ အဖွဲ့ ဖြစ်စေရမည်။ ကာမ ရူပ အရူပ ကုသိုလ် များကို လောကုတ္တရာ ကုသိုလ်ထဲသို့ ထည့်၍မစဉ်းစားရ။ ။ထုတ်ဝေသူ။)

ယခုရေးသားပြဆိုအပ်ပြီးသော ဘုရားဗျာဒိတ်တော် (၄) ခွန်း၊ရဟန္တာဗျာဒိတ်တော်(၃) ခွန်း၊ပေါင်းဗျာဒိတ်တော်(၇) ခွန်းတို့ကို နှောင်အနာဂတ်ကာလ၌ ဖြစ်လတံ့

ဘုန်သော ဝိသေသာကာရတို့ကို ညွှန်ပြတော်မူအပ်ကုန်သော စကားတော်များ ဖြစ်ကြသောကြောင့် **ဘုရားရဟန္တာဘုံ့၏ (သိုက်)** ဟူ၍၎င်း၊ (**အဘောဘဘာဇ်း**) ဟူ၍၎င်း၊ ခေါ်ထိုက်သင့်လှ၏။ ၎င်းအဟော စာတမ်း အရ သထုံဒိစတြိတ် (ဘီးလင်း) ခေါ် မြို့နယ်ဌာနကို ညွှန်ပြရေးသားလိုက်ရခြင်းသည် ငါတို့ပိဋကတ် ကျမ်းစာတို့၌ လာရှိသော ဒေသနာတို့သည် များသောအားဖြင့် သကာဋ ကျမ်းစာ များ၌ကဲ့သို့ ထင်လျှားစွာ ပေါ်ပြ၍ ဤနေရာ ဤဒေသတည်းဟု ညွှန်ပြကြသည်မဟုတ်ရကား—

ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသောအယောက်အထား ပညာရှိ အရှင်များတို့နှင့် တိုင်းစာဆင်ခြင်၍ ထင်မြင်ချက် အားဖြင့်သာ နိတဋ္ဌအရာ၌ ထား၍ရေးသားရခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် သာသနာတော်ထက်ဝက်ကျော်သော နောင်အနာဂတ်ကာလ၌ ငါတို့ထင်မြင်အပ်သော (ဘီလင်း) ခေါ် မြို့နယ်ဌာန၌ဖြစ်စေ အကယ်၍နေရာဌာန ကွဲလွဲခဲ့ပါသော် (ဘီးလင်း) ခေါ်မြို့နယ်ဌာနမှ ဂါဝုတ် ယူဇနာ အနီးငယ် ဝေးကွာသောမြို့နယ်ဌာန၌ဖြစ်စေ (ဈာန်စေတီသံအနာဂတေ သတဗျာ ဘဝိဿတိ) ဗျာဒိတ်တော်လာရှိသော(သေဋ္ဌအူးယ)စေတီတော်သည်ဇနပုဒ်တိုင်းသူတို့ပူဇော်ရာဖြကန် ဆီတော်ခေတ်မှန်ပါသည်ဟု သက်သေခံအလား ရွှေတောင်ကြီးငါးသကဲ့သို့ ဘုရားကနဲ ပေါ်မြင့်တော်မူလာပါလိမ့်မည်။ နောက်သားနောင်လာတို့ အထူးသတိ ပြုကြပါစေသတည်း။ ။

''ဆရာတော်၏မှာတမ်း''

ယခု (၁၂၈၈ ခုနှစ်) ၌ ငါ၏ အသက်သည် ၆၀-တိတိ ပြည့်ရှိနေသည်ဖြစ်ပါ၍ သာသနာတော်ထက်ဝက်လဲမည့် မှာ အနှစ် (၃၀) လိုလေသေးရကား၊ ငါ၏အသက်ကိုဆင် ခြင်လျှင်သောဏ္ဍာယ စေတီတော်၏ အံ့ဘွယ်အထူးကို ဖူးနိုင်ခွင့်မမြင် ကွယ်လွန်မည် ထင်ပါသည်။ သာသနာ တော်ထက်ဝက်ကျော်လျှင် မြေမှစွင့်စွင့် ဘွားကနဲ ပေါ် မြင့်၍ ထွန်းတင့်တော် မူလတံ့သော (သောဏ္ဍာယ) စေတီတော်သည်။ ။စေတိ ယင်္ဂဏံ သောဓေပေတွာ တဿ သမန္တတော ပါကာရံ ပရိက္ခိပိတွာ။ ။ဟု စေတီ တော်ယင်ပြင်ကို သန့်ရှင်းစွာ သုတ်သင်၍ထက်ဝန်းကျင် အရပ်၊ တံတိုင်းတော်ခတ်ကြောင်းကို ပြဆိုတော်မူသော ကြောင့် ငါသည် အကယ်၍ ရုတ်မနေကွယ်လွန် လေလျှင် ကေလာသတောင်မြင့်ဖျားဌစိုက်ထားခဲ့သော၍ကျောက် စာကို သဒ္ဓါတိုးပွားအမျိုးသားတို့က သောဏ္ဍာယစေတီ တော်၏ တံတိုင်းတော်အတွင်း၊ သင့်လျော်သော မြေအ ခင်းသို့၊ ဆောင်ကြဉ်းစိုက်ထူကြ စေကုန်သတည်း။

အကယ်၍ အသက်နှင့် ကမ်၊ ဤနှစ်တန်သည် စိမ့် ထောက်မ၍ ရာပြည့်အောင် နေရငြား သော် လည်း၊ (ဇရာဇဇ္ဇရိတာ ဟောန္တိ) ယင်း ပါဠိအရ၊ ဇရာ၏လက် တွင်းသို့ သက်ဆင်း နေရသည့် အပြင် ဓေမှုဟာဒသက အရွယ်သို့ကျသဖြင့် သူငယ်ပြန် ခေါ်ဝေါ်ကြသော ဒုက္ခ နှင့်မရှင်း သတိဉာဏ် လွတ်ကင်းသဖြင့် အရပ်ဟံ-အစ

ဂုဏ်ကိုးဝကို စိတ်ကကြည်နူး သောဏ္ဍာယ စေတီတော်၏ အံ့ဘွယ်အထူးကို ဖူးနိုင်ခွင့် ကေန် ရလိမ့်မည် မှန်ပါလျှင် တဖန်ဘုရား ပွင့်သောလားသို့ အားရဝမ်းသာ ဖူးရပါအောင် သဒ္ဒါတိုးပွါး အမျိုးသားတို့က သောဏ္ဍာယ စေတီတော်၏ ဘိနပ်တော်အပါး စိုက်ထူသောကျောက်စာနားသို့၊ ငါ့အား-ပို့နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

—:o:—

သောဏ္ဍာယစေတီတော်ကြီးကျောက်စာ

နိဂုံး

မင်္ဂလာခြည်ရှိန်၊ ကပ်လုံးထိန်စိမ့်၊ အစိန္တေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်းခသည့်၊ လောကထွန်းဖျား၊ မြတ်ဘုရား၏၊ မှတ်သားဗျာဒိတ်၊ နက်ပိသိဋ္ဌဝယ်၊ အတိတ်နာဂတ်၊ ပိုင်းဖြတ်ဝဏ္ဍမာန်၊ သုံးတန်ကာလ၊ တွက်ရေပြသော်၊ ဆဋ္ဌာဘိညာ၊ ရဟန္တာမြတ်၊ ခြောက်ပါးနတ်အား၊ ဆံဓါတ်ခြောက်ဆူ၊ နှင်းတော်မူသား၊ ဇမ္ဗူမဏ္ဍလ၊ ပြောကျယ်စွဝယ်၊ ကာလနောင်ခါ၊ ဖြစ်သင့်ရာကို၊ အနာဂတံ၊ နှိုင်းစံမယှဉ်၊ အဘိညာဉ်ဖြင့်၊ အစဉ်ရှုထွေ၊ မြွက်ဘောင်ပေသား၊ ဆာကေသဓါတ်၊ ဝံသမှတ်သည့်၊ ကျမ်းဖြတ်သိဂ်၊ နာရ ကားသသိယုန်ရုပ်၊ တိမ်မြုပ်အုပ်သို့၊ ကွပ်ပြုပ်ရှိရာ၊ ရှေးဆရာတို့၊ ဘာသ ရေ၊ ဒေသနာရ၊ မကျွမ်းကြ၍၊ မှန်းဆမမျှော်၊ ရှိလေသော်တည်း၊ အနော်ပမ၊ သမ္ဗုဒ္ဓ၏၊ ထုတ်ပြမိန့်မှာ၊ သာသ

နာစက်၊ငါးထောင်ဝက်၌၊ စည်ချက်နာဟန်၊ မြေကြွန်မင်္ဂလာ၊ ကေလာသထိပ်၊ စက်ရိပ်နယ်ကုန်၊ အရဟတ်ရောင်ဆင်း၊မြေတလင်းဝယ်၊ထွန့်မင်းဓမ္မရာဇ်၊ဘုန်းကျိုးလှစ်၍၊ ချနစ်အင်္ဂါ၊သမ္မာပုဏ္ဏ၊ ကောသဝတီ၊ ပူရီသမိုက်၊ ထိုးနှန်းစိုက်လိမ့်၊ သုံးထိုက်ကောသီ၊ မွေသရီနှင့်၊ စေတီသွဏ္ဏ၊ (သောဏ္ဍာယ)လည်း၊ဗျာမသတာ၊မြေမှာစွင့်စွင့်၊ ငွါးငွါးတင့်၍၊ ထွန်းပွင့်လိမ့်မည်၊ နာဂတ်ရှည်ကို၊ ထိုဤနှောက်မွှေ့၊ ပျောက်မရွေ့အောင်၊ နှောက်ရှေ့ မြောက်တောင်၊ နှိုင်းဆောင်ဝေဌ၊ နယ်ပုံပြ၍၊ ဠာနဤမှာ၊ ဖြစ်သင့်ရာ၏၊ ဘာသာသက္ကဋ၊သီဟဠနှင့်၊ပြာက္ကဋဟိန္ဒီ၊ ဗင်္ဂလီအာဒိ၊အခရှိသား၊ တိပိဋက၊မာဂဓ၌၊သာဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာလက်သန်းဆန်းအလင်္ကာ၊လိမ္မာနှံ့သိ၊သီရိဘဒ္ဒန္တ၊ (ဥာဏာဝံသော)၊ မထေရ်ကျော်လျှင်၊ အဟောသ်အဇ္ဈရိ၊ အံ့ဘွယ်ရှိသည့်၊ သိလက္ခရာ၊ ကမ္ဗည်းစာကို၊ ကမ္ဘာအဥ္စန်း၊ သိစေညွှန်းသည်။ ။မော်ကွန်းရွှေစာသမိုင်းတည်း။ ။

အဇ္ဈရိယာဝတ ကျောက်စာပြီးပြီ။

ထွဋ်ခေါင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏မြေး

ပိဋကတ္တယ်ရှူ ဝိပဿနာဓမ္မပါဠိတော်

ဆရာကြီး—ဦးမြသိန်းထွန်း

ရေး

သဒ္ဓမ္မရှင်းတမ်း

မူပိုင်ခွင့်—ထုတ်ဝေသူ

(ဆန်းလိုက်) ဦးမောင်ကြီး

သဘာသန့်မှုဆေးဆိုင်တိုက်

ဆူးလေဘုရားဝင်း—ရန်ကုန်မြို့။

ဗျာဒိတ်တော်လာ—မဟာမိတ်

''ထိုနောက် သောမကြွက်မင်းသည် မြေဆီမြေဥ များကို တူးယူခဲ့၍ ထိုမြေဆီမြေဥတို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား အား ပူဇော်သက္ကာရပြုလေသည်။ ဤသို့ ပူဇော်သည် ကို မြတ်စွာဘုရား ခံယူတော်မူ၍၊ ပြုံးတော်မူသည်။ ပြုံးတော်မူသည့်အကြောင်းကို ညီတော် အာနန္ဒာက လျှောက် ကြားသော်- မြတ်စွာ ဘုရားက ချစ်သား အာနန္ဒာ- ဤသောမကြွက်မင်းသည် ငါဘုရားသာသ နာတော် အနှစ် ၂၀၀၀ ကျော်သောအခါ ပါပမင်း တို့လက်ထက် သိုးဆောင်း ၁၂ မျိုးတို့တွင် ရုရှားလူမျိုး ဖြစ်လတ္တံ့။ ထိုရုရှားလူမျိုးမင်းသည် လက်နက်စကြာ အမျိုးမျိုးကို တတ်မြောက်၍ လက်နက်စကြာရှင် ဖြစ် လတ္တံ့။ ထိုလက်နက်ရှင်ဖြစ်သော ရုရှားမင်းသည် အပ ရန္တတိုင်းကြီးရှင် မြန်မာဘုရင်တို့နှင့် ချစ်ကြည်သော မဟာမိတ် ဖြစ်ကြလတ္တံ့ဟူ၍ ဗျာဒိတ်စကား မြွက် ကြားတော်မူသည်။ ။ဤကား သာသနာ့သိုက်လာ ဒေ သနာတော်အရ ဆိုသောအကြောင်းတည်း။''

(မဟာဘိသင်္ကပဏ္ဍိတ ဘွဲ့ခံ ပါဠိဆရာကြီး ဦးစောရေးသော ဦးအောင်ဇေယျအတ္ထုပ္ပတ္တိ-စာမျက်နှာ ၄၀ မှာကြည့်)

နိဒါန်း

တရား— တရား— တရား

ရအောင်နာစမ်းပါ။

ဘာလဲတရား၊ ဓမ္မ-တရား၊ ဘာကြောင့် တရားလဲ၊ အပါယ်လေးပါး မကျဘို့၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ မလယ်ဘို့၊ ပို့ဆောင် တတ်သော သဘောကို တရားမှတ်။ အတို ချုပ်မှာ- ဒိဗ္ဗိကွာဘို့-တဆင့်-တဏှာ-မာန ချုပ်ငြိမ်းဘို့၊ ဒါဘဲတရားမှတ်။

စိတ်တရား၊ စေတသိက်တရား၊ ရုပ်တရား၊နိဗ္ဗာန် တရား။
ပရမတ္ထတရား-၄ပါးမှတ်။ ၄ပါးလုံးပရမတ္ထမှတ်။ တရားမှတ်။ ဘုရားစသော အရိယာတို့၏ ဉာဏ် မြတ်ဖြင့် သိအပ်သောကြောင့် တရားမှတ်။ ဒါ့ပြင် မရှိဘူး။

စတူသု အပါယေသု-သံသာရဝဋ္ဋဒုက္ခေသုစ၊ အပတ မာနေကတွာ-ခာရေတီတိ ဓမ္မော။ ၊စတူသု- လေးပါး ကုန်သော၊ အပါယေသုစ- အပါယ် လေးပါး တို့၌ဖြင်း၊ သံသာရဝဋ္ဋဒုက္ခေသုစ- ဇာတိစသော သံသရာ-ရုပ်နာမ် မပြတ်-ဆက်စပ်သော သံသရာတို့၌ဖြင်း၊ အပတမာနေ- အောက်သို့ပြန်၍ မကျရလေအောင်၊ ကတွာ-အထောက် အပန့်ပြု၍၊ ဓာရေတိ- တဆင့်ထက် တဆင့် နိဗ္ဗာန် တိုင်

အောင်ပို့ဆောင်တတ်၏၊ ဇာတိတည္ဟာ-ထိုကြောင့်၊ဓမ္မော၊ တရားမည်၏။(ရေခါတ်-ရမ္မပစ္စည်း။) ရေခါတ် အရ- သဘာဝဓမ္မသန့်သန့် တရားသဘောကောက်။ ရမ္မပစ္စည်း အရ-မဂ္ဂဉ္စာန် ၄ယောက်- ဖလဉ္စာန် ၄ယောက် ကောက်၊ (မဂ်-၄ ဖိုလ်-၄ နိဗ္ဗာန်-၁ ကောက်၊ ရေခါတ်။)

(မဂ်-၄ ဖိုလ်-၄ နိဗ္ဗာန်-၁ ပရိယတ်-၁ ကောက် ရေခါတ်။) ရမ္မပစ္စည်းအရမှာ ဒီတရားတွေ ရင်ထဲ၌ သိမြင်၍ ကပ်လျက်ဆောင်ထားသူ၊ ဘုရားစသောအရိယာ လေးယောက်ကို မချအားဖြင့်ကောက်။ ကလျာဏ ပုဇ္ဇသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဥပစာအားဖြင့်ကောက်။

ပရိယတ် - စာပေ ကျမ်းဂန် သင်ခြင်း။
ပဋိပတ် - သီလ, သမာဓိ, ပညာ ပြည့်စုံခြင်း။
ပဋိဝေဓ - မဂ်ဉာဏ်, ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ရခြင်း။
ဓမ္မ- တရားအစစ်ဟူ၍ ကောက်။

ရှင်းတမ်းမှာ

စိတ်ထဲမှာ- အကောင် အထည်မပါဘူး၊ စေတသိက်ထဲမှာ ဝတ္ထုပစ္စည်းမရှိဘူး၊ရုပ်ထဲမှာ ယောကျ်ား, မိန်းမ အသက်ဇီဝ မတွေ့ဘူး၊ နိဗ္ဗာန်အတွက် ဆိုဘွယ်ရာ မရှိမှတ်။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မဟုတ်လျှင် စိတ်သဘာဝ၊ စေတသိက်သဘာဝ၊ရုပ်သဘာဝ မှတ်။နိဗ္ဗာန်သဘာဝကိုကားထားအုံး။ ရှင်းတဲ့ သူမှာ ရှင်းတယ်၊ မရှင်းသူမှာ နိဗ္ဗာန်ကို တရားလို့ သိခဲလှ၏။ ပက်သလောက် ရေပါစေ-မီးမပါလေနဲ့။

ဆုတောင်းကြဒါ–သတိထား။

မဂ်တရား-ဖိုလ်တရား-နိဗ္ဗာန်တရား-မြတ်ကို-ရပါလို၏ ဆိုပေမဲ့-

မဂ်ကို-အကောင်အထယ်ယူတတ်တယ်။
ဖိုလ်ကို-ဝင်စားတဲ့လူကို ယူတတ်တယ်။
နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ရာဌာန-တခုလို့အယူရှိတတ်တယ်။
နိဗ္ဗာန်ကို-ရထားတဲ့-လူရယ်လို့-ယူတတ်တယ်။
နိဗ္ဗာန်ကို-လူ၏ခန္ဓာနှလုံးတွင်းမှာ ယူတတ်တယ်။
ခက်တယ်-ခက်ထာ အဘိဓမ္မာမှတ်။
တရားဟာတရားဘဲ။တရားထဲမှာ-ဘာမှမရှိဘူး။
ရှိနေသေးရင်-စိတ်ပရမတ်သဘောနားမလယ်မှတ်။
ရှိနေသေးရင်စေတသိက်ပရမတ်သဘောမသိဘူးမှတ်
ရှိနေသေးရင် ရုပ်ပရမတ်သဘောကိုနံနဲ့မျှမရိပ်မိမှတ်။
ရှိနေသေးရင်- နိဗ္ဗာန် ပရမတ် သဘော ကိုတော့-အလှမ်းဝေးလှ၏။
သူတော်ကောင်းတရား-သဒ္ဓမ္မမှတ်။
သူတော်ကောင်းနဲ့တရား-ခွဲခြား။
သူတော်ကောင်းထဲမှာ-တရားမရှိဘူး။
တရားထဲမှာ-သူတော်ကောင်းမပါဘူး။
ဝိပဿနာဉာဏ်ကို-ဘဲလွန်စပြလိုက်သည်။

မကဲ့ရဲ့နဲ့-ဓမ္မအနက်ရောယ် သင့်တတ်သည်။ မှီအောင်လိုက်၊လိုက်ရင် မှီတယ်။ကိစ္စ-မပြီးသေး-မီးမအေး။

နိဒါန်း-သင့်ရုံမှတ်။

သောတာပန်တွေ ဒုနဲ့ ဒေး

ဘာဘဲလုပ်နေနေ၊လူတိုင်း သောတာပန်အမြန်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓါ,သီလ,သုတ,စာဂ, ပညာ, ဟိရိ, ဩတ္တပ္ပတည်းဟူ သော-သူတော်ကောင်း ဥစ္စာရတနာ-၇-ပါးနှင့် အလိုလို ပြည့်စုံကြစေရန်—

ပိဋကတ္တယပါရဂူ-ဝိပဿနာစမ္မပါမောက္ခ

ဆရာကြီး- ဦးမြသိန်းထွန်း

ရေး

သာသနမုခကျမ်း

နှင့်

ဘာသာရှင်းတမ်းအလင်းကျမ်း

တို့ကိုကြေကြေညက်ညက်ဖတ်ကြပါ။

သာသနမုခစာအုပ်တိုက်

ဆူးလေဘုရားဝင်း၊ရန်ကုန်မြို့။

သဒ္ဓမ္မရှင်းတမ်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဘဂဝတော၊ သမထတန်ခိုး၊ မြေချိုးမိုးယံပြန် ဈာန်သမာပါတ်၊ လောကီဓာတ်ပေါင်းစုံ၊ အာနုဘော်ပြတ်၊ အတုမရှိသော ဘုန်းတော်တို့နှင့် ပြေ့စုံ ကြွယ်ဝတော်မူပါသော။ အရဟတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ ရင့်သန်ကွန့်မြူး၊ တဏှာကို ပယ်သတ်နိုင်၍၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ တဿသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သဘာဝဓမ္မ-အနန္တသုညတအထိ- မြင်သိအမှန်- သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို-ကိုယ်တော်တိုင် ပထမ ထိုးထွင်းခါ ရှာခဲ့သော ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ (ဝါ) တရားတော်မြတ်နှင့် တကွ-သာဝကအပေါင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးအနန္တတို့ကို ရှိခိုးချီးကျူးသို့ အားမရတော့ပါဘုရား။

သဒ္ဓမ္မ ၇ ပါး။

၁။ သဒ္ဓါ- ရတနာ ၃ ပါးကို အားကိုးယုံကြည်ဘို့။
၂။ သီလ-ကာယ,ဝစီ,ကံ ၂-ပါးကို စောင့်ထိန်းဘို့။
၃။ သုတ-ဘုရားရှင်ဆုမ္မသော စကားကို ကြားနာသင်မှတ်ဘို့။

၄။ စာဂ-ပေးကန်း လှူဒါန်း- ပူဇော်-စွန့်ကြဲဘို့။
၅။ ပညာ- ခန္ဓာဒုက္ခ စက်ရဲ့ အဆက် ရပ် နာမ် အဆက် ပြတ်အောင် သိဘို့။
၆။ ဟိရိ-ဒုစရိုက်ပြုခြင်း၌ ယခုလောကမှာပင် ရှက်ကြောက်ဘို့။
၇။ ဩတ္တပ္ပ- ဒုစရိုက် အကျိုးပေး- အပါယ် ၄ ပါး၌ ဖြစ်စေရန် ထိပ်လန့်ဘို့။

ရင်း ၇-ပါးကို လေ့လာ ကျင့်သုံး ဆည်းပူး ကြပါက သူတော်ကောင်းတရား ၇-ပါးဟု သိပါ။ ပြေ့စုံရဲ့လား- ယောဂီ။ မိမိစိတ်ဉာဏ်က ပြန်မေး။ အဘိုးအတန်ဆုံးကိုလဲရွေး၊ သေဘေးလဲ သတိထား၊ ပညာရှိ-အရိယာ ပညာရှိများကိုလဲ စုံစမ်းရှာဘွေ တိုင်ပင်၍လျှောက်ထား။ အန္တဗာလကို မေးရန်မလို။ ဒါနနဲ့စာဂအတူတူ။ သီလ, ဟိရိ, ဩတ္တပ္ပ အတူတူ။ သဒ္ဓါနဲ့ သုတ သဘောတူမှတ်။ စာဂ, သဒ္ဓါ, သုတ ၃ ပါး၌ သမာဓိပါဝင်ပြီ။ ပညာကား အချုပ်တရားဟု ပုဒ်ပြတ်မှတ်။ လိုရင်းမှာ ဒါန သီလ, ဘာဝနာ ပါဘဲ။ သီလ, သမာဓိ, ပညာ ပါဘဲ။ ရှုပ်တဲ့ ခေတ်မို့- လူပြိန်းသိ ရှင်းမယ်။ ရင်း ၇ပါး ဂုဏ်အင်္ဂါ များသည် အရိယာ အလောင်းတို့နှင့် အရိယာများတို့မှာ ပြေ့စုံသလား မပြေ့စုံဘူးလားဆိုတာ တွေးဘို့ ဝေဘန်ဘို့ စဉ်းစားဘို့ ကိုယ့်အလုပ်မဟုတ်။ အချိန်ကုန်မည် ယောဂီ။ ဤသူတော်ကောင်း တရားတွင် သဒ္ဓါဆိုသော ဒုလ္လဘ ငါးပါးထဲက နာမည်ကြီးတခု ပါဝင် ဦးစီးလျက် နေသည်ကို သတိမူကြရမည်။ အချို့လဲ စရဏမျိုးဟု၍

ယူကြသိကြ၏။ စရဏမျိုးယူခဲ့သော် အန္ဓပုထုဇန်တို့မှာ-တခါတရန် တဒင်္ဂမျှဖြစ်သည်။ တသက်တခါမျှ ကျင့်သုံးလေ့လာနိုင်သည်။

သာသနာတွင်း စကား- ဘုရားစကားတို့ တိမ်မြုပ်ကွယ်ပသောအခါ သာသနာအရိပ် အမြွက်မျှ ကျန်ရစ်ရသဖြင့် ကျင့်သုံးလေ့လာသူတို့မှာ မျက်တောင်တခါခပ်မျှသာ သူကောင်း အမည်ခံကြရ၏။ သုံးဆဲ့တဘုံရှိသတ္တဝါတိုင်းပင် ထို ၇-ပါးကို ဆည်းပူးကြသောထုံးစံဖြစ်သည်။ စဉ်းစားသော်- သဒ္ဓါ,အသံမျှ၊ သီလ,ခေတ္တမျှ၊ သုတ, တခါတရံ၊ စာဂ,တနေ့တလေ၊ ပညာကား ဒုက္ခကို အသိ မပိုင်သော ပညာသာမန်မှတ်။ ဟိရီ, ဩတ္တပ္ပ ၂-ပါးမှာလဲ သတ်ဘို့ ခိုးဘို့နဲ့ မကြုံကြိုက်လို့ စောင့်ထိန်းခြင်း၊ သတ်စရာ ခိုးစရာမရှိလို့ မွှေတာ မဖြစ်ခြင်းတို့ကိုထောက်သဖြင့် စရဏ တရားဟူ၍ ကျမ်းဂန်၌ ထင်ရှား ပြထားသည်မှတ်။

ထို ၇-ပါးကို စရဏတရား၌ ထားရခြင်းမှာ မဟာနာမ်မင်း အရိယာကို အကြောင်းပြု၍ ဟောပြ တော်မူသည်။

ဝိဇ္ဇာ ဆိုသော အချက်ကား- အမ္ဗဋ္ဌ ပုဏ္ဏားကို အကြောင်းပြု၍ ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသည်။ မသိသူမှားရှုပ်- သိသူမှာရှင်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နဂုဏ် တရားမင်းမြတ်စွာဘုရား ဂုဏ်တော်မှတ်။

ဝိဇ္ဇာမျိုးအတွက်- သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုရ၏။
သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို ဝိဇ္ဇာဂုဏ်ပုဒ်မှတ်။

သဗ္ဗညုဝါတို့အားသနားတော်မူသဖြင့် စရဏဂုဏ်ကိုဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးရသည့်မှတ်။
ဘုရားဖြစ်ပြီးနောက် ဂုဏ်ဂုဏ် ၂-ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုပင် ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န ဂုဏ်ရှိတယ်မှတ်။
မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသောလိုရင်း အချက်ကိုသာ လိုက်နာကြစို့၊ ယောဂီတို့ အထူးသတိပြု။

ဘုရားဖြစ်ချင်လျှင် ဘုရားနည်းလမ်း၊ သောတာပန်ဖြစ်လိုက သောတာပန် စည်းကမ်း၊ သကဒါဂါမ်- အနာဂါမ်- ရဟန္တာထုံးတမ်း စည်းမျဉ်း ဥပဒေကို နားလည်သော နိဗ္ဗာန်လမ်းပြ အရိယာ ဖြစ်အောင် ဟောပြောနိုင်သော သပ္ပုရိသ-ဆရာမြတ်၏ သဒ္ဓမ္မဂုဏ်စစ်ကို ရွေးကြရမည် ယောဂီတို့။

သဒ္ဓမ္မ-ခေါ် သူတော်ကောင်း တရားထဲက ပညာကို အရောင်တင်မယ်၊ အရောင်ထွက်လျှင် အဝိဇ္ဇာအမှောင် ပျက်ရမယ်၊ ဝိဇ္ဇာခေါ်ပြီမှတ်။

သဒ္ဓမ္မကို ရှုပ်မနေနဲ့၊ သဒ္ဓမ္မ ရှင်းတမ်းက သူတော်ကောင်း တရားဆိုထားပြီ။ယုတ်မာသေးရင် အသဒ္ဓမ္မ ဘဲမှတ်။ တစ်နံပါတ် သဒ္ဓါဒုလ္လဘကိုဘဲ စဉ်းစားပါ။

ဘုရားကို- ယုံကြည်တယ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဟုတ်တယ်၊ ဘုရားဟောတဲ့တရား အများကြီးထဲက- မိမိမှာ မနာရ မသိရ-မကြားရသေးတဲ့ တရားဘာလဲတွေး။ အကောင်းဆုံး လိုရင်းတရားကို-မကြားမနာ မသိရဘဲ တရားတော်ကိုယုံကြည်ဘယ်ဆိုတာ-ဘယ်တရားတွေကို လိုက်နာပြီး

ယုံကြည် ပါသလဲယောဂီ။ သံဃာတော်တို့၏ ဂုဏ်ကို ယုံကြည်တာ ဗုဒ္ဓဘာသာသာခေါ်တော့- သံဃာ၏ဂုဏ်တော် အစစ်ကို-နားလည်လို့ယုံတာလား၊ကြားဘူးခါ၊သာမညာ နဲ့ယုံကြည်ဒါလား။

၁။ သဒ္ဓါရှင်းတမ်း

၁- ဘုရားဂုဏ် ယုံလျှင်-ဘုရားစကားနားထောင်။
၂- တရားဂုဏ် ယုံလျှင်-တရားအစစ် ချရှာ ချနာ။
၃- သံဃာဂုဏ် ယုံလျှင်-အရိယာအစစ်ကိုစုံစမ်း။

ဘုရားစကားဟာ-တရားပါဘဲ။အရိယာကို စုံစမ်းဒါ လဲ-တရားရမှ စုံစမ်းနိုင်ပါတယ်။ သဒ္ဓမ္မကိုရေးနေတယ်။ တလွဲမတွေးနဲ့။

သဒ္ဓမ္မ-သူတော်ကောင်းတရားကိုတွေ့လျှင်
သူတော်ကောင်းဘုရား၊သူတော်ကောင်း သံဃာ
ကို တွေ့ပြီလို့-ဝမ်းမြောက်။ ခက်တယ်,သတိပြု။

သဒ္ဓါဟတ္ထော။ ။သဒ္ဓါ၊ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါတရားသည်။ (ဝါ) တရားသဒ္ဓါသည်။ ဟတ္ထော၊ ပဉ္စာမြားရတနာကို- ကောက်ယူနိုင်သော လက်နှင့်တူပေ၏။ ဝေဘူလတောင် သာသနာတွင်း၌-သိင်္ဂီနားရှိသော ယောကျ်ားမြတ်- မိန်း မမြတ်တို့၏လက်ကို၊သဒ္ဓါဟု ဆိုလိုက်သည်။အနဉ္စာ ပဉ္စာ မြားကိုရအောင်ကောက်။

ကျောက်စရစ်ဒိုးခြမ်းခွဲနဲ့ တွေ့မယ်ယောဂီ။

၂။ သီလရှင်းတမ်း

ယောဂီ၊ အတ္တ ငါပြုတ်ဘို့ သီလကို စောင့်စမ်းပါ။ သီလစောင့်လျှင် “ငါ” မပါစေနဲ့။ ငါပါတဲ့ သီလဟာ၊ ဘုရားစေခိုင်းတဲ့သီလထင်သလား။ဘာ့ကြောင့်၊ မြောက်ကျွန်းမှာ အသက် ၁၀၀၀ လူတိုင်းရှေတယ်။ ငါးပါးသီလလုံကြတယ်။မြွေပါလပုဏ္ဏားရွာ၌ ပုဏ္ဏားတိုင်း ငါးပါးသီလလုံကြတယ်။နတ်ဗြဟ္မာပြည်၌ ငါးပါးသီလလုံသူတွေရှိတယ်။ယခုလူ့ပြည်၌ ဖြစ်ခိုက်-တနေ့-တလ-တဘ၀-လုံခြုံကြသော သီလတွေကို “ငါ” ပါ-မပါ-စဉ်းစားပါ။ ဘုရားဟောတဲ့သီလက ငါမပါဘူး။

“ငါ”သီလ-ကား-သာသနာအစစ်မဟုတ်။
ငါနဲ့သီလ-ပေါင်းနေလျှင်-အတ္တသီလမှတ်။
အတ္တသီလကား-မွေးသေအကျိုးပါဘဲ၊ တိုင်ပင်။
အတ္တသီလကား လူ- နတ် ဗြဟ္မာ သံသရာဆက်သွားပါဘဲ။
ပါးစမ်း-နပ်စမ်း-သေရက်တွေးစမ်း ယောဂီ။

၃။ သုတရှင်းတမ်း

ဘုရားရှင်၏ မိန့်ခွန်းစကားတော် ဟူသမျှကို သုတမှတ်။ တရားစကား မိန့်ခွန်းပေါင်း အနန္တကို ချုန်းလျှင်ကျဉ်းလျှင် ဝိမုတ္တိရသမှတ်၊ နိဗ္ဗာန်ရဘို့-ကိဗ္ဗတသုထဲမှတ်။ ဝိမုတ္တိယုဂခေတ်နေ၍ သတိပြု။(ဆရာတို့ ယောဂီတို့မှာ-ချွဲဆို့လျှင် ကယ်သူ မပေါ်ပါဘူး။) (အတိသဒ္ဓဟိတွာ၊) အလွန် သဒ္ဓါယုံကြည်ပါကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဒေမ-ပူဓေမ၊

ပေးလှူပူဇော်ပါကုန်၏၊ လို့ လိုက်နာခဲ့ရဒါ ဘုရားစကား
တော်ကိုသာ ယုံကြည်၍ ပေးလှူပါ ပူဇော်ပါ။

နိဗ္ဗာန်ဘို့ ယုံကြည် ပေးလှူပါ။
အနတ္တဉာဏ်ကို ရဘို့ ပူဇော်ပါ။
အနတ္တစကား နားလည်အောင် သင်ကြားလေ့
လာပါ။

သုဘ ကို ရေးနေပြီ။ သုတ နားမှာကြားစမ်းပါ။
ဘာ သုတတွေ ကြားနေသလဲ။ သုတ နဲ့ သဝန
အတူတူမှတ်။

ဘာတရားတွေ ကြားနေသလဲ။ နာယူနေသလဲ။
အစည်းအဝေးဖွင့်ကြ။ အသံလွှင့်ဘို့ ခေတ်အချိန်
ရောက်ပြီ။ အနိစ္စဝါဒလတွေကို အဘု မခိုးကြနဲ့။
အခုစာရေးရင်း အနိစ္စရထား စီးနေရပြီ။ ယောဂီ
လဲ စာဘတ်ရင်း ရထားစီးပြီးနေဒါကို- ဆရာ
မြင်တယ်။

ဘုရား ဘာတရားတွေ ဟောသလဲ။ နိဗ္ဗာန်ရဘို့ တရားမှတပါး အခြား တရား မဟောဘူး။ အရိယာ အလောင်းနဲ့ အရိယာတို့သာ ထိုအကြောင်းကို နားလည် ဘယ်။ ပုထုဇဉ်တို့နားမှာ အသက်ရှည်ဘို့၊ အဆင်းလှဘို့၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာဘို့၊ အားခွန်ဗလ ပြေ့စုံဘို့၊ လောကီ ပညာပြေ့စုံဘို့၊ လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ကောင်းကင် ပုံ ဈာန်သမာပါတ် ဆိုတဲ့အသံတွေ ကြားကြ၏၊ နာယူ ကြ၏၊ တရားထင်ကြ၏။ ခက်ထာဘဲ။

နား ၂-နား။

တဏှာသောတ-	ဓမ္မာသောတာ
မြေခွက်-	ရွှေခွက်။
တဏှာရေအလျှင်-	တရားရေအလျှင်။
လူ-နတ်ချမ်းသာကြိုက်တယ်-	ခန္ဓာကိုယ်ကို စက်ဆုပ်တယ်။
ဒိဋ္ဌိအဖွဲ့ကြောင့်	ဒိဋ္ဌိမဖွဲ့လို့
တဏှာရေ၌မျော။	တဏှာရေ၌ရပ်ပြီ။
အန္ဓ ဗာလ ဥမ္မတ္တက။	ကလျာဏပုထုဇ္ဇဉ် သောတာပန်အရိယာ။

တရားဟောတယ် ကြားတိုင်း-ဘာတရားလဲ တွေးပြီး တိုင်ပင်ပြီးသွားကျိုးနပ်ကြ။ ညောင်းကျိုးနပ်ကြ၊ ပိုက်ဆံကုန်ကျိုးနပ်ကြ။ ခန္ဓာကိုယ် အပင်ပန်းခံ၍ နပ်ပါးကြ ယောဂီတို့။

ချမ်းသာတို့ တရားနာတယ်။ ဆင်းရဲရင်-တရားဟုတ် မဟုတ်စဉ်းစား။ တရားဟာ နာယူဆဲမှာ ရမလား။ (တယောက်ထဲ ထိုင် တွေးနေလို့- တရားရမလား။) ခက်တယ် နာယူဆဲမှာလဲ ရတယ်။ တွေးဆဲမှာလဲ ရတယ်။အတ္တပြုတ်ကဲ့လား။

စာဂရှင်းတမ်း

စာဂါနုဿတိ၊ သမထပါဘဲ။ ဒါနပါဘဲ ယောဂီ။ စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းလျှင်- သဒ္ဓါခေါ်- တရားအစစ်ကို ယုံကြည်၍၊ စွန့်ကြဲပါ။ မဆိုင်မပိုင်ကို- စဉ်းစားပြီး- စွန့်ပါ။

စွန့်လှူပြီးပါက-ငါပိုင် ငါ့ဆိုင် မလုပ်စမ်းပါနဲ့။ စွန့်ချင်စွန့် မစွန့်ချင်နေ၊ "ငါ"မပါစေနဲ့ ယောဂီ။ သဒ္ဓမ္မမဟုတ်ဖြစ်မယ်။ ညောင်စေ့က- ညောင်ပင်ကြီးဖြစ်တို့- မှန်းစွန့်သလား။ သူများပြောတိုင်းယုံသလား။ "ငါ"နဲ့- စာဂနဲ့- တွဲရင်-အတ္တစာဂမှတ်။အနတ္တစာဂမှသာ-သဒ္ဓမ္မခေါ်သည် ယောဂီ။ ဘုရားစကား ယုံကြည်တယ်ဆို- သဒ္ဓါ-သဒ္ဓါ။ အရိယာစကားကိုသာ ယုံစမ်းပါ။ သဒ္ဓါဦးစီးသော သဒ္ဓမ္မ အပါအဝင်ကို ရေးသည်။

ဂါရဝေါစ၊ ရှိသေထိုက်သူကို ရှိသေပါ။

ပူဇာစ၊ ပူဇော်ထိုက်သူကို ပူဇော်ပါ။

အတ္တစာဂကို- (ရတနာသုံးပါး သဒ္ဓါမိုလ်က- သဒ္ဓမ္မ စာရင်းဝင် မဟုတ်ဟု ပယ်ပြီးပြီ။ စာဂ၊ စွန့်လှူလျှင်- တံတွေးပေါက်ကဲ့သို့-စွန့်နိုင်မှ အပါယ်လွတ်မယ်။ ဇာတိ လွတ်မယ်။ သူများ ယောင်တိုင်းယောင် မောင်မယ်- တောင်မြောက်မသိ ဖြစ်ကြရဒါများပြီ။ တိုင်ပင် ယောဂီ၊ အများမတူနဲ့။

ပညာရှင်းတမ်း

အသိဉာဏ်ကို ပညာမှတ်။သေရမှာကို သိပါ၊သေနေဒါကိုသိပါ။သေခဲ့တဲ့ဘဝအနန္တတွေကို သိပါ။ (ခွေး၊ကျွဲ၊ နွားသေဒါ) အကုသိုလ်ကို- ပြုမိတဲ့ အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့်-သေကြရဒါကို-သိဒါက- မဆန်းပါဘူး။

လူ့,နတ်,ပြဟ္မာ-သာသနာတွင်း ဗုဒ္ဓဒုလ္လဘခေတ်မြတ်၌-သဒ္ဓါ ဒုလ္လဘတရားစစ်ကို ယုံကြည်နိုင်သော-ဗုဒ္ဓဘာသာ အမည်ခံဖြစ်ကြပါလျက်- ကုသိုလ်ကို ပြုခဲ့ပြီးကြလို့ ယခုလူလာ၍ ဖြစ်ခိုက်မှာ-အိန္ဒြေသေ-ဆက်သားပြတ်ဘို့-ပညာစစ်ကို ရှာကြဘို့ အချိန်မှန်ရောက်ကြပြီ။ကုသိုလ်ကံကြောင့် သေဘေးဆက်ဆက်ပြီး အားပေးနေကြဒါကို-အထူးဝိသေသ သိဘို့ခက်လှ၏။ ဒါ-အထက်တန်း ပညာမှတ်၊ သဒ္ဒမ္မပညာဗိုလ်က-ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ။ သဒ္ဒမ္မအစစ်ဂိုဏ်းက- ဘေးမလွတ်သော ပညာတွေကို လက်မခံတော့ပေ။ အဇ္ဈပညာကား- ဇာတိဘေး၊ မရဏဘေး-ဆက်ကြေးဆက်သွယ်လျက်ရှိ၏။ အနဇ္ဈ ပညာကား-ဇာတိဘေး မရဏဘေးတို့နှင့် ဆက်ကြေးမပေးဘို့ရာ၊ သိမှုအစစ်ပေတည်း။ရင်ကြပ်တယ်။ မရှိဒါထက် မသိဒါ အခက်ဆုံး၊

ဘေးမကင်းသော ပညာမှန်သျှင်-ဘုရားဟော အရှင်းမဟုတ်။ ပိုးလောက်စသော- အပါယ် သတ္တဝါတို့ပင်-သိဘူး-သင်ဘူး လေ့လာဆည်းပူးဘူးကြသည်- ယောဂီတို့။ပညာကိုခုရွေးကြ။ပညာရှိဆိုတိုင်း-ဘာပညာရှိသလဲ စုံစမ်းလိုက-မိမိက-သဒ္ဒမ္မရှင်းတမ်းစာအုပ်ကို- လက်ထဲကမချနဲ့။

ဟိရိ သြတ္တပ္ပရှင်းတမ်း

ဟိရိ ဘာလဲ-၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးခေါ် သတ်မှု ခိုးမှုကို

ယာခု ပစ္စုပ္ပန်ခေါ် မျက်မှောက်ဘဝမှာ ရှက်ကြောက် ရ ခြင်းကိုမှတ်။

ဩတ္တပ္ပ ဘာလဲ-၊ ဒုစရိုက်၁၀-ပါးခေါ် သတ်မှု ခိုးမှု ကြောင့်နောင်အပါယ် လေးပါးသို့ ကျမှာကို ထိပ်လန့် ရခြင်းကိုမှတ်။

နတ်များ စောင့်ထိန်းသော
ဒေဝဓမ္မ တရား ၂-ပါးခေါ်တယ်။
သီလာနုဿတိ-ဒေဝတာနုဿတိ
သမထမှာလဲ ပါဝင်နိုင်သည်မှတ်။
ကြံခဲလှ၏၊ ဆရာကောင်း တွေ့ခဲလှ၏။

စာမသင်ဘူးသူကိုဖယ်၊ စာသင်ဘူးသူများပင် သီလ-သမာဓိ- ပညာကို သုတမယအနေနဲ့ ခြားနားစွာ ဥပဒေ စည်းမျဉ်းအရ သိခဲလေစွ။ ဝတ်လစ် စားလစ် ဖြစ်သူကို မြင်လျှင် ဟိရိဩတ္တပ္ပကင်းသည်၊ အရှက်အကြောက် မရှိ ဘူ သမုတ်ကြ၏။ ထိုသူများ သိဒါ သုံးဒါ သမုတ်ထာ အရှင်းမဟုတ်ဘူး၊ ပုဒ်ပြတ်မှတ်။ အဝတ် အချည်းစီးဖြစ် နေသူကို မြင်နေစေကာမူ-ဟိရိဩတ္တပ္ပ ကင်းသည်ယူဒါ မှားဘယ်၊ အနေမတင့်တပ်ဘူးသာ ပြောထိုက်၏။ ဆုမ္ဘ ထိုက်၏။ ရှန်း၍ မကဲ့ရဲ့ထိုက်။ မိမိအဝတ်လစ်လပ်မှုကို ပြန်တွေးစမ်းပါယောဂီ၊ဘုရားတော်အစစ်ကို ယုံကြည် တဲ့ သဒ္ဓါရှိပါက ဟိရိဩတ္တပ္ပကို အထူး အားထုတ်ဘွယ် မလို၊ သဒ္ဓမ္မစာရင်းဝင် ဖြစ်ပြီမှတ်လေ။

သူတော်ကောင်းတရား ၇ ပါး

စရဏ ၁၅-ပါး၌ ပါဝင်၏၊ စရဏကို သီလ,သမာဓိ ၂-ပါးဖြင့် ဝေဘန်ဒါရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာကို ပညာဖြင့် ဝေဘန်ဒါရှိ၏။ စရဏ အသံတူပေမဲ့ သဘောမှာ ကွဲသည် မှတ်။ စရဏ ၁၅-ပါး၌ ပညာဝိဇ္ဇာမျိုး ပါဝင်၏။ ဝိဇ္ဇာ ၃-ပါး ဝိဇ္ဇာ ၈-ပါးတို့၌လဲ လောကီ အဘိညာဥ်- သီလ သမာဓိ လဲ ပါဝင်နေဒါ သိခဲ့လှ၏။

ရုပ်တဲ့ခေတ်မို့ ရှင်းရပြန်ပြီ

သဒ္ဓမ္မသဝနံ အခေါ်ဒုညွှန်

သူတော်ကောင်း တရားကို ကြားနာရဘို့က အလွန် တရာမှ တွေ့ကြုံခဲ လှတယ်။ ဒုလ္လဘ ပေါင်းချုပ် တရား ထူးကို အားထုတ်မယ်ဆိုရင် သောတာပန်အရိယာ ဖြစ် နိုင်သော နာမ်တရား, ရုပ်တရားကို သိမြင် ပေါက်ရောက် နိုင်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ကြားနာလေ့လာ ပွါးများ ဆင်ခြင် မေးမြန်း စုံစမ်းခြင်းကိုသာ သဒ္ဓမ္မအစစ်ဟု သေ သေချာချာမှတ်။

တရားသံကြားတိုင်း သဒ္ဓမ္မ မဟုတ်သေးဘူး။
သေမျိုးတွေ တရားစစ်ရတဲ့ ခေတ်၌ သေခြင်းမှ
လွတ်မြောက်ရာကို ရှာကြ၊ ရှာနေကြပြီ တိုင်း
ပြည်တို့။

သောတာပန်ဖြစ်ဘို့ အင်္ဂါ လေးပါး၌

၁-သပ္ပုရိသသံသေဝ-နိဗ္ဗာန်လမ်းပြအစစ်ဆရာကိုချဉ်းကပ်။
၂-သဒ္ဓမ္မသဝန- ရုပ် နာမ်တရားကိုသာ နာယူ။

၃-ယောနိသော မနသိကာရ- ခန္ဓာကိုယ် ရုပ် နာမ်သဘောကိုသာ နှလုံးသွင်း။

၄-ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ-တရားအဆင့်ဆင့် မြင့်၍ မဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်အောင် အားထုတ်ရခြင်း။

ဝင်း အင်္ဂါလေးပါးကို ဥပဒေတော်၌ ပြထား သဖြင့် နံပါတ် ၂-၌သဒ္ဓမ္မပုဒ်ကိုသူတော်ကောင်း တရား ၇- ပါး။ တနည်း-သီလ, သမာဓိ, ပညာ။တနည်း-ရုပ် နာမ် ပညာ စခမ်းသက်သက် ပါဝင်ပြီးပြီ။

သဒ္ဓမ္မ၌-အမှန် အမြတ်ဆုံးတရား ဘာလဲ။
မကြားမနာရဘူးသောတရား ဘာလဲ။
စဉ်းစား- တိုင်ပင်- ဝေဘန်။

ဓမ္မတာတရားနဲ့- ဓမ္မတာမှလွတ်တဲ့တရား နားလယ်ဘို့ အရေးကြီးတယ်။ ယခုခေတ်၌ အလွန် သိဂ်ီနားတွေ ပေါ်လာပြီမှတ်။ စဉ်းစားနာ။ ကျမ်းစာ ဖတ်ရင်လဲ စဉ်းစားဖတ်။ (တဏှာဆိုဒါရှုပ်တယ်) တရားအစစ်က ရှင်းတယ်မှတ်။

အသံကောင်း- ဟန်ကောင်း၊
ဇာတ်လမ်းအထွေထွေ၊
အလွမ်း အဆွေး တရားတွေ
နာဘူးကြပလား စဉ်းစား။

ဓမ္မောမေသရဏံ အဘိဓမ္မာ နှုတ်ဖြင့် ဆိုဘူး ရဘူးကြားဘူးကြတယ်။ ငါ့အား တရားမှတပါး ကိုးကွယ်ရာ မရှိလို့, ဥပဒေရှိပါလျက် အိမ်စောင့်နတ် စသည်တို့ကို ကိုးကွယ်

သူတော်ကောင်းတရား ၇ ပါး

စရဏ ၁၅-ပါး၌ ပါဝင်၏၊ စရဏကို သီလ,သမာဓိ ၂-ပါးဖြင့် ဝေဘန်ဒါရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာကို ပညာဖြင့် ဝေဘန်ဒါ ရှိ၏။ စရဏ အသံတူပေမဲ့ သဘောမှာ ကွဲသည် မှတ်။ စရဏ ၁၅-ပါး၌ ပညာဝိဇ္ဇာမျိုး ပါဝင်၏။ ဝိဇ္ဇာ ၃-ပါး ဝိဇ္ဇာ ၈-ပါးတို့၌လဲ လောကီ အဘိညာဥ်- သီလ သမာဓိ လဲ ပါဝင်နေဒါ သိခဲလှ၏။

ရုပ်တဲ့ခေတ်မို့ ရှင်းရပြန်ပြီ
သဒ္ဓမ္မသဝနံ အခင်ဒုဥ္ဓာဘံ

သူတော်ကောင်း တရားကို ကြားနာရဒို့က အလွန် တရာမှ တွေ့ကြုံခဲ လှတယ်။ ဒုလ္လဘ ပေါင်းချုပ် တရား ထူးကို အားထုတ်မယ်ဆိုရင် သောတာပန်အရိယာ ဖြစ် နိုင်သော နာမ်တရား, ရုပ်တရားကို သိမြင် ပေါက်ရောက် နိုင်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ကြားနာလေ့လာ ပွါးများ ဆင်ခြင် မေးမြန်း စုံစမ်းခြင်းကိုသာ သဒ္ဓမ္မအစစ်ဟု သေ သေချာချာမှတ်။

> တရားသံကြားတိုင်း သဒ္ဓမ္မ မဟုတ်သေးဘူး။
> သေမျိုးတွေ တရားစစ်ရတဲ့ ခေတ်၌ သေခြင်းမှ
> လွတ်မြောက်ရာကို ရှာကြ၊ ရှာနေကြပြီ တိုင်း
> ပြည်တို့။

သောတာပန်ဖြစ်ဘို့ အင်္ဂါ လေးပါး၌

၁-သပ္ပုရိသသံသေဝ-နိဗ္ဗာန်လမ်းပြအစစ်ဆရာကိုချမ်ိုခဲ။
၂-သဒ္ဓမ္မသဝန- ရုပ်, နာမ်တရားကိုသာ နာယူ။

၃-ယောနိသော မနသိကာရ- ခန္ဓာကိုယ် ရုပ် နာမ်သဘောကိုသာ နှလုံးသွင်း။
၄-ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ-တရားအဆင့်ဆင့် မြင့်၍ မဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်အောင် အားထုတ်ရခြင်း။

၎င်း အင်္ဂါလေးပါးကို ဥပဒေတော်၌ ပြထား သဖြင့် နံပါတ် ၂-၌သဒ္ဓမ္မပုဒ်ကိုသူတော်ကောင်း တရား ၇- ပါး။ တနည်း-သီလ, သမာဓိ, ပညာ။တနည်း-ရုပ် နာမ် ပညာ စခမ်းသက်သက် ပါဝင်ပြီးပြီ။

သဒ္ဓမ္မ၌-အမှန် အမြတ်ဆုံးတရား ဘာလဲ။
မကြားမနာရဘူးသောတရား ဘာလဲ။
စဉ်းစား- တိုင်ပင်- ဝေဘန်။

ဓမ္မတာတရားနဲ့- ဓမ္မတာမှလွတ်တဲ့တရား နားလယ်ဘို့ အရေးကြီးတယ်။ ယခုခေတ်၌ အလွန် သိင်္ကြီနားတွေ ပေါ်လာပြီမှတ်။ စဉ်းစားနာ။ ကျမ်းစာ ဖတ်ရင်လဲ စဉ်းစားဖတ်။ (တကျောဆိုဒါရှုပ်တယ်) တရားအစစ်က ရှင်းတယ်မှတ်။

အသံကောင်း- ဟန်ကောင်း၊
ဇာတ်လမ်းအထွေထွေ၊
အလွမ်း အဆွေး တရားတွေ
နာဘူးကြပလား စဉ်းစား။

ဓမ္မောမေသရဏံ အဘဲ့နှုတ်လို့ဆိုဘူး ရဘူးကြားဘူးကြတယ်။ ငါ့အား တရားမှတပါး ကိုးကွယ်ရာ မရှိလို့ ဥပဒေရှိပါလျက် အိမ်စောင့်နတ် စသည်တို့ကို ကိုးကွယ်

အားထားတာ ငွေကုန်များသောလောကီဝိဇ္ဇာလမ်းတွေကိုအားထားတာပယ်ကြစမ်းပါ။ နတ်ပြည်ဇ-ထပ်၌နတ်သား နတ်သွီးစည်းစိမ်တွေကို မျှော်မှန်းပြီးယောင်ယမ်း၍ နိဗ္ဗာန် မရခင်(စပ်ကြား) စံစားရပါလို၏လို့ ဆုတောင်းရည်ရွယ် အားထားမှုတွေကို ဘေးဖယ်လိုက်။ အားကိုးတရားအစစ်ကိုသာ တကယ်ရရင် လင် မယား သားသွီး မြေးမြစ် စိန်ကျောက် တိုက်အိမ် လယ်ယာ ဥယျာဉ်စသည်တို့ကို အားကိုးခြင်းမှာလဲ ရ ထားတဲ့ တရားတော်ကပင် သပိတ်မှောက်ပြီးဖြစ်ရမယ်၊ ပုဒ်ပြတ်မှတ်။ သဥ္စမွစစ်စစ်ကို ရေးနေတယ်၊ ဖြေးဖြေးဖတ်။

ဗိုင်းထဲမှာဖတ်ပြ။

သမ္မပ္ပဓါန် ၄-ပါး

၁- ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်ကိုပယ်မှု။
၂- မဖြစ်သေးတဲ့ အကုသိုလ်ကို တားမြစ်ဘို့။
၃- မဖြစ်သေးတဲ့ကုသိုလ်တို့ကို ဖြစ်ရဘို့။
၄- ဖြစ်ပြီး ကုသိုလ်တို့ကို ပွါးများဘို့။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးဝင်၊ သမာဓိ စာရင်းဝင်၊ သမ္မာဝါယာမခေါ်- သမ္မပ္ပဓာန်ခေါ်- အင်္ဂါလေးပါးတို့၌ နံပါတ် ၃ဟာဘာလဲ၊ သတ္တာယဒိဋ္ဌိကွာပြီးပလား။ သောတာပန် ဖြစ်ရတဲ့ မဂ်ခဏခေါ်လောကမှ လွတ်မြောက်တဲ့ လောကုတ္တရာ ကုသိုလ်စိတ် ရဘူး ဖြစ်ဘူးပြီလား၊ ခုတွေးဖတ်ပါ၊ အိမ်သားချင်း တိုင်ပင်ပါ၊ ရှုပ်မနေနဲ့။

ရဘူးဒါဖြုတ်- မရဘူးဒါလုပ်။
ချခေတ် ကြွားဘူးတဲ့-အလုပ်စခမ်း
တွေနဲ့ ရှုပ်လားအုံးမယ်၊ လုပ်ဆိုဒါဘာလဲ။
သောတာပန်ဖြစ်ဘို့ အားထုတ်ရမယ်။
ဝိရိယ- သမ္မာဝါယာမ-သမ္မပ္ပဓာန် အတူတူမှတ်။

အရိုး အရေ အသွေး အသား ခန်းခြောက် ပေစေ၊ တရားအစစ် မရမနေဘူးလို့ ဝိရိယ အင်္ဂါ ၄-ပါးနဲ့ ညီစွာ သပ္ပုရိသဆရာစစ်ထံ၌ တရားနာယူရမည်မှတ်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ရမယ်ချည်း မယူနဲ့ ပင်ပန်းမယ်။

အသိ နဲ့ အလုပ်

ဘယ်လိုဘဲ ရှုပ်ရှုပ် ဗိဋ္ဋမပြုတ် ခက်တယ်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းမှာ- ကမ္မဋ္ဌာန- ပြုလုပ်ခြင်း အကြောင်း။ သမထနဲ့ ဝိပဿနာ တပ်ိုင်တည်း၊ တကိစ္စထဲ ပါသွားမှုမှတ်။ နိဗ္ဗာန်ရမှု-အကြောင်းကံမှတ်။ လူ့ ုံ နတ် ုံ ဖြစ်ဘို့ အကြောင်းခံဘဲ့ ကံမဟုတ်- ရှုပ်မနေနဲ့အုံး။ ကံဆိုတိုင်း နောင်စိတ်စားဘို့ချည်း မယူလေနဲ့၊ ယခု ပြုလုပ်မှုကို ကမ္မမှတ်၊ကံမှတ်။(ကမ္မ-တပုဒ်၊ဌာနတပုဒ်) ထိုင်ဆိုသော စကားမှာ- လောကပညတ်စကားလို့သိ၊များသောအားဖြင့် တရားဆင်ခြင်မှုမှာ ထိုင်၍ဆင်ခြင်မှုကို ရည်ရွယ်၍ သုံးကြခေါ်ကြ၏။မှန်တယ် တကယ်သိဘို့ရာမှာ-

ထိုင်- ထ- လျှောင်း- သွား- ဤလေးပါး တရားပွါးများမှု။

တွေး- ကြံ- စဉ်းစား- ယောဂီများ ကြိုးစားမြင်
အောင်ရှု။

ထိုင်ချင်ထိုင်၊ထချင်ထ၊လျှောင်းချင်လျှောင်း၊ သွားချင်သွား။ ဘယ်လိုဘဲနေနေ၊ နေချင်သလို- စိတ်ထင်သလို ဘာဘဲ လုပ်နေနေ၊ တရားပေါ်လွင်ဘို့ ဆင်ခြင်မှုသာ အရေးကြီးသည့် ယောဂီ။

ဘာလဲ-အလုပ်-ဘာလဲ

စဉ်းစားမှု၊ဆင်ခြင်မှု၊စုံစမ်းမှု၊မေးမြန်းမှု၊ ဝေဘန်မှု၊ တွေးမှု၊ကြံမှု၊ နှလုံးသွင်းမှု၊ မရရအောင်လုံးပန်းမှု၊ အားထုတ်မှု၊ပြုလုပ်မှု၊ရှာဖွေမှု၊စူဆောင်းမှု၊သိမြင်မှု၊ အာရုံပြုမှု၊ခဏခဏသုံးသပ်မှု၊သတိရတိုင်း ကြံစီမှု၊ စသည့်တို့ကို အလုပ်မှတ်။

ကျောင်းကိုစွန့်၊ အိမ်ကိုစွန့်- လင်စွန့်- မယားစွန့်- စီးပွါးစွန့်- အလုပ်အကိုင်မလုပ်ဘဲ အဝတ်ချိုးချန်-အစားချိုးချန်-တကိုယ်ရေ- တကာယ- ဗိပ်ပုတီးဆောင်-ဂူ-ချောင်ကို သွားမှ-တရားအားထုတ်သည့်၊ အလုပ်လုပ်မှ-တရားထူးရနိုင်မည်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း- ထိုင်ပြီး အလုပ်လုပ်မှ သောတာပန်ဖြစ်မည်၊ အာနာပါနခေါ်- ထွက်သက် ဝင်သက်ကိုရှုမှ- တရားအစစ်ရမည်လို့- အားလုံး အထင်များနေပြီ ယောဂီ။ခက်ထာဘဲ။

နိဗ္ဗာန်လမ်းပြ-အစစ်- ဆရာမြတ်တို့က ဟောဖော်ညွှန်ပြ-ဆုမ္မသောရုပ်နာမ်စသော ပရမတ်တရား- ခေတ်တရားတို့ကို ဟောတုံးဟောဆဲမှာ- အချို့နာယူကြ၏။

တရားအားထုတ်တယ်မယူ၊ မလေးမစားဘဲဖြစ်နေကြပြီ။ ဒါ ဘာ့ကြောင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်မှ- တရားရမယ်၊ အလုပ် လုပ်မှ-ရမယ်-မလုပ်ရင်မရဘူးလို့ဟောကြသော-ဆရာ တို့၏-အယူသီးမှု-အဘွားအာကာခုနပေတည်း။ဒီလို အလုပ် ပေးတဲ့-ဆရာတွေကလဲ-အချို့က- တရားလယ်၍ ဟော ကြ၏။ ဟောပြီးလျှင်-အလုပ်ဌာနသို့လာကြလို့ ဆရာက ခေါ်မှု၊ယောဂီချင်းခေါ်မှုတို့ကြောင့် ထိုအလုပ်ပေးဆရာ ၏-တရားဟောပွဲ၌ မည်သူကမှ တရားရမယ်လို့- မယူ ဆတော့ပေ။ ပေါ့ပျက်ပျက် နကြလေ၏။ ဘာ့ကြောင့်၊ ဒါလူရတဲ့တရားဘဲ- အလုပ်ခွင်သို့ခေါ်တဲ့ တရားဘဲလို့ အလုပ်သွားချင်း- တရားဝိုင်းမှာ- တရားနှလုံးမသွင်းဘဲ မမှတ်ဘဲ နေကြ၏။

မိမိကျည်ဆံနဲ့-မိမိကို-ပြန်မှန်ပုံ

တရားကို နာရုံနှင့်မရ၊အလုပ်လုပ်မှ ရမယ်လို့အသုံး အသိ အယူကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း ၇-လိုတ် စသည် တို့ဖြင့် တရားအားထုတ်ရာဋ္ဌာနမြို့-ရွာနယ်တွေသို့ တရားဟော လိုက်ပြီး မင်းတို့ ယခုလိုတရားနာရုံနဲ့မရ၊ အလုပ်ခွင်သို့ ဝင်ပြီး ၇-ရက်၊ ၁၅-ရက် တလ၃ လ စသည် အားထုတ် မှရမယ်လို့ ဟောကွက်ထဲမှာထဲ့၊ တနည်း၊ ထိုင်ဝိုင်း၌ ပြောဘူးလို့ အလုပ်လုပ်ဘူးသူတပည့် ယောဂီတို့မှာ၊ တရားနာရပေမဲ့အားမရ၊အလုပ်လုပ်မှတရားရမှာဘဲလို့ အယူစွဲခြင်း ဖြစ်ကြရ၏။ဒို့တော့ဘာပ်လိုဘဲ တရားအစစ် ကို နာရသော်လဲ-မရဘူးလို့စိတ်အားငယ်သွားကြ၏။

အလုပ်ပေးဆရာတို့ အလုပ်သွားယောဂီတို့၏ ဒွိဟ သံသယဖြစ်ပုံ။တရားမှားဒါမှန်ဒါဖယ်ထားအုံး။ ဘုရား လက်ထက်က ဝဏ္ဏသက်သေ ဓာတ်နိပါတ်တို့ကို ဖတ်၍ ကြည့်လျှင် ထိုအသိနဲ့ အလုပ် ဒွိ ၂ ရှုပ်ဟာ၊ဘယ်ဟာက အရေးကြီးတယ်လို့ သက်သေခံကြမည် ယောဂီတို့။ မိမိ တို့သုံးသောစကား မိမိ၏တပည့် များတို့၌ သံသယ ဖြစ်ရမည် ဖြစ်နေပြီ။ ကိုင်း ဘယ်လိုရှင်းကြမှာလဲ။

စိသာခါ- မယ်ဥက္ကရာ- အနာထပိဏ်- သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီး-အာဠဝကဘီလူး-ပေါင်္ခလ ဓာတ်ထုပ် အလုပ်လားအသိလား။

ဘုရားလက်ထက်က-လူတွေက ပါရမီရှိလို့ အဖြေ ပေးလျှင်၊သာသနာ ဘာ့ကြောင့် ထားခဲ့သလဲလို့- ပြန် မေးနေရင် ဓွေတယ်၊သေမယ်။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဥပဒေ အမှန်ကိုသာ လိုက်နာအားထုတ်ကြ ယောဂီတို့။ အပါယ် မကျဘူးလို့- ဘာသူက လက်မှတ်ချမလဲ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို နားလည်အောင် ကျိုးစားကြ-အရေးကြီးတယ်ယောဂီ။

ရင်ဝလှ ရှူး—ထိပ်ဦးမီးလောင်။

သိလျှင်ပြီးဒါပေါ့။ အသိဆရာနဲ့ အသိ ယောဂီတို့ အထူးသတိ ပြုဘို့အချက်။ အိုးအိမ်- ကျောင်း- လယ်၊ ဥယျာဉ်-လင်-မယား-သားသမီး စီးပွါး- ရွှေငွေ-စည်းစိမ် တွေကို လက်ပိုက်လျက် ရင်ဝယ်ပိုက်လျက်- စိတ်အာရုံ စိုက်လျက်တရားအမှန်ဝိပဿနာဉာဏ် ရုပ်နာမ် သဘာဝ တရားတို့ကို သပ္ပုရိသ ဆရာအစစ်ထံ၌၊ ဘယ်လိုဘဲ တရားနာယူပေမဲ့- အသိမှန်မဆိုက်နိုင်မှတ်။ မနာယူမိ

တရားနာမည့်-ကြံစိစိတ် ပေါ်ကတဲက- အိမ်ထောင်စိတ်တွေကို ဖျောက်ဖျက်ပယ်စွန့်၍။ တရားနာ ယူရမည်။

နဏ္ဍုဋ္ဌိ၊ မိန်းမ မဟုတ်။ နပုရိသော၊ ယောကျ်ား မဟုတ်လို့

ဟောသောတရားနဲ့- ငါပိုင်အတ္တတို့နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တတ်သည်။

ဒါ့ကြောင့်-အသိသာမည့်နဲ့ တရားမရမှတ်။

လင်စွဲ, မယားစွဲ, အိမ်စွဲ,ကျောင်းစွဲခေါ် သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိပါကရင်ဝလှံ ရှူးထိပ်ဦးမီးလောင်ဟုသံယုတ်ပါဠိတော်၌ မြတ်စွာဘုရား သတိပေးထားသည်။ ပေါ့ပေါ့ ဆဆ အသိမျိုးနဲ့တရားမရဘူး။ အသိပေးဆရာတို့မှာ သိလျှင်ပြီးဒါဘဲ၊ သိလျှင် ဘာလုပ်စရာ လိုသလဲလို့ သုံးလေ့ ပြောလေ့ ယူလေ့ရှိကြခြင်းသည် ထိုဆရာတပည့်တို့၏ အတ္တအကာဖုံး သတ္တိပေတည်း။ တရားနာလျှင် ပြီးတယ်၊ နာပြီးလျှင် ဆင်ခြင်ခိုက်မှာလဲ တရားရနိုင်တယ်၊ သိမြင်နိုင်တယ်၊ အထူးအပင်ပန်းခံဘို့မလို။

ကိုယ့်ရှုံး ကိုယ်ပတ်

အသိပေးဆရာတို့ ဆုမ္မှုကို နားဝင် နားယောင်ကြသော ယောဂီတို့ မှားပုံမှာ အလွန်ပေါ့ပေါ့ ဆဆ အနေရောက်တတ်၏။ အိမ်စိတ်, ကျောင်းစိတ်, သားသမီးစီးပွါး အိမ်ထောင်ကိစ္စ အတွေတွေကို လိုက်စားလျက် အသိသာမည့်နဲ့ပင် မင်္ဂမိုလ်ကို ငါရပြီ၊ ငါသောတာပန်တည်ပြီ၊ တရားရှာဘို့တရားနာဘို့မလိုတော့ပြီ၊တခါနာပြီးလျှင်

ထပ်ခါထပ်ခါနှာဘ္ဘိမလိုဟု ယူဆသူများ၏။မလေးမစား ဖြစ်တတ်ထာများ၏။အသိပေး ဆရာတို့အားကိုယ့်ရှုး- ကိုယ့်ပတ် ကိုယ့်ပြန်သတ်ပုံ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတန်းလမ်းနဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ် သာမညကို သောတာပန် ထင်ဒါမှား တယ်။ အထူးသတိပြုကြ ယောဂီတို့။ သောခဲ့ဒါ မြေမှု့မှု မကာဘူး။

ရှင်စူဠပန်၊ ညီတော်မင်းနန်၊ ဝဂ်ီသမထေရ်၊ တိဿနာဂမထေရ်၊ စသည့်တို့ကိုသာ နမူနာယူ ကြ။ အသိလား၊ အလုပ်လား။

အသိဂိုဏ်းသည် ကာမသုခလ္လိကနဲ့ ရောတတ်၏။
အလုပ်ဂိုဏ်းသည် အတ္တကိလမထ ယောင်ယောင် ဖြစ်တတ်၏။

စဉ်းစား၊တိုင်ပင်၊ဝေဘန်၊မေးလျှောက်၊ မာန်ချ၊ ရှိခိုး၊ မှားရင်ပြင်၊ မှန်ရင်လိုက်၊ မီးမွှေ- နိဗ္ဗာန်အမြိုက်။

သဒ္ဒမ္မ ပုဒ်

သန္တာနံဓမ္မော သဒ္ဓမ္မော။ ။သန္တော ဓမ္မော သဒ္ဓမ္မော။
သန္တာနံ၊သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မော၊တရားသည်။ သဒ္ဓမ္မော၊သဒ္ဓမ္မမည်၏။
သန္တော၊ ငြိမ်သက်သော။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ သဒ္ဓမ္မော။၊ သဒ္ဒမ္မည်၏။
ပထမ ဝိဂြိုဟ်ပြကား- ပုဂ္ဂလနဲ့တွဲသော သူတော် ကောင်းတရားမှတ်။
ဒုတိယ ဝိဂြိုဟ်ပြကား- ဓမ္မသတ်သတ် တရားမှတ်။ ခက်တယ်ယောဂီ။

ပုထုဇန် အရိယာ

သက္ကာယဒိဋ္ဌိ .... အနတ္တအစစ်။
ရင်ဝလှံ စူး .... ရင်ထဲမှာ သဋ္ဌမ္မမှတ်။
သူ့ကျွန်း .... သူတော်ကောင်း။

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ အပဿံ ဥဒယဗ္ဗယံ၊
ဧကာဟံဇီဝိတံသေယျော ပဿတော ဥဒယဗ္ဗယံ။

ယော ပုဂ္ဂလော၊ ကံကောင်းထောက်မ လူ့ပြည်သို့ ရောက်လါရတဲ့အကြွင်းအဋ္ဌဗါလပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ရုပ်, နာမ် ၂-ချက် ဖြစ်ပျက်ဖန်ဖန် လက္ခဏာဉာဏ်ကို။ အပဿံ အပဿန္တော၊ မသိမမြင် မဆင်ခြင်ဘူးပါလျှက်။ ဝဿသတံ၊ အသက်ကိုစစ် အနှစ်တရာ။ ဇီဝေ ဇီဝေယျ၊ သီလကြောင့်ပင် အသက်ရှင်၍နေရငြားအံ့။ နသေယျော သာသနာနေမမြင် အစဉ်ဗုဒ်းသွမ်း မျက်စိကန်း အရူး ဇာတ်မို့ လူဖြစ်ကျိုးမနပ်သဖြင့် မမြတ်တော့ပေ။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ရုပ်, နာမ် ပျက်ပြား ဤခန္ဓာ စက်ရထားကို။ ပဿတော၊ ဆင်ခြင် ဝေဘန် သိမြင်နိုင်တဲ့ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ကိုရသောသူအား။ ဧကာဟံ၊ တနေ့တရက် အသက် တခဏ တအောင့်ကလေးမျှ။ ဇီဝိတံ၊ သီလနဲ့ပါး အသက် ရှင်၍နေရငြားသော်လဲ။ သေယျော၊ ငါဘုရားသာသနာမှာ လူလာ၍ ဖြစ်ခိုက်၊ ဝိပဿနာ အသိမှန်နှင့် ကြုံကြိုက်၍ မင်္ဂဆိုက် ဖိုလ်စံ အခြေခံ ဝေဘန်တတ်သဖြင့် သြော်........ ကေန်ပင် အမြတ်ကြီး မြတ်လှပါပေ၏ တကား။

သဒ္ဓမ္မ ရှင်းတမ်းမှာ

သာသနာတွင်း —	နဲ့	—သာသနာပ တရား
ဘုရားကြိုက် —	နဲ့	—အများ ကြိုက်တရား
ချရဘို့..............................	နဲ့	—နောင်မှန်းထားမှု
ရုပ်နာမ်သိမှု-	နဲ့	—အပိုတွေလိုက်မှု
သူတော်ကောင်းတရား-	နဲ့	- သူယုတ်မာတရား
ဘုရားဟော	နဲ့	—အများပြော
ကျမ်းသာဓက	နဲ့	...ဥပဒေလွတ်
သာသနာတရား	နဲ့	—မြွေတာတရား
အနတ္တတရား........	နဲ့	....အတ္တတရား
အရိယာဖြစ်ဘို့	နဲ့	—သံသရာလည်ဘို့

အသိ- နဲ့ - အလုပ် ဘယ်လိုဘဲရှုပ်ရှုပ် ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ခက်တယ် ကယ်သူမရှိ။

နိဂုံးချုပ်

အချုပ်မှာ သာသနာတွင်းတရား သဒ္ဓမ္မအစစ် ပေါ်အောင် မြွေရာဇာ၊ ဗုဒ္ဓရာဇာမင်းကောင်း မင်းမြတ် ပေါ်ပေါက်ရပေမည်။ ထိုဗုဒ္ဓရာဇာ မြွေရာဇာ မင်းကောင်းမင်းမြတ်ပေါ်၍ သဒ္ဓမ္မအစစ် ပေါ်ပြီး သဒ္ဓမ္မအစစ် အနတ္တအနှစ်ကို ကိုယ်တိုင် ရရှိခံစားချင်ကြလျှင် ယခုနေ့ကစပြီး သူတော်ကောင်း ဥတ္တရတနာ ၇-ပါးကို ရင်တွင်း နှလုံးတွင်း၌ ကိန်းအောင်းနေအောင် ကြိုးစား အားထုတ်ကြလေ။ သို့မှ သာသနာတွင်း၌ လူဖြစ်ကျိုးနပ်ကြမည် မှတ်ကြ။သဒ္ဓမ္မတရားအစစ် (ဝိပဿနာ)ကိုသာ ကြိုးစားနာယူအားထုတ်ကြလေ။ ။ပြီး ပြီ။

ကပ်ကြီးသုံးပါး

လူတို့လောဘ၊ ကြီးကာလ၌၊ ဒုဗ္ဘိက္ခဘေး၊ ငတ်မွတ်ရေးကြောင့်၊ ရိုးဖွေးတောင်မျှ၊ ပျက်စီးကြ၏။

ဒေါသတရား၊ ပွါးလတ်သောခါ၊ ဓားမိုးရွာသို့၊ သတ္တဝါလူပုံ၊ ပြောဟုံအမျက်၊ စက်မက်ပြိုင်ခင်း၊ လက်နက်ကျင်း၍၊ ချင်းချင်းသတ်ကြ၊ သွေးချောင်းကျ၏။

မောဟာလွန်ပြား၊ ဘီလူးစားသို့၊ ထူးပြားရောဂါ၊ ဝေဒနာဖြင့်၊ များစွာကပ်ရောက်၊ သေပျောက်လူရှင်၊ ထူပြောဖြင်၏။

ထို့ပြင်တဝ၊ လောဘမီးဟူ၊ ဒေါသမူရေ၊ မောဟလေတည့်၊ သုံးတွေမူလ၊ ဤပါပဖြင့်၊ လောကအားလုံး၊ ထုံးသို့ကြေညက်၊ ကမ္ဘာပျက်ဟု၊ ဆက်ဆက်ကျမ်းတွင်၊ ဟောမိန့်ကျင်ခဲ့။

လူ၌ထိုသို့၊ တရားချို့လည်း၊ မင်းတို့နှိုက်သာ၊ အပြစ်လာသိမ့်၊ ပညာမဲ့ပြား၊ တရားကျင့်ဝတ်၊ မင်းတို့ချွတ်က၊ ငတ်မွတ်ရေစာ၊ ရောဂါလက်နက်၊ သုံးချက်ဘေးကြီး၊ ဘိစီးပြည်ရွာ၊ ရောက်တတ်ရာ၏။

(မဃဒေဝလင်္ကာ)

ဘုန်း၊ ရှိပေါ်ရောက်-ဘုန်းမဲ့ပျောက်

ဤလူ့လောက၊ တဘဝ၌၊ ခဏခိုက်ခေတ်၊ မင်းအဖြစ်လည်း၊ ကျိုးပြစ်နှစ်ပါး၊ အလွန်များခဲ့၊ တရားမယှဉ်၊ စင်လေနရက်၊ တရားဘက်က၊ တက်လေနတ်ရွာ၊ ဆက်ဆက်သာတသည်။ ။

ငါသို့မင်းစစ်၊ဖြစ်သကားဟု၊မာန်မမူနှင့်၊မည်သူမဆို၊
ဈေးကုသိုလ်လျှင်၊ပေးလိုအခွင့်၊ပန်းနှယ်ပွင့်၏၊ခါသင့်ချိန်
ဆုန်း၊နတ်တနွန်းသို့၊လူ့ဘုန်းသဿာ၊ မမြင်သာဘူး၊ကြမ္မာ
နှင့်ချည်း၊အရိပ်နည်းရှင့်။ ။

သူတည်းတပယောက်၊ ကောင်းဘို့ပေါက်က၊ တ
ယောက်သူမှာ၊ ပျက်မြဲသာတည့်၊ ဓမ္မတာဟူဘိ၊ မောင်
မှတ်သိလော့၊ဘုန်းရှိပေါ်ရောက်၊ ဘုန်းမဲ့ပျောက်၏။ ။

မဘောက်မှန်ဟုတ်၊ ပမာထုတ်မူ၊ သစ်ငုတ်မြင့်တုံ၊
မြက်မြင့်တုံ့နှင့်၊တူပုံမယွင်း၊ရွှေရောင်ဝင်းလည်း၊မှန်ကင်း
တလှည့်၊ထင်းတလှည့်သို့၊ လူ၏ထုံးစံ၊ လောကဓံကား၊
ငါ့ထံမရောက်၊ မဆိုစောက်ရှင့်။ ။

(မဃဒေဝလင်္ကာ)

မာနမကြီးနှင့်

ပညာကင်းဘိ၊ မနိုင်းညှိဘဲ၊ ဇာတိပုည၊ မဟာဇ္ဈဖြင့်၊
မာနအရာ၊ ကဲမိုးစွာလျက်၊ ငါသာမင်းဟု၊ ပဇာတူဟု၊
အယူမှောက်ကြွား၊ မထောင်လွှားနှင့်၊ တောင်ကားမြင့်
ကြီး၊မိုးကာရှိန်ပူ၊ သံမှုမာကျော၊ ဘက်မဲ့သောဟု၊ ရေ
ကြောသတ္တိ၊မသိ၍သာ၊ ကြမ်းပရာသို့၊ ပမာပုံမှီး၊မာန်မူ
ကြီး၍၊ တောင်,မိုး,သံလား၊ မကြိုးဝါးလင့်၊ ရေအားကြုံ
တွေ့၊ဝဲဟုန်မွှေ့၍၊တိုက်ဖွေ့သောခါ၊ မကြာမတင်၊အလျင်
သဖြင့်၊တောင်မြင့်မိုးပူ၊ သံမာမူလည်း၊ မြူသာဖြစ်၍၊ စင်
စစ်ကြေမွ၊ပျောက်ပျက်ရ၏။ ။

သာသနမုခစာအုပ်တိုက်

ဆူးလေဘုရားဝင်း၊ ရန်ကုန်မြို့

(ရနိုင်သောစာအုပ်များ)

ဆရာကြီး-ဦးမြတ်သိန်းထွန်းရေး-

ပညာဒီပနီ	....	....	၁၀-ကျပ်။
စက္ကုဒီပနီ	....	....	၄-ကျပ်။
ဉာဏဒီပနီ	....	....	၃-ကျပ်။
မင်္ဂလာဝိပဿနာ	....	....	၃-ကျပ်။
သာသနမုခကျမ်း	....	....	၂-ကျပ်။
ဘာသာရှင်းတမ်း	....	....	၁-ကျပ်ခွဲ။
မေ့္မသနဒီပနီ	....	....	၁-ကျပ်ခွဲ။
မေ့္မဝိဇ္ဇာနဒီပနီ	....	....	၁-ကျပ်။

ကြောင်ပန်းဝိပဿနာ ၆ စောင်တွဲ-၃-ကျပ်။
ရင်း ၃ စောင်တွဲ-၁-ကျပ်ခွဲ။
ပရမတ္ထစက္ခုကျမ်း (ဒိဉ်ယင်း) ၆-ကျပ်။
လယ်တီဆရာတော်-ဒီပနီအမျိုးမျိုး။
ဘာသာပြန် စာပေအသင်းမှ စာအုပ်အမျိုးမျိုး။
ကျောင်းသုံးစာအုပ်အမျိုးမျိုး။